Vlaams Parlement

vergadering **33**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Plenaire Vergadering

van 27 april 2016

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING 5

VERONTSCHULDIGINGEN 5

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN 5

MOTIE van Jan Bertels en Joris Vandenbroucke tot onderzoek door het Rekenhof naar de correcte toepassing van de regelgeving in de Vlaamse Codex Fiscaliteit omtrent laattijdige belastingaangiften en belastingontduiking, zowel binnen als buiten het kader van de BBI-instructie SB/014487 van 29 januari 2015
– 748 (2015-2016) – Nr. 1
Voorstel tot aanvulling van de agenda 5

ACTUELE VRAAG van Chris Janssens aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het pleidooi van de minister tegen het 'pamperen' van allochtonen en het door haar gevoerde beleid ter zake 6

ACTUELE VRAAG van Michèle Hostekint aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de huisvesting van erkende vluchtelingen en de versterking van de private huurmarkt
ACTUELE VRAAG van An Moerenhout aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over maatregelen in de strijd tegen de verscherpte wooncrisis, naar aanleiding van de open brief van zeven vluchtelingenorganisaties 9

ACTUELE VRAAG van Tine van der Vloet aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de flexibiliteit van de opvang van personen met een beperking, ook na de omzetting naar persoonsvolgende financiering in 2017
ACTUELE VRAAG van Martine Taelman aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de transitie naar de persoonsvolgende financiering 14

ACTUELE VRAAG van Martine Fournier aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de cofinanciering van Vlaanderen in EFRO-projecten (Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling) 18

ACTUELE VRAAG van Peter Van Rompuy aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de Vlaamse bijdrage aan de tewerkstellingsgraad van 55- tot 64-jarigen, naar aanleiding van de nieuwe Eurostatcijfers 20

ACTUELE VRAAG van Wilfried Vandaele aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de besteding van de middelen uit het Boscompensatiefonds 23

ACTUELE VRAAG van Steve Vandenberghe aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de aanpak van het plastic afval in de Noordzee 26

ACTUELE VRAAG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het succes van het Huis van het Nederlands in Brussel en maatregelen om het belang van de kennis van het Nederlands ook bij de Franstalige jongeren te stimuleren 29

VERWELKOMING 32

ACTUELE VRAAG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de ondersteuning van de culturele instellingen in Brussel na de terreuraanslagen 33

ACTUELE VRAAG van Nadia Sminate aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het overleg met de Moslimexecutieve betreffende het islamonderwijs
ACTUELE VRAAG van Jean-Jacques De Gucht aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de plannen voor een islaminternaat in Houthalen van het Turkse religieuze overheidsorgaan Diyanet en de nood aan een binnenlandse islamopleiding 36

ACTUELE VRAAG van Vera Celis aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de plaats van de Vlaamse gebarentaal in het onderwijs 40

ACTUELE VRAAG van Rob Beenders aan Annemie Turtelboom, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over de bijdrage van gezinnen en bedrijven in de Vlaamse energieheffing 44

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN 47

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking en het Provinciedecreet van 9 december 2005
– 668 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking 47
Artikelsgewijze bespreking 59

MOTIE van Jan Bertels en Joris Vandenbroucke tot onderzoek door het Rekenhof naar de correcte toepassing van de regelgeving in de Vlaamse Codex Fiscaliteit omtrent laattijdige belastingaangiften en belastingontduiking, zowel binnen als buiten het kader van de BBI-instructie SB/014487 van 29 januari 2015
– 748 (2015-2016) – Nr. 1
Voorstel tot aanvulling van de agenda 59
Bespreking 61

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking en het Provinciedecreet van 9 december 2005
– 668 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming 65

MOTIE van Jan Bertels, Joris Vandenbroucke en Björn Rzoska tot besluit van de op 14 april 2016 door Jan Bertels in commissie gehouden interpellatie tot minister Annemie Turtelboom over de uitvoering van de begroting 2016
– 734 (2015-2016) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 65

MOTIE van Jan Bertels en Joris Vandenbroucke tot onderzoek door het Rekenhof naar de correcte toepassing van de regelgeving in de Vlaamse Codex Fiscaliteit omtrent laattijdige belastingaangiften en belastingontduiking, zowel binnen als buiten het kader van de BBI-instructie SB/014487 van 29 januari 2015
– 748 (2015-2016) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 66

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN 67

BIJLAGEN
Aanwezigheden 70
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers 70

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– De vergadering wordt geopend om 14.02 uur.

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldigingen zijn ingekomen van de volgende leden:

Elisabeth Meuleman, Grete Remen, Mercedes Van Volcem: ambtsverplichtingen;

Jan Hofkens: gezondheidsredenen;

Cindy Franssen: zwangerschapsverlof.

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St.* Vl.Parl. 2015-16, nr. 60/25)

Als antwoord op de motie tot onderzoek door het Rekenhof naar het systeem van erkenningen van opleidingen inzake het stelsel betaald educatief verlof (BEV), die de plenaire vergadering op 9 maart 2016 heeft aangenomen, heb ik een brief van het Rekenhof van 19 april 2016 ontvangen met als belangrijkste passages:

"Mijnheer de voorzitter,

In antwoord op uw brief van 10 maart 2016 betreffende de vraag tot een onderzoek naar het systeem van de erkenningen van opleidingen inzake het stelsel betaald educatief verlof (BEV) deelt het Rekenhof de start mee van de in rand vermelde audit.

Deze audit wordt uitgevoerd overeenkomstig de door het Vlaams Parlement voorgestelde vragen. […]

De voorlopige auditresulaten zullen voor commentaar worden voorgelegd aan de secretaris-generaal van het departement Werk en Sociale Economie en aan de Vlaamse minister van Werk. Het Rekenhof zal ten slotte, ten laatst op 15 juni 2016, verslag uitbrengen aan het Vlaams Parlement.

[…]"

MOTIE van Jan Bertels en Joris Vandenbroucke tot onderzoek door het Rekenhof naar de correcte toepassing van de regelgeving in de Vlaamse Codex Fiscaliteit omtrent laattijdige belastingaangiften en belastingontduiking, zowel binnen als buiten het kader van de BBI-instructie SB/014487 van 29 januari 2015
– 748 (2015-2016) – Nr. 1

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Joris Vandenbroucke bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Vandenbroucke heeft het woord.

Joris Vandenbroucke (sp·a): Voorzitter, collega's, ik vraag om de agenda aan te vullen met een motie die ik u heb bezorgd. De motie gaat uit van de heer Bertels en mezelf en betreft het onderzoek door het Rekenhof naar de correcte toepassing van de regelgeving in de Vlaamse Codex Fiscaliteit omtrent laattijdige belastingaangiften en belastingontduiking, zowel binnen als buiten het kader van de BBI-instructie van 29 januari 2015.

De voorzitter: Weet iedereen wat die instructie inhoudt?

Joris Vandenbroucke (sp·a): Daarover zullen we straks het debat kunnen voeren.

De voorzitter: De tekst wordt nu rondgedeeld. Ik stel voor dat we ons straks over dit voorstel tot aanvulling van de agenda uitspreken.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van Chris Janssens aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het pleidooi van de minister tegen het 'pamperen' van allochtonen en het door haar gevoerde beleid ter zake

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Voorzitter, minister, collega's, ik wil een aantal zinnen citeren. U mag dan raden wie ze heeft geschreven, minister. "Het terugdringen van de etnische kloof wordt de centrale doelstelling van het integratie- en inburgeringsbeleid." "Er zijn drempels die de toegankelijkheid van diensten beperken voor personen van vreemde herkomst. Ik verwacht van de bevoegde beleidsdomeinen dat ze deze drempels opsporen en concrete maatregelen nemen om ze aan te pakken." "Ik zal samen met de sociale partners concrete doelstellingen afspreken om discriminatie en racisme te bestrijden." "De Vlaamse overheid zal een sterk doorgedreven diversiteitsbeleid voeren." Weet u al wie ze heeft geschreven?

Minister Liesbeth Homans: Ik.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Inderdaad. Het zouden de politieke memoires van Mieke Vogels kunnen zijn. Maar neen: het zijn citaten uit uw beleidsnota over inburgering en integratie. Ze staan in schril contrast met wat u hebt neergeschreven in een column die u onlangs in een krant publiceerde. De stoere taal van Liesbeth de columniste staat lijnrecht tegenover het lakse beleid van Liesbeth de integratieminister. Mocht uw beleid even kordaat zijn als uw krasse uitspraken, dan zou ik uw grootste fan zijn. Maar in de praktijk zijn diversiteit, verantwoordelijkheid van de samenleving, racisme en discriminatie nog steeds de kernwoorden van het integratiebeleid.

Na lezing van uw column en ook van enkele kranteninterviews neem ik aan dat u afstand neemt van die diversiteitswaanzin in uw beleid en u uw integratie- en inburgeringsbeleid zult veranderen en minder de focus zult leggen op het pamperen van de allochtonen. Ik neem aan dat u meer zult focussen op de verantwoordelijkheden van de allochtonen. Minister, hoe zult u dat aanpakken?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Voorzitter, collega's, mijn antwoord luidt simpel: neen, ik zal mijn beleid niet aanpassen. U ziet tegenstellingen die er niet zijn. Mijn beleid en dat van mijn voorgangers moet echt niet worden bijgestuurd. De focus zit goed, want het is gericht op rechten én plichten. Dat is een prima

aanpak, geïnitieerd door toenmalig minister van Inburgering Keulen, in 2004. Hij heeft de verplichte inburgering in Vlaanderen mogelijk gemaakt. Dat is een zeer goede zaak. We zijn op dat vlak een voorbeeld. Vandaag, anno 2016, beginnen de andere gewesten het belang ervan in te zien.

Mijnheer Janssens, ik heb niet gezegd dat ons beleid pampert. Neen, want de focus ligt op rechten en plichten. Ik heb gezegd dat bepaalde organisaties en opiniemakers dikwijls een verkeerd signaal geven aan bepaalde personen en zeggen: u moet niet gaan solliciteren, u moet eigenlijk geen onderwijs volgen, want u krijgt toch geen kansen. Dat vind ik een compleet verkeerd signaal.

Moet ik mijn beleid bijsturen? Neen, ik denk dat de focus zeer goed ligt. Wij moeten kansen geven aan de mensen. Dat wil zeggen dat wij als Vlaamse overheid die kansen ook moeten creëren. Wij verwachten dan ook van mensen dat ze bepaalde kansen grijpen. Dat is het verhaal van rechten en plichten. Dat is natuurlijk veel losser en breder dan enkel mensen met een migratieachtergrond. Er zijn nog andere mensen die een extra duwtje in de rug nodig hebben om die kansen te kunnen grijpen, bijvoorbeeld mensen die jammer genoeg moeten opgroeien in armoede en dergelijke meer. De focus van ons beleid ligt zeer goed. Kansen krijgen en kansen geven, is zeer goed.

Mijnheer Janssens, ik kan u wat inburgering betreft nog meegeven dat we het nog verstrengd hebben. U weet dat we eind februari 2016 van een inspanningsverbintenis naar een resultaatsverbintenis zijn gegaan. Men krijgt geen attest meer louter op basis van de inspanningen en aanwezigheden in de les en dergelijke meer, maar louter op basis van resultaat zodat het eigenlijk meer waarde heeft voor degene die een attest krijgt.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, u ontkent het licht van de zon. Misschien verkeerde u, na de grote verkiezingsoverwinning van de N-VA in 2014, nog in een champagneroes toen u uw beleidsnota schreef of was u een beetje gestresseerd of verward, maar ik heb stellig de indruk dat u eerder symptomen vertoont van politieke schizofrenie. Het woord 'diversiteit' staat 23 keer in uw beleidsnota. De woorden 'verantwoordelijkheid van de allochtoon' nul keer, minister, nul keer. Dat is de realiteit: de kloof tussen wat u zegt in de pers en wat u doet in de praktijk, is breder dan het podium van de Vlaamse Televisie Sterren. U probeert een perceptie te creëren die niet overeenstemt met de realiteit. Minister, ik roep u op om te stoppen om de mensen iets voor te liegen en ten minste de moed te hebben om uw krasse woorden om te zetten in even kordate beleidsdaden. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

Matthias Diependaele (N-VA): Mijnneer Janssens, het is goed dat u af en toe eens een en ander in vraag stelt om te onderstrepen dat uw partij en andere partijen, ook mijn partij, heel ver van elkaar liggen, niet alleen in maatschappijvisie maar blijkbaar ook in politieke ethiek.

Aanvullend op het antwoord van de minister, waar ze heel duidelijk in is, wil ik even duidelijk maken wat het punt is. Wij zijn er als partij, en ikzelf als persoon, heel erg van overtuigd dat we moeten zorgen dat we elk individu in de maatschappij op een positieve manier kunnen motiveren om bij te dragen aan onze maatschappij. Dat betekent dat we ze niet zullen laten ontmoedigen door discriminatie en racisme – dat bestaat – maar ze zeker ook niet laten verleiden tot laksheid, tot het zoeken naar excuses door ons beleid. Dat is de enige manier waarop we onze waarden en normen, die we allemaal zo belangrijk vinden, kunnen laten aanvaarden door iedereen in onze maatschappij. Dat is cruciaal voor ons samenlevingsmodel. Dat is cruciaal voor het individu en voor ons Vlaanderen. (*Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

Jo De Ro (Open Vld): Ik ben blij dat collega Diependaele de nadruk legt op een individuele benadering, want wat onze fractie opviel en ook wat gestoord heeft, is dat de minister in haar opiniestuk wat neigt naar dat groepsdenken. Mensen mogen nooit herleid worden tot een onderdeel van een groep. Het beleid dat Marino Keulen destijds als minister uit de grond heeft gestampt, is een integratiebeleid vanuit een individuele benadering. Minister, ik ben blij dat u dat zelf ook nog eens onderstreept hebt.

Collega Persyn heeft gisteren nog een zeer moedig interview gegeven in de pers. Wij rekenen ook op u als minister van Gelijke Kansen om niet alleen rond inburgering te werken maar ook veel strenger op te treden rond gelijke kansen en tegen racisme en discriminatie. Daar moeten we met zijn allen, over de partijgrenzen heen, nog een flinke tand bijsteken.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

Björn Rzoska (Groen): Minister, ik wil het eigenlijk hebben over uw televisieoptreden, voor alle duidelijkheid, uw optreden in De Zevende Dag. Ik heb me ongelofelijk geërgerd en me geschoffeerd gevoeld door het feit dat u leugens blijft verspreiden over mijn partij. U hebt ze bij naam genoemd, alsof wij als partij voorstander zijn van een pamperbeleid.

Ik wil u erop wijzen minister, dat uw N-VA al meer dan tien jaar in deze Vlaamse Regering zit en intussen al bijna zeven jaar het domein Inburgering en Integratie beheert. Het wordt tijd dat u stopt met uw leugens en met dergelijke toogpraat. Het wordt tijd dat u beleid voert voor mensen die het nodig hebben in plaats van die mensen te schofferen. Ik verwacht van een minister en van een viceminister-president verantwoordelijkheid in een niet zo gemakkelijke tijd voor een thema dat op dit moment heel cruciaal is. Ik verwacht van een viceminister-president een beleid, en geen uitspraken die vooral de mensen die dat beleid nodig hebben, schofferen. *(Applaus bij Groen)*

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer De Ro, ik heb in mijn initiële antwoord gezegd dat ik net als u achter die individuele benadering sta. Ik heb gezegd dat we kansen moeten geven en dat mensen kansen moeten grijpen. Tegelijkertijd heb ik eraan toegevoegd dat ik me ervan bewust ben dat bepaalde individuen extra ondersteuning moeten krijgen, en wij doen dat. Het is inderdaad zo dat de heer Keulen dat heeft geïnitieerd, en wij zetten dat voort.

Mijnheer Rzoska, als ik u heb beledigd, dan was dat niet de bedoeling. In dit debat is het heel belangrijk om geen foutieve signalen te geven en de mensen te laten geloven in hun eigen sterkte. Of het nu gaat over iemand uit de hoek van Groen, vanuit de opiniemakers of vanuit de media, ik vind het verkeerd om tegen mensen te zeggen dat zij hun kans niet moeten grijpen omdat de Vlaming hen niet moet. Heb ik ooit ontkend dat racisme en discriminatie bestaan? Neen! Ik heb wel elke keer gezegd dat ik het jammer vind dat in sommige gevallen racisme en discriminatie worden gebruikt om een persoonlijk falen te vergoelijken. En dat vind ik zeer jammer, mijnheer Rzoska, vooral voor die mensen die daadwerkelijk het slachtoffer zijn van racisme en discriminatie. Want die zijn er wel degelijk, dat ontken ik niet. Bij dezen dus een kamerbrede oproep – wellicht zonder uw steun, mijnheer Janssens – om heel positief aan de slag te gaan met dit verhaal. Ik denk dat ik in u een bondgenoot kan vinden, mijnheer Rzoska. Wij willen mensen kansen geven die zij moeten grijpen en wij willen hun zelfs nog extra ondersteuning geven. Zo komen we in een diverse samenleving die Vlaanderen is. U kunt dat ontkennen, mijnheer Janssens, maar Vlaanderen is nu eenmaal een multiculturele, diverse samenleving. Hand in hand komen we veel verder dan met de retoriek die u vanop het spreekgestoelte verkondigt. *(Applaus bij de N-VA)*

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, het integratiebeleid van deze regering is in de praktijk nog geen millimeter opgeschoven van het decennialange multiculturele gepamper naar een assimilatiebeleid zoals het Vlaams Belang dat bepleit. U maakt geen enkel verschil met voorgaande regeringen waar de socialisten of zelfs Groen deel van uitmaakten. U bewandelt verder de funeste weg van het promoten van de diversiteit die in de praktijk neerkomt op vervreemding en islamisering. En ik verzet me inderdaad, mijnheer Diependaele, tegen het dogma dat onze samenleving zich moet aanpassen aan de diversiteit, aan de cultuur van de allochtonen. Allochtonen moeten zich in het publieke leven aanpassen aan onze cultuur. Die allochtonen die denken dat ze enkel gelukkig kunnen zijn in een maatschappij die zich aanpast aan hun cultuur, kunnen elders in de wereld gaan wonen maar niet hier. Dat zou uw boodschap moeten zijn, mijnheer Diependaele van de N-VA; dat zou uw boodschap moeten zijn namens de Vlaamse Regering, minister. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Michèle Hostekint aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de huisvesting van erkende vluchtelingen en de versterking van de private huurmarkt

ACTUELE VRAAG van An Moerenhout aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over maatregelen in de strijd tegen de verscherpte wooncrisis, naar aanleiding van de open brief van zeven vluchtelingenorganisaties

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Michèle Hostekint (sp·a): Voorzitter, minister, maandag schreven een aantal organisaties u een open brief. Het was niet hun eerste open brief en het was vooral niet de eerste noodkreet. Er zijn al heel veel noodkreten geweest. De afgelopen maanden bent u bestookt met allerlei alarmsignalen, vanuit het middenveld, maar ook vanuit het parlement, dat de situatie op de private huurmarkt steeds schrijnender wordt, dat heel wat erkende vluchtelingen geen of niet tijdig een woning kunnen vinden op de private huurmarkt en dus op straat dreigen te belanden, dat steden en gemeenten met de handen in het haar zitten. Minister, u blijft echter stoïcijns. U blijft doof.

Die problemen op de private huurmarkt zijn niet nieuw en ze beperken zich ook niet tot vluchtelingen. Het gaat om Vlamingen, om nieuwe Vlamingen, om erkende vluchtelingen die er vandaag niet in slagen om een woning te vinden op de private huurmarkt, omdat ze niet genoeg middelen hebben om een behoorlijke woning te vinden, omdat ze afhankelijk zijn van een OCMW-waarborg of een OCMW-uitkering, omdat ze alleenstaand zijn met kinderen, en verhuurders niet aan hen wensen te verhuren. Die problemen zijn niet nieuw, maar nu er meer dan 20.000 mensen extra op die woningmarkt komen, worden ze nog een stuk scherper, worden ze nog een stuk schrijnender, worden ze nog een stuk duidelijker.

Minister, deze Vlaamse Regering is ondertussen bijna twee jaar aan de slag. Bijna twee jaar is Vlaanderen bevoegd voor de private huurwetgeving. Al twee jaar zijn wij aan het wachten op een visie, op maatregelen, op een kordate aanpak op die private huurmarkt. Mijn vraag is dus heel simpel: waar blijft uw visie op die private huurmarkt? Wanneer kunnen we van u een doordacht plan van aanpak in deze crisis verwachten?

De voorzitter: Mevrouw Moerenhout heeft het woord.

An Moerenhout (Groen): Minister, er is u alweer een open brief geschreven, de Vlaamse burgemeesters en de voorzitters van de OCMW's hebben alweer een oproep aan u gericht, alweer met dezelfde boodschap: help ons, we kunnen de erkende vluchtelingen niet huisvesten, er zijn menselijke drama's nakende. Collega's, maandag zijn er beelden op televisie uitgezonden die bij mij door merg en been zijn gegaan. Dat waren beelden van moeders met kinderen die op straat worden gezet, moeders met kinderen die uit de tijdelijke winteropvang worden gezet, want eind april sluit die, en die nergens terechtkunnen. Beelden van medewerkers met de krop in de keel, die niet meer weten wat ze kunnen doen. Mensen, waaronder erkende vluchtelingen, ook uit Vlaanderen: ons Vlaanderen, uw Vlaanderen.

Wat ik het triestigst vond, is dat u op diezelfde dagen dat die mensen op straat werden gezet, op televisie politiek gewauwel te berde bracht over hoe uw beleid perfect is, over hoe u alle mensen alle kansen geeft. Het contrast tussen wat wij hier in dit halfrond zeggen en doen en wat er op straat gebeurt, is nog nooit zo groot geweest. Als N-VA'ster zult u de voorbije dagen waarschijnlijk potten hebben gebroken, denk ik, maar als Vlaams minister van Wonen bent u rechtstreeks verantwoordelijk voor deze problematiek, voor het feit dat de voorbije nachten kinderen op straat hebben geslapen, en u doet niets.

Mijn vraag, een vraag die ik uit den treure zal blijven herhalen tot u iets doet, is dus: wat gaat u doen? *(Applaus bij Groen en sp.a)*

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw Hostekint, u hebt gezegd dat de druk op de woonmarkt stijgt. Dat is ook niet nieuw. We kennen die problematiek al enige tijd. Ik ben eigenlijk wel enigszins dankbaar voor deze vragen. Ik deel uw mening dat we soms met schrijnende toestanden en dergelijke te maken hebben. Niemand ziet dat graag, voor alle duidelijkheid.

Waarom ben ik eigenlijk enigszins blij met die vragen? Omdat jullie blijkbaar niet goed beseffen wat we sinds het begin van deze legislatuur eigenlijk al hebben verwezenlijkt. Ik som het eventjes op. Bijvoorbeeld 2015 was een recordjaar wat investeringen in sociale woningen betreft, met 1,3 miljard euro. Bij de begrotingscontrole 2016, die net voor de paasvakantie werd afgerond, is er 200 miljoen euro extra bijgepompt voor sociale woningen. Dat lijkt me in budgettaire moeilijke tijden toch wel een significant bedrag. Dat betekent concreet dat we jaarlijks geen 2800, maar 3800 sociale woningen kunnen bijbouwen. Dat lijkt me toch wel belangrijk.

De sociale verhuurkantoren (SVK's) zitten in de lift. In 2015 zijn er 7,5 procent meer woningen in beheer van SVK's gegeven dan in 2014. In 2016 is er 10 miljoen euro extra voor de SVK's. Bij de begrotingscontrole van 2016 is de huursubsidie erkend als een externe kostendrijver, wat toch heel belangrijk is. Dit zijn algemene maatregelen, die los staan van de vluchtelingenproblematiek.

Wat is er specifiek beslist in de schoot van de Vlaamse Regering over vluchtelingen? De 20 miljoen euro aan de lokale besturen is beslist en wordt ook verdeeld, met het akkoord van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG). Waarom geven we dat aan de lokale besturen? Omdat ik van oordeel ben dat ik niet vanuit Brussel gewoon kan opleggen wat bepaalde lokale besturen aan bepaalde problemen moeten doen. Het is veel beter om autonomie te geven aan de steden en gemeenten die met een instroom van erkende vluchtelingen te maken hebben, om hun extra geld te geven zodat ze zelf kunnen beslissen waaraan ze dat geld besteden. De noden zijn divers. Die zijn niet in elke stad of gemeente dezelfde. Het is goed om dat te benadrukken.

We zetten ook extra in – dat valt onder de bevoegdheid van minister Vandeurzen – op woonbegeleiding, wat essentieel is om al die vluchtelingen die op onze Vlaamse huisvestingsmarkt toekomen, te kunnen begeleiden. Na erkenning is men vrij om te gaan en staan waar men wil. Men kan zich inschrijven in om het even welke gemeente. Zoiets als een spreidingsplan kan en mag niet. Als men erkend is, heeft men ofwel een inkomen uit arbeid – al na vier maanden kan men aan de slag als men in een asielcentrum of een lokaal opvanginitiatief (LOI) zit, dat is geregeld op het federale niveau – ofwel heeft men een leefloon. Men heeft dus wel een inkomen.

Zitten er meer mensen in de problemen op onze huisvestingsmarkt in Vlaanderen? Ja, en dat heb ik nooit ontkend, zeker niet als minister van Wonen en ook niet als minister die een behoorlijke verantwoordelijkheid heeft inzake armoedebestrijding.

Mevrouw Hostekint, u hebt gelijk inzake de versterking van de privéhuurmarkt. Sinds 1 juli 2014 zijn we bevoegd. In het kader van de zesde staatshervorming is de privéhuurwetgeving naar Vlaanderen gekomen. Dit is geen excuus, maar ik wil een pluim geven aan onze eigen Vlaamse administratie. Die bevoegdheid is met nul euro en nul personeelsleden bij ons gekomen. Onze administratie is onmiddellijk in actie geschoten. U weet dat er een onderzoek is besteld bij het Steunpunt Wonen. Dat is afgerond, en op basis daarvan zijn er allerlei vergaderingen geweest met stakeholders enzovoort. De administratie heeft samen met mijn kabinet en de stakeholders, de mensen uit de sector, gewerkt aan een conceptnota. Die is klaar en ligt op mijn kabinet. Eerstdaags gaat die naar de Vlaamse Regering. In het parlement kunnen we zeker een uitgebreid debat wijden aan die conceptnota private huur, waar er naar een evenwicht zal worden gezocht tussen de rechten en de plichten van de verhuurder enerzijds, en de rechten en de plichten van de huurder anderzijds. *(Applaus bij de N-VA)*

Michèle Hostekint (sp·a): Minister, u geeft hier een opsomming van wat er wel allemaal is gebeurd, maar het is too little, too late. U hebt die 20 miljoen euro aangekondigd in het najaar. De steden en gemeenten zitten vandaag nog altijd te wachten. U bent de eerste minister in de geschiedenis die het hele woonbeleid verenigt. U bent degene waarvoor we altijd hebben gepleit. We hebben er altijd voor gepleit om de privéhuurwetgeving naar Vlaanderen te halen. Bloed, zweet en tranen heeft het gekost. Op dat moment zou er een coherent woonbeleid kunnen worden gevoerd.

We zijn twee jaar verder en we wachten nog steeds. U hebt het weer over een conceptnota die op uw bureau ligt. Ik hoop dat die nota van uw bureau inderdaad naar het parlement komt, want we zijn nog altijd aan het wachten. U zegt dat er studies zijn besteld bij het Steunpunt Wonen. Inderdaad, de eerste studie is opgeleverd op 1 januari 2013, de tweede is opgeleverd op 1 januari 2014, de derde is opgeleverd in september 2015. Vandaag is de eerste letter van uw visie nog altijd niet te bespeuren. Het is vijf voor twaalf: het wordt hoog tijd dat we van u concrete maatregelen krijgen. *(Applaus bij sp.a)*

An Moerenhout (Groen): Minister, de waarheid is dat u erg willekeurig bent in welke signalen u oppikt. Er zijn meer dan genoeg signalen geweest, en u hebt ze gewoon genegeerd. U weet dat u verantwoordelijk bent en u hebt die verantwoordelijkheid ontlopen. Uw antwoord maakt me nu duidelijk dat u haar zult blijven ontlopen.

Zes maanden geleden stonden we hier. U had een eerste brief ontvangen met een oproep van de Vlaamse burgemeesters en OCMW-voorzitters. Daarin stond: "Help ons, het komt op ons af en we kunnen het niet aan." Vandaag slapen er kinderen op straat. En als ik dan vannacht die regen zie… Dat dat u niets doet! U zegt: "Niemand ziet dat graag." U bent minister, u moet daar iets voor doen.

Collega's, we staan aan het begin van de rit. Ik heb het gisteren nagekeken: er zijn nu twee- tot drieduizend vluchtelingen naar de huurmarkt doorgestroomd. Er komen er dit jaar nog tienduizenden aan. Dat is niet plat, dat is de waarheid.

Minister, doe iets. Ik zal u twee concrete voorstellen geven voor de huidige problematiek. Zorg ervoor, samen met Theo Francken, dat de termijn waarin die erkende vluchtelingen een nieuwe woonst kunnen zoeken, wordt opgetrokken. En ondersteun uw Vlaamse steden. Ik heb gisteren van verschillende Vlaamse steden gehoord dat zij twijfelen of zij die mensen op straat moeten zetten, dan wel of zij ergens geld moeten zoeken om de tijdelijke winteropvang langer te kunnen openhouden. Help hen daarmee.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gwenny De Vroe (Open Vld): Minister, we zitten inderdaad al met een verschraling van de huurmarkt. Maar, mevrouw Hostekint, de bevoegdheid lag tijdens de vorige legislatuur bij de socialisten.

Minister, de resultaten van de laatste studie die u hebt laten uitvoeren zijn bekend. We hebben er bij de bespreking van de beleidsbrief uitgebreid over gesproken. Wij verwachten inderdaad daden van u. Maar we mogen niet holderdebolder te werk gaan. We moeten erop toezien dat de hervorming van de huurwetgeving gebeurt zoals ze moet gebeuren. Dat wil ik benadrukken. Minister, u kent ons standpunt: we moeten ook zekerheden geven aan de verhuurders. Door de vluchtelingenstroom is de problematiek verergerd. Minister, u hebt al het engagement genomen om in 20 miljoen euro extra te voorzien, maar ik zou u ook nog willen vragen om ook het overleg aan te gaan met de private vastgoedsector, om het probleem op de private markt bijkomend aan te pakken.

De voorzitter: De heer Engelbosch heeft het woord.

Jelle Engelbosch (N-VA): Collega's, wij moeten het probleem op de huurmarkt globaal benaderen. Het zijn niet alleen de erkende vluchtelingen die het vandaag op de huurmarkt moeilijk hebben. Mevrouw Hostekint, de eerlijkheid gebiedt mij om te zeggen dat u in uw vraagstelling hebt aangehaald dat het probleem groter is dan enkel de vluchtelingen. Er zijn ook mensen die hier geboren en getogen zijn, die hier al twintig jaar wonen en die ook soms in een precaire situatie komen. Die mensen moeten wij ook helpen. Het lijkt me dus geen goed idee om voor erkende vluchtelingen een aparte benadering te doen.

Minister, ik ga niet alle stappen opsommen die wij in Vlaanderen zetten om te proberen de private huurmarkt te versterken. We hebben daarover al heel wat debatten gevoerd, ook in de commissie. We hebben trouwens onlangs nog in de commissie de resolutie over proefhuren goedgekeurd. Verder moeten wij toch eens bekijken hoe wij de conceptnota, die er zit aan te komen, in de commissie zullen bespreken. Mevrouw Hostekint, in de beleidsbrief van de minister staat duidelijk dat zij in het voorjaar met die conceptnota zal komen. Volgens mijn kalender is het voorjaar nog steeds niet gepasseerd. Liever deftig en globaal werk in plaats van holderdebolder snel met iets te komen waarin dan geen evenwicht is tussen de rechten en de plichten van huurder en verhuurder. *(Applaus bij de N-VA)*

Minister Liesbeth Homans: Inderdaad, mevrouw De Vroe en mijnheer Engelbosch, geen haastwerk. Dat is ook zo aangekondigd. Mevrouw Hostekint, ik ben een beetje verbaasd dat u zelf verwijst naar studies van 2012-2013. Die studie is inderdaad afgerond. Ik ben het eens met de twee collega's op de banken die zeggen: "Beter goed werk dan haastwerk." Ik heb dat ook altijd gezegd. Ik heb u gezegd dat de conceptnota klaarligt op mijn kabinet. Maar ze is natuurlijk ook wel het onderwerp geweest van heel veel overleg met de sector. Ik

vind het heel belangrijk dat we belangrijke actoren en stakeholders daarbij betrekken, ook de private sector, zoals mevrouw De Vroe heeft aangegeven.

Ik vind inspraak heel belangrijk. De conceptnota is klaar. Ik heb een aanbod gedaan en ik denk dat u daarop zult ingaan. U weet dat ik geen enkel debat uit de weg ga. Ik wil dit erg graag en heel uitgebreid bespreken in de commissie Wonen.

Het verbaast me dat u Oost-Indisch doof blijft voor alle maatregelen die we sinds het begin van deze legislatuur hebben genomen. Ik heb gewezen op de 200 miljoen extra voor de sociale woningen, in tijden dat het budgettair niet zo gemakkelijk is. U gaat er nogal vlotjes overheen. Ik heb u gewezen op de 10 miljoen extra voor sociale verhuurkantoren. Dat vindt u beiden niet belangrijk, peanuts en too little too late. Beter te laat dan nooit. Deze regering neemt wel degelijk haar verantwoordelijkheid, ook in budgettair moeilijke tijden. We steken wel degelijk een tandje bij en voorzien in extra middelen.

Mevrouw Hostekint, ik heb in dezen echt geen lessen van u te krijgen. *(Applaus bij de N-VA)*

Michèle Hostekint (sp·a): We zijn natuurlijk allemaal voor doordacht beleid, maar haastwerk zal het in elk geval niet meer worden. We zijn bijna halfweg deze legislatuur. Als u nog maatregelen wilt nemen, dan is het hoog tijd om dat te doen. Het is vijf voor twaalf. Een derde van de huurders houdt na betaling van zijn huur niet meer genoeg over om een menswaardig leven te leiden. 13.000 gezinnen worden dagelijks bedreigd met uithuiszetting. Er zijn meer dan 20.000 mensen extra die op de private huurmarkt terechtkomen. De burgemeesters trekken aan de alarmbel omdat die mensen op straat dreigen te belanden. Ze weten niet hoe ze ze moeten huisvesten in die twee maanden tijd dat die hebben om te vertrekken uit een LOI.

Minister, u kunt zeggen dat u niet voor haastwerk bent, en niemand is dat, maar het is dringend tijd dat u concrete maatregelen neemt in plaats van u steeds te verschuilen achter dezelfde argumenten: ik ga niets extra doen voor de vluchtelingen, ik zal ze geen voorrang geven. Niemand vraagt dat, maar wel dat u een doordacht en concreet beleid voert op de private huurmarkt. Dat is tot op heden niet gebeurd; halfweg de legislatuur zijn we. *(Applaus bij sp.a en groen)*

An Moerenhout (Groen): Leden van CD&V, ik heb u gemist in dit debat. U bent de tweede grootste Vlaamse partij en u kunt een 16 puntenprogramma voor vluchtelingen schrijven. Uw voorzitter kruipt terecht in zijn pen deze week. Dit is het belangrijkste debat van deze legislatuur qua nieuwe uitdagingen. U neemt het woord niet. U bent de tweede grootste Vlaamse partij en ik vraag u om uw ideologie ook om te zetten in daden. Vergis u niet, u zit samen met de N-VA in de regering. Al wat minister Homans doet of niet doet, is ook uw verantwoordelijkheid.

De waarde van een samenleving wordt getaxeerd op de manier hoe wordt omgegaan met daklozen. Vandaag is dat niet fraai in onze regio. We moeten ons allemaal, met de minister op kop, verantwoordelijk voelen om daar iets aan te doen. *(Applaus bij Groen)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Tine van der Vloet aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de flexibiliteit van de opvang van personen met een beperking, ook na de omzetting naar persoonsvolgende financiering in 2017

ACTUELE VRAAG van Martine Taelman aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de transitie naar de persoonsvolgende financiering

De voorzitter: Mevrouw van der Vloet heeft het woord.

Tine van der Vloet (N-VA): Voorzitter, minister, er leeft heel wat ongerustheid in de sector van personen met een beperking en hun ouders. Dat komt door een brief van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) over de omschakeling naar de persoonsvolgende financiering met de berekening van wat men zal krijgen in zijn zorgrugzak.

Er is vooral bezorgdheid bij mensen die hun kinderen laten wonen in een voorziening. Ze hebben angst omdat ze hun kind in de toekomst niet meer flexibel in het weekend zullen kunnen laten verblijven in de voorziening. Ze houden hun kind met alle liefde en plezier thuis, maar stellen zich vragen bij de toekomst. Wat als ze plots ziek worden? Kan hun kind dan toch flexibel in de voorziening worden opgevangen? Dat zijn terechte vragen.

Vragen zij meer zorgpunten? Ik denk persoonlijk van niet. Vragen ze duidelijkheid en een beetje een flexibele opvang in de toekomst? Ik denk van wel. Minister, zult u de ongerustheid wegnemen en zal er ook na 2017 flexibele opvang zijn in de voorzieningen voor deze mensen?

De voorzitter: Mevrouw Taelman heeft het woord.

Martine Taelman (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, de transitie in de sector van personen met een handicap van de financiering van voorziening naar de financiering door de persoon zelf, is een van de heel grote werven van deze Vlaamse Regering. Het is dan ook niet onverwacht dat dit onzekerheid met zich meebrengt voor de gebruikers. De basisidee is dat voor de personen met een handicap die vandaag recht hebben op voltijdse zorg, die zorg in de toekomst gegarandeerd wordt.

Anderzijds moeten wij er als beleid ook voor zorgen dat de bestaande capaciteit zo efficiënt en zo flexibel mogelijk wordt ingezet. Collega Van der Vloet heeft het voorbeeld al aangehaald: momenteel gebruikt een persoon die recht heeft op een voltijdse opvang in een voorziening, een heel deel van die opvangdagen niet, bijvoorbeeld omdat de mantelzorgers in het weekend hun kind bij zich hebben. Of er zijn bijvoorbeeld vakantieperiodes. Dat kan gaat tot 144 dagen per jaar dat die plaats in die voorziening niet wordt gebruikt.

Dat is uiteraard een mogelijkheid voor andere mantelzorgers en andere personen met een handicap om wat ademruimte te krijgen, om die dagen dan te kunnen gebruiken. Het is een uitdaging, minister, om die twee met elkaar te verzoenen. Hoe kunt u garanderen dat iemand die nu recht heeft op voltijdse opvang, die kan blijven gebruiken, maar dat anderzijds ook wachtlijsten kunnen worden afgebouwd doordat anderen die capaciteit, die niet altijd door die persoon met recht op een voltijdse opvang gebruikt wordt, kunnen invullen?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Collega's, het is inderdaad een enorm grote transitie. We moeten de ongerustheid van die ouders natuurlijk ernstig nemen. Dat is ook

de reden waarom we snel aan tafel moeten, om met hen te spreken over wat de mogelijkheden zijn om verduidelijking of antwoord te geven op die ongerustheid.

Het punt is dat kinderen die nu in instellingen verblijven, een bepaalde zorgzwaarte en een daaraan verbonden inschaling hebben. Op dit ogenblik, in het huidige stelsel, verwachten ouders dat als er door een of andere omstandigheid meer ondersteuning nodig is, zij meer een beroep kunnen doen op de instellende voorziening waar zoon of dochter op dat ogenblik verblijft.

Eerst en vooral wil ik beklemtonen dat de instellingen op dit ogenblik flexibel proberen in te spelen op de zorgvragen van degenen die aan hen zijn toevertrouwd. Dat wil zeggen dat, als er in het weekend plots een opvang nodig is, zij proberen om met de beschikbare middelen op die vragen in te spelen en eventueel ook personeel naar andere momenten te verschuiven. Zij doen dat binnen het budget en de mogelijkheden waarover ze nu beschikken.

Het is belangrijk te beklemtonen dat er in 2017 niets zal veranderen aan die budgettaire ruimte. Het is dus niet zo dat het budget van die voorziening nu plots gaat beginnen te schuiven in 2017. We zullen heel geleidelijk aan de budgettaire verdeling tussen de instellingen moeten laten evolueren, maar dat zal zeker met tijd gepaard gaan. Het zal zeker niet in 2017 zijn.

Als je bent ingeschaald in het nieuwe systeem, mag je wel, ook als je gebruikmaakt van een voorziening, een stuk van die middelen eventueel op een andere manier inzetten. Je kunt die bijvoorbeeld ook mee thuis inschakelen. Die mogelijkheden gaan dus ontstaan.

De zorg van ouders – 'als ik er niet meer voor kan instaan', of 'als aan mijn draagkracht een einde komt', of 'als wij door plotse omstandigheden toch nood hebben aan extra ondersteuning' – is natuurlijk terecht, maar het is ook de zorg van vele mensen in de sector van personen met een handicap, ook mensen die thuis het beste van zichzelf geven en vaak meer doen dan datgene wat van normale zorgverlening van ouders kan worden verwacht om iemand op te vangen en te ondersteunen. Die hebben uiteraard dezelfde zeer indringende vraag voor de toekomst. Wat de hervorming moet opbrengen – het is belangrijk dat ik dat blijf beklemtonen – is dat we voor al de personen met een handicapspecifieke ondersteuningsnood deze zorggarantie beter organiseren voor de toekomst.

Dat is de finaliteit van heel deze beweging. Het moet de bedoeling zijn om op termijn voor iedereen een antwoord te kunnen bieden voor de juiste zorg op het juiste moment.

Concreet betekent dit dat we met de vertegenwoordigers van de ouders aan de tafel gaan zitten. We gaan mee bekijken of we, zoals u volgens mij tussen de regels suggereerde, kunnen inspelen op de vraag naar flexibiliteit in bestaande procedures. Wat kan er gebeuren vanuit de verwachting van die ouders, die ook beseffen dat er ook ouders zijn in andere omstandigheden maar met dezelfde verwachting? Het collectief resultaat van de hele beweging is het realiseren van een betere zorggarantie. Wat kunnen we doen om hen daarin wat meer vertrouwen te geven?

Dat gesprek zal snel plaatsvinden. Ik hoop dat we op die manier het draagvlak voor deze toch bijzonder grote hervorming, verder kunnen onderbouwen.

Tine van der Vloet (N-VA): Minister, ik dank u voor het antwoord. Ik hoor u graag zeggen dat u aan de tafel zult gaan zitten met de ouders. Maar ook dat heb ik al gehoord bij het VAPH, tijdens de infosessies. Zij verwachten dat de voorzieningen de ouders mee rond de tafel nemen voor heel de inschaling, voor heel het proces, dat zij de stappen mee doorlopen. Toch blijft de ongerustheid bij

de ouders bestaan. Ik denk dus dat er een heel grote nood is aan duidelijkheid voor de ouders. Het is nodig dat er rond de tafel gezeten wordt en dat het niet enkel bij woorden blijft, maar dat er ook echt iets gebeurt waardoor de onduidelijkheid verdwijnt.

Martine Taelman (Open Vld): Minister, ik dank u. U beklemtoont terecht dat in zo'n grote transitie, zo'n grote overgang waarbij de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement van mantelzorgers en ouders verwachten dat ze ook hun steentje bijdragen, de draagkracht en het draagvlak van de ouders enorm belangrijk is.

Het is daarom goed dat u niet onderschat welke angst er leeft. Mantelzorgers doen met heel veel liefde enorm veel voor hun kinderen of naasten die met een handicap geconfronteerd worden. De angst betreft de onzekerheid over wat er zal gebeuren wanneer zij die zorg niet meer op zich kunnen nemen. Die angst ondermijnt hun draagkracht enorm. Daar moet aan worden gewerkt.

Op 1 januari 2017 gaan de transitie en de uitrol van start. Het is hoog tijd dat de zekerheid er komt en dat de twee grote werven, namelijk meer capaciteit voor wie het nodig heeft en zekerheid voor wie nu al zorg op zich neemt, met elkaar worden verzoend. We vragen u daarom, minister, om er heel snel werk van te maken.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

Bart Van Malderen (sp·a): Voorzitter, minister, het is uiteraard goed dat u aan tafel gaat zitten met vertegenwoordigers van ouders. Het is uiteraard ook goed dat u die bezorgdheid ernstig neemt. Maar als minister is het uw taak om die bezorgdheid weg te nemen. Ik vind het daarom belangrijker om te weten wat u exact zult vertellen aan die tafel, wat uw boodschap zal zijn.

Eerlijk gezegd, minister, denk ik dat we nood hebben aan een combinatie van soepelheid en snelheid. Het betreft de soepelheid om in te spelen op veranderingen die in een gezin gebeuren: draagkracht die wegvalt, mensen die zelf ziek worden, een handicap die slechter wordt. Heel belangrijk is de snelheid om er een antwoord op te bieden.

Heel veel mensen hebben een bijna traumatische ervaring achter de rug met het jaren wachten op gepaste hulp. Ze willen die mallemolen niet opnieuw op. Een transparante prioriteitenregeling die snelheid en soepelheid combineert, zou heel veel ongerustheid kunnen wegnemen.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Minister, heel veel ouders willen graag voor hun kinderen zorgen en doen dat met veel liefde en overtuiging. Wat zij vragen, is dat op het moment dat het voor hen niet gaat, eventjes niet of echt niet meer, de overheid er staat om zorg te bieden. Dat is het concept van zorggarantie.

U kunt vandaag op de vraag van die ouders "Zal de overheid er staan wanneer ik het niet meer kan?", geen ja antwoorden. Dat geeft onrust en stress aan ouders en – een pervers effect – maakt dat ouders meer zorg gaan gebruiken omdat ze, als het voor hen later niet meer lukt, een goede plaats in een instelling willen. Ze vragen meer zorg omdat ouders bang zijn omdat u hen niet kan garanderen dat de overheid er zal zijn als het voor hen niet meer lukt.

Collega's van de meerderheid, van de N-VA en Open Vld, ik hoor u graag uw betoog houden, en wat u hebt gezegd is een terechte bezorgdheid van mensen. U weet ook dat dit het gevolg is van een plan dat de minister uitrolt, een plan dat de regering heeft goedgekeurd, het plan Perspectief 2020. Er werd aan de

mensen beloofd dat men in 2020 perspectief op die zorggarantie zou hebben. U weet dat het plan ontoereikend is en die garantie niet zal bieden.

Minister, wanneer zult u zorgen dat in Vlaanderen en Brussel iedere mens die zorg nodig heeft, die zorg krijgt en dat er zorggarantie is?

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Vera Jans (CD&V): Het verhaal van de persoonsvolgende financiering is een lang verhaal. We naderen stilaan de ontknoping, en dan is het logisch dat er veel vragen zijn en veel ongerustheid is.

De rode draad in heel deze omwenteling was, is en blijft de continuïteit van de zorg en de zorggarantie. 2017 is een cruciaal jaar. Minister, ik ben blij dat het heel duidelijk was in uw antwoord dat de personeelsmiddelen voor de mensen in voorzieningen identiek blijven in 2017.

Gelukkig toonde u ook veel begrip. Net zoals de vraagstellers hebben wij een terechte bekommernis – ook u – voor alle ouders met een kind met een handicap. Ze vragen zich allemaal af: "Wat doen we als we later de zorg niet meer kunnen dragen en als we er niet meer zijn?" Iedereen wil garanties voor later, en dat is een gerechtvaardigd verlangen dat we maximaal willen realiseren. Daarom voeren we net het systeem van de persoonsvolgende financiering in, waarbij we het budget van vandaag laten gaan naar de noden van vandaag, en het budget van morgen inzetten op de noden van morgen.

Minister, ik ben gerustgesteld door uw antwoord dat er gesprekken zullen plaatsvinden met het oog op het zoeken naar een oplossing en dat u inderdaad niet onderschat wat er leeft bij de vele betrokkenen.

Minister Jo Vandeurzen: Collega's, antwoord kunnen geven aan ouders die vandaag een enorme zorg opnemen en die zich ongerust maken over de toekomst – of ze die zorg verlenen in een thuissituatie dan wel een beroep doen op een voorziening, gecombineerd met zo veel mogelijk ondersteuning vanuit thuis –, is antwoord geven op een legitieme en terechte zorg. De ambitie van de hervorming moet een fundamentele systeemwijziging zijn. We financieren niet meer instellingen en voorzieningen, maar proberen de zorgzwaarte in te schalen op het niveau van de persoon en hem de kans te geven er zelf mee aan de slag te gaan. We combineren dat met een uitbreiding van de budgettaire mogelijkheden om het zorgaanbod uit te breiden. De ambitie van dat plan is meer zelfsturing en meer zorggarantie.

Ik besef zeer goed dat het in de transitie voor een aantal betrokkenen vanuit hun specifieke situatie en hun gevecht om een goede plaats te vinden in een goede voorziening, zorgen en vragen oproept. We moeten nagaan hoe we een aantal antwoorden kunnen geven en hoe we procedureel een aantal zaken in een voor de betrokkenen meer geruststellend vaarwater kunnen brengen. De totale ambitie moet 'Hoe kunnen we zorggarantie bieden voor alle mensen die een handicapspecifieke ondersteuningsnood hebben?' blijven.

Mijnheer Van Malderen, het zal inderdaad veronderstellen dat, door combinatie van uitbreiding van middelen en nieuwe procedures, we voor een deel flexibel moeten inspelen op wijzigende omstandigheden. Dat is de ambitie als je spreekt over meer zorggarantie.

Tine van der Vloet (N-VA): Minister, de zorggarantie is inderdaad heel belangrijk. Daarom is het nu uw verantwoordelijkheid om daarover snel duidelijke communicatie te brengen en ervoor te zorgen dat die flexibele opvang er inderdaad komt voor een kleine plotse meervraag. Dat is niet alleen belangrijk

voor de zorgvragers die nu al in de zorgsector zitten, maar ook voor al diegenen die nu nog moeten starten. Het kan niet de bedoeling zijn dat zij moeten starten met 'wat als?' en voor een kleine meervraag al een hele papiermolen moeten doorlopen. Dan gaan de mensen namelijk meer vragen dan eigenlijk nodig is. Er moet heel snel duidelijke communicatie komen zodat de mensen gewoon vragen waar ze recht op hebben en dan ook krijgen waar ze recht op hebben. *(Applaus bij de N-VA)*

Martine Taelman (Open Vld): Minister, veertien dagen geleden was de commissie Welzijn van dit parlement in Nederland. We hebben toen een bezoek gebracht aan een organisatie die personen met een beperking vertegenwoordigt. Zij hebben gezegd dat ze heel jaloers zijn op ons nieuwe systeem dat we zullen uitrollen. Het is een systeem waarbij de persoon met een beperking zelf meer zal kunnen beslissen wat hij met zijn budget zal doen en hoe hij zijn leven wil inrichten. Dat is een heel belangrijk concept.

Maar, minister, dat staat of valt natuurlijk met het vertrouwen en het draagvlak van de personen met een beperking en hun mantelzorgers. En daarom, minister, vragen wij u, nu het bijna 2017 is en de uitrol er is, om aan die mensen die de gebruikers zullen zijn van het systeem heel snel duidelijkheid te geven over de procedures die zullen worden gevolgd. Want het staat of valt met hun vertrouwen.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Martine Fournier aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de cofinanciering van Vlaanderen in EFRO-projecten (Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling)

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Martine Fournier (CD&V): Minister, binnen het EFRO-programma 2014-2020 heeft Vlaanderen een kader geschetst, een programma uitgewerkt. EFRO-middelen zijn Europese middelen die dienen voor de regionale ontwikkeling.

Ondertussen zijn er heel wat projecten ingediend, ongeveer achttien, ook in West-Vlaanderen, voor een totaliteit van meer dan 50 miljoen euro. Van die 50 miljoen euro zou er ongeveer een 20 miljoen euro van EFRO zelf komen, dus 40 procent. Ander budget wordt, afhankelijk van het ingediende project, gefinancierd door de provincie, werkgeversorganisaties, onderwijsinstellingen, maar voor een groot deel ook vanuit Vlaanderen. Dat hopen we althans.

Minister, is er nog steeds geen duidelijkheid of er budget zal komen vanuit Vlaanderen? Als er budget komt vanuit Vlaanderen, kunt u dan zeggen over welk budget het in totaliteit gaat en wat het percentage in de ingediende projecten bedraagt dat Vlaanderen mee zou cofinancieren?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Uw vraag verbaast mij. Bij de toelichtingsronde voor het indienen van de projecten, hebben we heel duidelijk gezegd dat er deze keer weinig geld zou zijn vanuit Hermes en zeker geen automatische cofinanciering van projecten. Dat is voor mij een eerste belangrijk punt. Het is in elk geval zo dat we door de besparingen de middelen in het Hermesfonds duidelijk nodig hebben voor bijvoorbeeld de strategische ondersteuning van bedrijven en voor kmo-portefeuille en andere reguliere steun die wij geven.

Ten tweede denk ik dat zo'n automatische cofinanciering zoals die in het verleden bestond, niet echt goed is. Zulke projecten moeten bottom-up groeien. De

provincie, de lokale overheden, kennisinstellingen, sectoren en bedrijven zouden samen toch in staat moeten zijn, als er een project is dat een draagvlak heeft, om naast die 40 procent, die andere 60 procent naar voren te brengen.

Ik ben verbaasd dat er wordt gezegd dat ik vandaag projecten blokkeer. *(Opmerkingen)*

Dat wordt hier en daar gezegd. Men is nog maar in de fase van de beoordeling van de projecten. De beoordeling gebeurt nu. Er zal blijken welke projecten EFRO-steun kunnen krijgen en ook of er nog andere steun kan worden gegeven vanuit de overheden.

Ten slotte, u zult zien, en dat wordt in de commissie besproken, dat de regering voorstelt om 11 miljoen euro cofinanciering aan de EFRO-projecten besteden. Er is in 10 miljoen euro voorzien voor de SALK-projecten. Ik veronderstel dat u noch uw partij deze projecten in vraag stelt.

Slotsom: er blijft 1 miljoen euro over om andere projecten voor EFRO vanuit Vlaanderen te cofinancieren. Ik zal met dat 1 miljoen euro één of meerdere projecten met uitzonderlijke kwaliteiten ondersteunen; dat kan natuurlijk niet anders. Het draagvlak moet bovendien zo groot zijn dat het enkel via dat miljoen is dat de projecten kunnen worden gerealiseerd.

Martine Fournier (CD&V): Minister, ik ben een beetje ontgoocheld, ik had een positiever antwoord verwacht. Ik dacht dat er een groter deel van de cofinanciering vanuit Vlaanderen zou komen.

10 miljoen euro gaat naar SALK en ik ga daar vanuit West-Vlaanderen geen commentaar op leveren. Er schiet dan nog 1 miljoen euro over. Is dat voor 2016 of voor het hele traject 2014-2020? Is het mogelijk om vanaf 2017 een grotere cofinanciering te krijgen vanuit Vlaanderen?

Nogmaals, ik ben geen beetje maar redelijk erg ontgoocheld in uw antwoord. Ik had verwacht dat u meer en betere impulsen zou geven aan al die – niet alleen West-Vlaamse – projecten. Ik kan mijn ontgoocheling niet onder stoelen of banken steken.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Mevrouw Fournier, het zou meer gepast zijn om de minister te feliciteren. Hij is er als een van de weinigen in geslaagd om zoveel miljoenen Europees geld naar West-Vlaanderen te engageren en hij heeft ervoor gezorgd dat er voor West-Vlaanderen een Geïntegreerde Territoriale Investering (GTI) kan komen.

Ik vind het heel bizar dat nu gevraagd wordt naar Vlaamse cofinanciering terwijl de projecten nog gejureerd worden door Europa voor Europese cofinanciering. Wat ik nog bizarder vind, is dat de provincie West-Vlaanderen een tweetal weken geleden een advertentie heeft gepubliceerd met een grote foto van de gedeputeerde waarbij ze vertelt dat er al 50 miljoen euro binnen is. Ik vraag me af waar die provincie mee bezig is en of men niet op kap van onze West-Vlaamse economie hier politieke spelletjes komt spelen. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

Rik Daems (Open Vld): Ik wil me niet mengen in het intra-West-Vlaamse feestje. Ik ga ook geen Vlaams-Brabantse invalshoek kiezen, ik ga het iets ruimer nemen.

Ik ga wel het advies van de Vlaamse Raad voor Wetenschap en Innovatie (VRWI) erbij nemen. De raad stelt dat de beleidsbrief een sterke internationale reflex

bevat. Dat vind ik goed. Maar deze lijn wordt niet doorgetrokken naar de begroting, zeggen ze.

Voor het objectief 'investeren, groei en jobs' is er 173 miljoen euro. We hebben het niet over SALK, de Limburgers zijn straffe mannen, die slagen er altijd in om nog wat te sparen. Proficiat daarvoor. De rest moet dat ook maar doen, zou ik dan zeggen. 173 miljoen euro of 40 procent betekent dat het in totaal over ongeveer 430 miljoen euro gaat. Er moet voor 250 miljoen euro aan cofinanciering worden gevonden. Dat is enorm. De vraag van de collega is niet geheel onterecht. Als Vlaanderen in dat palet van 250 miljoen euro maar 11 miljoen euro klaar heeft, dan heeft de VRWI toch een beetje gelijk.

Gegeven het belang van deze EFRO-middelen, denkt u dat het opportuun zou zijn dat de Vlaamse cofinanciering volgend jaar groter wordt? Ik zou dat zeker toejuichen.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Daems, ik ga niets zeggen over de begroting 2017 en volgende. Minister Turtelboom zou het niet appreciëren dat ik een voorafname doe op de begrotingsopmaak 2017. *(Opmerkingen van Rik Daems)*

Als oud-minister van Financiën en Begroting ga ik dat dus ook niet doen.

We zullen dat onderzoeken bij de begrotingsopmaak 2017.

Wat ik geenszins zal doen, is de automatische cofinanciering van alle projecten. Als projecten een groot lokaal draagvlak hebben bij de lokale besturen, de provincie, de sectoren en de bedrijven uit die regio, en er voor 40 procent cofinanciering kan worden gevonden in Europa, vraag ik me af waarom die overige 60 procent niet zou kunnen worden gevonden. Als dat niet mogelijk is, rijzen vragen over het draagvlak en de nood aan die projecten. Als Vlaanderen nog 20, 30 of 40 procent zou moeten bijdragen, heb ik vragen bij het draagvlak en de nood aan die projecten. Zelfs met meer geld volgend jaar, zal ik dus geen automatische financiering doen.

We moeten met onze middelen in Vlaanderen zuinig omspringen en ze daar inzetten waar we de drempel verlagen en goede projecten voor het bedrijfsleven steunen. *(Applaus bij de N-VA)*

Martine Fournier (CD&V): In de provincie zitten er mensen die keihard werken en zich inhoudelijk goed inzetten voor dergelijke projecten, waaronder ook N-VA-mandatarissen. Het zou jammer zijn voor die mensen dat hieraan zo'n afbreuk wordt gedaan. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Peter Van Rompuy aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de Vlaamse bijdrage aan de tewerkstellingsgraad van 55- tot 64-jarigen, naar aanleiding van de nieuwe Eurostatcijfers

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

Peter Van Rompuy (CD&V): Gisteren werden cijfers van Eurostat bekendgemaakt over de tewerkstellingsgraad in ons land. Samen met Finland, zijn we jammer genoeg het enige land dat achteruitgaat, in plaats van vooruit. Dit onderstreept alleen maar de noodzaak van de maatregelen die de Federale en de Vlaamse Regering hebben genomen, zoals de langere loopbaan, de taxshift en het doelgroepenbeleid, een Vlaamse bevoegdheid.

Eurostat heeft deze keer specifiek gefocust op de 55-plussers. Ons land doet het beter, maar het gaat overal beter met de tewerkstellingsgraad van deze groep.

We doen het echter minder goed dan het Europees gemiddelde. We boeken bijvoorbeeld minder vooruitgang dan Frankrijk, wat toch wel opvallend is.

Vandaar mijn vraag. België heeft op dit vlak een historische achterstand. Vergrijzing is vooral een problematiek in Vlaanderen. Wat is de Vlaamse bijdrage in die cijfers? Wat zult u eraan doen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Eigenlijk stemt deze vraag me tevreden. De Vlaamse tewerkstellingsgraad is niet gedaald. Integendeel, hij is stabiel gebleven op 71,9 procent. De laatste twee kwartalen van vorig jaar was er zelfs een duidelijke stijging van de tewerkstellingsgraad waar te nemen. Ik denk dan ook dat we daar in een andere tendens zijn dan voorheen.

Positief vind ik eveneens dat de tewerkstellingsgraad van bepaalde groepen in Vlaanderen is gestegen tussen 2014 en 2015: jongeren met 1,7 procent, de ouderen met 1,3 procent en de arbeidsgehandicapten met 0,5 procent. Als men iets verder in de tijd gaat, namelijk tot 2010, gaat het voor de ouderen of de wat meer ervaren werknemers zelfs om een stijging met 7 procent. Volgens Eurostat is de tewerkstellingsgraad van allochtonen buiten de EU tussen 2014 en 2015 toegenomen met 8 procent.

Dat cijfer van 71,9 is beter dan het Europees gemiddelde. Met de Europese regio's kan ik niet vergelijken, want hun cijfers heb ik niet. In vergelijking met Wallonië en Brussel doen we het ongelooflijk veel beter: 10,4 procent beter dan Wallonië en 13,2 procent beter dan Brussel. Wat uw basisvraag betreft, over de bijdrage van Vlaanderen, antwoord ik dat die bijzonder groot is. Zonder Vlaanderen zou België in de staart van het peloton zitten.

Peter Van Rompuy (CD&V): Ik begrijp dat de tewerkstellingsgraad is gestabiliseerd in Vlaanderen, terwijl de achteruitgang voor België 0,1 procent bedraagt. We doen het dus een tikkeltje beter, maar toch niet spectaculair veel beter. De staatshervorming geeft Vlaanderen de hefbomen voor het doelgroepenbeleid in handen. Ik heb daar al veel over gesproken, zowel hier als in de commissie. Ik ben ervan overtuigd dat we veel aandacht moeten besteden aan de 55-plussers. Voor het paasreces besliste de Vlaamse Regering over de middelen ten behoeve van het doelgroepenbeleid. De middelen voor jongeren zijn bijna verdrievoudigd, en ik juich dat toe. De middelen voor de 55-plussers nemen op kruissnelheid toe met een goede 10 procent, van 300 miljoen euro naar 330 miljoen euro. Mijn vraag blijft dezelfde, en ik zal bij de volgende begrotingsrondes op die nagel blijven kloppen. Slechts weinig uitgaven kunnen zo veel goeds voor de economie, de werkgelegenheid en de begroting teweegbrengen als een lastenvermindering voor de tewerkstelling van 55-plussers. Bent u bereid dat geld daaraan te besteden?

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Miranda Van Eetvelde (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, mijnheer Van Rompuy, ik ken u als een cynicus. Maar dat u zo'n pessimist bent, dat wist ik niet. Het antwoord van de minister is duidelijk. Ik wil het doelgroepenbeleid nog even toelichten. De uitvoeringsbesluiten zijn goedgekeurd. In uitvoering van het doelgroepenbeleid van de Vlaamse Regering zal de premie worden vervangen door een forfaitaire vermindering van de RSZ-bijdrage van de werkgevers voor de tewerkstelling van 55-plussers. De Vlaamse Regering mikt daarvoor op 1 juli 2016. Ik denk dat we dat echt een kans moeten geven. Ik geloof erin. Vlaanderen neemt een voortrekkersrol op zich, zoals de minister al zei. Zonder Vlaanderen zouden de globale cijfers nog slechter zijn. De Nationale Bank en het Planbureau sturen positieve signalen uit: de jobcreatie in de privésector stijgt, terwijl die bij de overheid daalt. Ik wil ook nog een brug slaan naar de overkant, en verwijzen naar

uw partijgenoot, minister Kris Peeters. Hij nuanceert de cijfers en verwijst naar de jobcreatie en de genomen maatregelen, zoals de taxshift, de indexsprong en de vermindering van de werkgeversbijdrage. Ik stel dus voor, mijnheer Van Rompuy, dat we hier volgend jaar een nieuw debat over deze zaak voeren, op het moment dat de cijfers voor 2016 bekend zijn. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, België en Vlaanderen hebben ambitieuze streefcijfers. Terecht, want inzake werkzaamheid kunnen we niet ambitieus genoeg zijn. De werkzaamheidsgraad in België is allicht licht gedaald. Op die manier staat België op de zesde plaats, ergens onderaan. Dat moet voor alle regio's toch leiden tot enige zelfevaluatie. We weten dat het niet ligt aan een daling van het aantal jobs. De beroepsbevolking groeit, wat betekent dat we meer moeten inzetten op activering, toeleiding en maatwerk. U doet dat, minister. Vlaanderen heeft heel wat hervormingen beslist, maar die moeten hun impact nog doen gevoelen. Vandaar mijn vraag: welke verbetering van de werkzaamheidsgraad verwacht u zodra het beleid ten volle wordt uitgerold? Ik denk dan bijvoorbeeld aan het verzilveren van de doelgroepenkorting en de impact van het kwalitatieve luik van het banenpact.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Talpe, u stelt me een ongelooflijk moeilijke vraag. Uiteraard kan ik daar geen cijfers op plakken, want er spelen daarin enorm veel factoren een rol. Ik heb het grote geluk om in mijn portefeuille zowel Tewerkstelling, Econome als Innovatie te hebben. We slagen erin om veel extra investeringen aan te trekken, en dat is toch de basis van elk tewerkstellingsbeleid. Ik ben dus optimistisch.

Onze maatregelen voor drempelverlaging bij de bedrijven en onze bijkomende maatregelen voor bedrijven om risico's voor een deel over te nemen van bedrijven, vormen een eerste stap. Dan is er natuurlijk de match, want als je bijkomende jobs creëert, moet je zorgen dat die ingevuld geraken. Zoals u zegt, heb ik daar de nodige maatregelen genomen en scoren we alles bijeen niet slecht.

Mevrouw Van Eetvelde, u zei dat zonder Vlaanderen de cijfers misschien nog slechter waren. Neen, zonder Vlaanderen waren de cijfers veel slechter. Ik herhaal ze nog eens even: 71,9 werkzaamheidsgraad voor Vlaanderen, 61,5 voor Wallonië en 58,7 voor Brussel. Als je Vlaanderen zou wegnemen met zijn 71,9, dan zouden de cijfers veel slechter zijn.

Mijnheer Van Rompuy, u zegt terecht dat we gelijk zijn gebleven in 2015. Ik herhaal toch even dat in de laatste twee kwartalen er een stijging was van de werkzaamheidsgraad. Ik denk dus dat we op de goede weg zitten, dat ons bedrijfsleven opnieuw aan het aanwerven is, dat er bijkomende vacatures zijn. We hebben het hoogste aantal vacatures dat we al hebben gehad en ook de grootste tewerkstelling.

Ik kijk naar de doelgroepen. U hebt het over aandacht voor de 55-plussers. Laten we niet vergeten dat de RSZ-bijdrage wordt verminderd in het eerste luik van het doelgroepenbeleid. Collega Talpe zegt terecht dat er nog een tweede kwalitatief luik komt. Daar wil ik inzetten, niet in functie van de 55-plussers, niet van mensen tussen de 24 en de 55, niet van de jongeren, maar om ervoor te zorgen dat voor wie een langere afstand tot de arbeidsmarkt heeft, die afstand wordt overbrugd door werkervaringsprojecten. Op deze dingen zetten we in.

Mijnheer Van Rompuy, ik hoop dat we op die manier beantwoorden aan de bezorgdheid die we samen delen, namelijk het verhogen van de werkzaamheidsgraad, zeker ook die van de 55-plussers maar ook die van mensen met een lange afstand van de arbeidsmarkt. Ik hoop dat we met de werkervaringsprojecten die

we nu opstarten, stappen vooruit kunnen zetten en effectief de positieve resultaten van de laatste twee kwartalen van 2015 kunnen doortrekken in 2016.

Peter Van Rompuy (CD&V): Voorzitter, ik wil kort reageren op het persoonlijke feit dat ik hier een cynicus wordt genoemd. Ik kan u geruststellen: als een Van Rompuy neem ik dat veeleer als een compliment dan als een verwijt. *(Applaus)*

Minister, u zult zo dadelijk ongetwijfeld applaus krijgen op deze banken, en waarschijnlijk ook een beetje op die andere banken. Maar als u voor een keer kamerbreed applaus wilt: volg mijn advies en verlaag de lasten op de 55-plussers. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Wilfried Vandaele aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de besteding van de middelen uit het Boscompensatiefonds

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Minister, in het Boscompensatiefonds zit vandaag 7,7 miljoen euro geblokkeerd. Vorige vrijdag heeft de Vlaamse Regering beslist om die middelen vrij te maken. Dat is een goede zaak. 3,75 miljoen euro ervan zou gaan naar projecten van regionale landschappen, dus ondersteund door en met draagvlak bij de lokale besturen en bij de organisaties. 1 miljoen euro houdt u voor de traditionele projectoproep voor burgers, vzw's en bedrijven. De rest, een goede 3 miljoen euro, kan worden besteed door het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB).

Natuur- en bosverenigingen pleiten er al sinds jaar en dag voor om extra in te zetten op de meest bosarme provincies en regio's in ons land, en dat pleidooi ondersteun ik ook. Dat is zeker West-Vlaanderen. Dat bengelt helemaal onderaan de lijst met 3,5 procent beboste oppervlakte. Dat is mijn provincie. Maar ook uw provincie, minister, Oost-Vlaanderen, doet het met 8 procent bebossing niet zo schitterend.

Op uw website lijkt u aan te geven dat u in elk geval met dat eerste deel uit het fonds, die 3,75 miljoen euro, geen voorrang zult geven aan de meest bosarme gebieden. U zegt: daarmee kunnen we in elke provincie 30 hectare bos bijmaken. Er is dus blijkbaar geen prioriteit voor die meest bosarme regio's. Minister, op welke manier kunt u alsnog de minst beboste gebieden een extra duw geven uit het Boscompensatiefonds?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Vandaele, ik ben bijzonder tevreden dat de geblokkeerde middelen uit het Boscompensatiefonds, die historisch opgebouwde pot, in het kader van het programmadecreet zijn vrijgemaakt en effectief kunnen worden besteed. Voor mij is het cruciaal dat we die middelen effectief kunnen inzetten voor de realisatie van bos. Ik ben ervan overtuigd dat onze regionale landschappen een breed draagvlak hebben waardoor er mooie projecten kunnen worden uitgewerkt om effectief die bossen aan te planten.

Het is ook niet zo dat wij zomaar geld geven aan die regionale landschappen. Zij zullen met concrete projecten moeten komen en op basis daarvan zullen zij ook middelen krijgen. Het hangt dus volledig af van de provincies en van de regionale landschappen om met goede projecten te komen en op basis daarvan de middelen te verdelen.

Ook in West-Vlaanderen kunnen mooie projecten worden ingediend. Mijnheer Vandaele, ik heb trouwens de cijfers opgevraagd van de voorbije tien jaar. Van

de middelen die het Agentschap voor Natuur en Bos heeft besteed aan effectieve bebossing is 27 procent naar West-Vlaanderen gegaan. Dat is een mooi bedrag. Wanneer we kijken naar de projectoproepen, dan is 40 procent van het budget ook richting West-Vlaanderen gegaan. Op dat vlak heeft de provincie al heel veel mooie projecten ingediend. Daar liggen bijzonder mooie kansen. Ik ben ervan overtuigd dat ook de provincie West-Vlaanderen mooie voorstellen zal doen en op basis daarvan middelen zal krijgen.

Ik vind het geen goede zaak om zomaar voorrang te geven aan de ene of de andere provincie. Ik wil de projecten ook beoordelen op de effectieve realisatie van bijkomend bos in Vlaanderen. *(Applaus bij CD&V)*

Wilfried Vandaele (N-VA): Minister, het is goed dat er al iets is gebeurd, maar volgens de officiële cijfers gaat het in West-Vlaanderen over 11.100 hectare naast 54.000 hectare voor Limburg. Wij zijn er dus nog niet, ook al zegt u dat er al een aantal zaken zijn gebeurd. Ik blijf dan ook aandringen op een extra inspanning voor die gebieden waar er weinig bebossing is.

Wanneer we naar West-Vlaanderen kijken, dan zien we daar een aantal kant-en-klare projecten. Die liggen op tafel en zijn onmiddellijk uitvoerbaar. U zou daar heel snel resultaat mee kunnen bereiken en tonen. Het gaat om gronden waarvan de eigenaars zelf bereid zijn om die te verkopen. U hoeft daar dus niet lang over te onderhandelen, u hoeft daar geen onteigeningsprocedures voor op te zetten. Neen, de eigenaars bieden het ons zelf aan. Waar wachten we dus op? Het gaat over gronden in Poperinge, Zwevegem, Torhout – minister Crevits zal blij zijn –, Roeselare. Het aankoopbudget bedraagt 2,3 miljoen euro. Mijn vraag is dan ook of u bereid bent snel werk te maken van die projecten die we kennen en die op tafel liggen.

De voorzitter: Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Valerie Taeldeman (CD&V): Minister, onze fractie is heel tevreden dat de historisch gegroeide reserve van 7,8 miljoen euro bij het Boscompensatiefonds wordt vrijgegeven. Onze felicitaties daarvoor. Dat is een heel goede zaak voor de stadsrandbossen en voor bijkomend bos in Vlaanderen.

De regionale landschappen zullen een belangrijke opdracht krijgen bij het uitwerken van concrete projectvoorstellen. Iedereen kent de werking van de regionale landschappen. Zij kennen op het terrein de verschillende actoren en zij zoeken altijd naar een draagvlak. Minister, kunt u de taak en de opdracht van deze regionale landschappen nog preciezer omschrijven in het verhaal van het Boscompensatiefonds?

De voorzitter: De heer Tobback heeft het woord.

Bruno Tobback (sp·a): Minister, ik zeg het niet vaak, maar ik was redelijk blij met uw antwoord. Ik deel de visie van de heer Vandaele over 'eigen bos eerst' niet helemaal, hoezeer ik de provincie West-Vlaanderen een gezonde begroeiing toewens. *(Gelach)*

Ik ben relatief blij omdat ik op één punt toch niet helemaal gerustgesteld ben, en daarover had ik graag een garantie van u gekregen.

Het is goed dat die 7,7 miljoen euro wordt gedeblokkeerd, maar daarmee zullen we ook niet alle ambities zullen waarmaken. Ik vrees dat deze middelen die door iedereen worden geclaimd op een heel versnipperde manier dreigen te worden gebruikt. We zullen waarschijnlijk veel bomen kunnen krijgen, maar geen bos.

Met andere woorden, ik pleit er toch wel heel sterk voor dat, in welke provincie het ook is, u garandeert dat dit in coherente, aaneensluitende projecten met de

nodige toekomstvisie en ambitie gebeurt. Die garantie had ik toch wel graag van u gekregen.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Collega Vandaele laat zijn West-Vlaamse reflex zien. Nu, ik weet dat hij allesbehalve een provincialist is, dus bij dezen is hem dat ook vergeven.

Die verdeling over de provincies is natuurlijk een beetje secundair. Wat me vooral zorgen baart, is dat het Boscompensatiefonds als systeem nog altijd een netto ontbosser is, want er wordt meer ontbost dan er uiteindelijk wordt gecompenseerd. Daar zit het grote probleem. Collega Taeldeman sprak over bijkomend bos dat zou worden gegenereerd. Neen, door het Boscompensatiefonds wordt er netto bos gerooid. Minister, we verwachten het rapport van het Rekenhof. Als u uw politieke zegen geeft aan dat rapport, dan kan dat naar het parlement gaan. Wat is de timing? Wanneer kan dat auditverslag van het Rekenhof naar het parlement vertrekken?

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gwenny De Vroe (Open Vld): Minister, in de vorige legislatuur zaten we met een pingpongspel tussen uzelf en minister Muyters met betrekking tot de bossen. In deze legislatuur hebben we, uiteraard met Open Vld in de meerderheid, nu de vrijgave van het Boscompensatiefonds, en hebben we met de meerderheidspartijen de beslissing genomen om de meest waardevolle bedreigde bossen te gaan karteren en een ontheffingsverbod voor deze toplaag op te leggen. Er zijn dus grote stappen vooruit gezet. We vragen u om het bosbeleid verder vorm te geven en om, met wat er werd gezegd tijdens de Vlaamse klimaattop, zeker ook rekening te houden met die bosverbindingen, die o zo belangrijk zijn. Verder kijken we uit naar de kartering van die meest waardevolle bedreigde bossen waarnaar ik daarnet verwees. We hopen dat u daar zo snel mogelijk werk van zult maken.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Vandaele, hoe concreter en groter het draagvlak voor die projecten die de regionale landschappen voorstellen, hoe meer kans ze ook hebben om die binnen te halen. Als u verwijst naar de kant-en-klare projecten die er in West-Vlaanderen zijn, dan kijk ik daar natuurlijk met bijzondere aandacht naar uit.

Mevrouw Taeldeman, hoe gaan we concreet werken? Het is de bedoeling dat we heel snel een addendum maken bij de overeenkomst die we nu hebben met de regionale landschappen. In dat addendum zal staan dat ze op zeer korte termijn een aantal voorstellen zullen formuleren van waar ze kunnen bebossen. Wij zien dat in het vroege najaar, dus in september, oktober. Dan zullen we die allemaal bij elkaar leggen en op basis daarvan die middelen verdelen. Het gaat dus om projecten die daadwerkelijk op korte termijn heel snel voor bebossing kunnen zorgen. Het voordeel van die regionale landschappen is dat alle bestuursniveaus daar samenzitten, maar ook dat alle actoren daar rond de tafel zitten. Het gaat dan over eigenaars, over private eigenaars, over de landbouw, over de natuursector, de lokale besturen, de provincie. Dat zorgt er ook wel voor dat er een groot draagvlak is voor die projecten, die dan ook op die manier snel kunnen worden gerealiseerd.

Mijnheer Tobback, ik heb ook in de krant gelezen dat u er zich zorgen over maakt dat dit zou worden versnipperd. We hebben natuurlijk een beleid dat heel sterk inzet op natuur en bos in de nabijheid van mensen, en dat is ook waar we naartoe willen. Laten we ook niet vergeten dat de opbouw van het Boscompensatiefonds natuurlijk ook komt van projecten die overal verspreid zijn. Vaak ook

zijn dat kleine snippers. Als het over een bosdomein van meer dan 3 hectare gaat, dan kan er immers niet worden gestort in dat Boscompensatiefonds. Dan moet er in natura worden gecompenseerd. Het zijn dus allemaal kleine snippers die ervoor zorgen dat er inkomsten zijn voor dat Boscompensatiefonds. Op zich is het dus niet zo onlogisch dat men verscheidene bosprojecten verspreid over Vlaanderen gaat realiseren.

Mijnheer Sanctorum, u kijkt naar mij voor het rapport van het Rekenhof. Ik weet natuurlijk niet wanneer het Rekenhof dat zal afleveren. Indien u zou bedoelen dat ik daar commentaar op moet geven, die is al lang binnen bij het Rekenhof. We wachten dus op wat het Rekenhof ter zake zal beslissen. Daar kan ik natuurlijk niet op vooruitlopen. Ik kan dus ook geen antwoord geven op de vraag wanneer dat zal gebeuren.

Mevrouw De Vroe, we zullen in het kader van de klimaatconferentie een rondetafel organiseren over bos en natuur. U weet dat elke vakminister rondetafels organiseert met de diverse actoren, zodat er ook heel concrete voorstellen op tafel worden gelegd op de klimaattop in het najaar. We zullen dat ook voor bos en natuur extra doen, zodat ook dat kan worden meegenomen op de klimaattop in november.

De kartering is klaar. Dat heb ik hier vorige week al gezegd. We hopen daar heel snel mee naar de Vlaamse Regering te gaan, zodat het in openbaar onderzoek kan gaan.

Wilfried Vandaele (N-VA): Het is duidelijk dat de heer Tobback niets liever zou willen dan dat West-Vlaanderen helemaal dichtgroeit. Zover zijn we echter nog niet.

Minister, ik heb een concreet voorbeeld van een dossier voor ogen dat kant-en-klaar is, dat laaghangend fruit is. Het past zelfs helemaal in de Europese instandhoudingsdoelstellingen, waar de regering toch prioriteit aan geeft. Toch merk ik dat u dat project niet hebt goedgekeurd. De motieven daarvoor ontgaan me een beetje. Nochtans denk ik dat we die extra bebosbare oppervlaktes nodig hebben. Onze bedrijven, onze ondernemers hebben die nodig als ze bos moeten compenseren.

Besluit: de middelen worden vrijgemaakt, en dat is een uitstekende zaak. Daar zijn we allemaal blij mee. Eindelijk. Maar zet die middelen alstublieft zo snel en goed mogelijk in.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Steve Vandenberghe aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de aanpak van het plastic afval in de Noordzee

De voorzitter: De heer Vandenberghe heeft het woord.

Steve Vandenberghe (sp·a): Voorzitter, minister, collega's, voor de zoveelste keer kwam de voorbije dagen het probleem van het plastic afval in de media. Wie las de artikels niet over de aangespoelde potvissen vol plastic? Wie heeft het interessante artikel in het vakblad Mo* niet gelezen, dat te rade ging bij verschillende wetenschappers om te peilen naar de situatie in Vlaanderen en België vandaag?

Die Vlaamse studies geven een hallucinant beeld van de situatie in ons land. Elk jaar komt er meer dan 20.000 ton plastic afval terecht in onze Noordzee. Op het strand is dat per kilometer 50 kilogram plastic afval. Als je een wandeling doet van een uurtje, kun je ongeveer 200 kilogram afval buitmaken.

Een andere hallucinante vaststelling: 80 procent van alle afval die in de Noordzee terechtkomt, komt van de waterlopen in ons land. De studie over de waterzuiveringsinstallaties zegt dat amper de helft van de microplastics – de kleine deeltjes

plastic die in cosmeticaproducten zitten, in tandpasta en na een wasbeurt ook in synthetische kledij – door die waterzuiveringsinstallaties wordt tegengehouden. Die microplastics komen terecht in onze voeding via mossels, oesters en vissen. Zo is de trieste cirkel rond. Wij eten ons eigen plastic afval op.

Minister, welke initiatieven zult u nemen, doeltreffende initiatieven met een aangepast actieplan waarmee u dat probleem aanpakt en waarbij u alle actoren betrekt, de industrie, de wetenschappers en ook de federale en Europese overheden? *(Applaus bij sp.a en Groen)*

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Vandenberghe, u haalt terecht een probleem aan dat we allemaal kennen en waar we heel sterk op moeten inzetten. We doen dat ook en we zijn van plan om ook bijkomende acties te ondernemen. Ik zal even overlopen wat er op dit moment bestaat.

We werken samen met de verschillende landen en regio's die aan de Noordzee liggen. We leven niet alleen op een eiland. Als je het probleem van de Noordzee aanpakt, moet je dat samen doen. OSPAR is een specifiek actieprogramma om plastic en afval in de zee aan te pakken. De OVAM is een van de partners die daar volop aan meewerkt.

We hebben een convenant 'Visserij verduurzaamt' afgesloten. Daarin organiseren we onder andere bijkomende containers afvalinzameling voor de visserij en wijzen we erop dat ze zich vooral moeten richten op het aan wal brengen van het afval en dat op een verantwoorde manier moeten recycleren.

Er is ook een proefproject waarbij we de blauwe zak niet langer beperken tot blikjes en plastic flessen. We verzamelen ook ander plastic. Dat proefproject loopt nog een tijdje, en als dat goed lukt, willen we dat opentrekken naar de rest van Vlaanderen.

Ook het Kustactieprogramma, dat wij op dit moment aan het uitwerken zijn, is heel belangrijk. Plastic maakt daar ook een onderdeel van uit. Dat gebeurt samen met de kustgemeenten. Wij zullen daar extra middelen en ondersteuning inzetten om iets te doen aan het afval, en dus onder meer het plastic, dat zich bevindt aan de kustlijn.

De microplastics en het zuiveren van het water zullen wij samen met de waterzuiveringsmaatschappijen verder opnemen. In het verleden is dat al gebeurd. Dat bleek niet zo'n evidente klus. Er wordt over de hele wereld mee geworsteld. Hoe kunnen die heel kleine plastic- en vezelfragmenten uit het water worden gefilterd? We zullen dat zeker met hen verder bespreken en op die manier de strijd tegen het plastic blijven aangaan. U weet dat voor ons uitvoeringsplan 'Huishoudelijke en vergelijkbare afvalstoffen' op dit moment het openbaar onderzoek is afgesloten en dat er ook verder wordt ingezet op het bestrijden van zwerfvuil en het laten rondslingeren van plastic. Ook dat actieplan wordt verder uitgevoerd met alle actoren maar ook met de bedrijven.

Steve Vandenberghe (sp·a): Minister, door mij de voorbije maanden te verdiepen in de wondere wereld van het mariene afval, kan ik u alleen maar zeggen dat er geen vooruitgang wordt geboekt. Integendeel. Dat zijn heel interessante en goede acties, maar het zijn al te veel nog ad-hocacties. Dat is ook de grote ontgoocheling van die wetenschappers met wie ik dagelijks rond de tafel zit.

In het kader van alles wat met verpakkingsafval en met plastic zakken te maken heeft, kunnen er nog grote stappen vooruit worden gezet. Landen als Nederland, Frankrijk en Denemarken hebben al heel goede structurele maatregelen genomen die deze problematiek voor een groot deel aanpakken en die verbetering opleveren.

Minister, ik vraag dus nog eens heel concreet hoe u dit in de toekomst zult aanpakken, structureel en met een meerjarenplanning en met concrete acties die meetbaar zijn – want meten is weten! Dat antwoord heb ik van u niet gekregen.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): De heer Vandenberghe heeft natuurlijk gelijk: het probleem van de plastics en microplastics – de kleine korreltjes in cosmetica, tandpasta enzovoort – in zee is zeer groot. We kunnen ze moeilijk uit het rioolwater halen. Dus moeten we proberen ze te voorkomen. Maar, minister, dan zitten we bij productnormering en dus bij uw federale collega. Het moet dus in de eerste plaats daar gebeuren, en eigenlijk – laat ons eerlijk zijn – dringt een Europese aanpak zich hier op. Het enige wat wij u kunnen vragen, is om alstublieft vanuit de Vlaamse Regering te proberen om dit dossier in de goede banen te leiden, wat mij betreft liefst richting Europa.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

Johan Verstreken (CD&V): Zwerfafval in zee is inderdaad, zoals de heer Vandenberghe en minister Schauvliege al zeiden, een hardnekkig probleem. In 2007 was ik aanwezig bij de opstartfase van het project 'Fishing for Litter'. Dit had hier ook mee te maken. Een van de partners was de Stichting voor Duurzame Visserijontwikkeling (SDVO). Ik vernam in de commissie, bij de voorgaande besprekingen, dat een opvolging van dit project wordt bekeken. Dit zijn ook dingen die mee ondersteunend kunnen zijn. Minister, hebt u al informatie over een stand van zaken? Dat is namelijk ook niet onbelangrijk in het kader van de gestelde vraag.

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Voorzitter, ik voel mij als West-Vlaming geroepen om iets te zeggen als het over de Noordzee gaat. Mijnheer Vandenberghe, uw bezorgdheid is terecht. Wij delen hem vanuit mijn fractie evenzeer. Natuurlijk is de Noordzee in hoofdzaak een federale bevoegdheid. We hebben ons Maritiem Ruimtelijk Plan, dat zes jaar geldig is. Soms is dat inderdaad te kort voor een langetermijnvisie. Vandaar dat onze liberale collega aan de overkant, staatssecretaris voor de Noordzee Bart Tommelein, vorige week zijn Noordzeeforum heeft gelanceerd. Dat forum hanteert een visie tot in 2050. Daar gaan we niet ad hoc te werk. We ontwikkelen daar een brede visie met alle actoren, overheden en dergelijke meer. Minister, zult u ook ingaan op de uitnodiging van onze staatssecretaris? Gaat u met onze regio proberen om met het federale niveau samen te werken?

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Ik merk dat het klassieke argument van de bevoegdheidsverdeling nog eens uit de schuif wordt gehaald. Ik zal nog een stapje verder gaan: het is vooral een Europese zaak. De Nederlandse overheid pleit al enkele jaren voor een ban op het gebruik van microplastics door cosmeticaproducenten. Een aantal heeft aangekondigd om dat gebruik uit te doven. Er is wel bereidheid in de sector, maar de politiek mag iets harder duwen.

Minister, ik stel voor dat u er bij de Europese Unie en de Europese Commissie op aandringt om die microplastics aan banden te leggen.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Vandenberghe, ik heb uw bezorgdheid gedeeld, maar ik ben het er niet mee eens dat u zegt dat andere lidstaten al veel meer hebben gedaan. Dat is helemaal niet juist. De objectieve cijfers tonen het tegendeel. We zijn kampioen wat betreft het ophalen en recycleren van plastic.

We halen daar heel mooie resultaten. Dat betekent niet dat we geen bijkomende inspanningen meer moeten doen. Ik heb daarnet de bijkomende inspanningen opgesomd die binnen onze afvalbevoegdheid vallen.

Ik heb ook gewezen op de Europese samenwerking. Er is het actieplan OSPAR, dat misschien niet zo bekend in de oren klinkt, maar dat heel specifiek gaat over plastic afval in de Noordzee. Daarin staat hoe we dit met alle lidstaten en regio's gelegen aan de Noordzee kunnen aanpakken. We zijn daar een actieve partner in via onze Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM).

Mijnheer Vandaele, u hebt gelijk wat betreft de productnormering. Ik heb al een aantal keren in de commissie aangehaald dat dit niet tot mijn bevoegdheid behoort.

Mijnheer Sanctorum, het verbod op die microplastics sluit daar ook bij aan. Vanuit mijn bevoegdheid kan ik dat alleen maar ondersteunen.

We hebben ook heel vaak contact met de staatssecretaris bevoegd voor de Noordzee, de heer Tommelein. Er zijn heel wat projecten lopende. Zo was er inderdaad het project 'Fishing for Litter', waarbij vissers tijdens het vissen ook afval uit de zee halen. Op die manier maakten ze de zee properder. Dat was een federaal initiatief waaraan SDVO aan meewerkte. SDVO bestaat ondertussen niet meer, maar we werken met staatssecretaris Tommelein en minister Peeters aan een opvolger van SDVO, samen met de sociale partners, die zelf de oprichting opnieuw gestalte moeten geven. Als er nieuwe initiatieven komen, zijn we graag bereid om daaraan mee te werken.

Mijnheer Vandenberghe, ik ben het met u eens dat we deze problematiek goed moeten opvolgen. We moeten actie ondernemen, en we doen dat ook. Ik geloof in dat kustactieprogramma. Dat zal ervoor zorgen dat er op de stranden veel minder afval en plastic aanwezig zal zijn. Dat zal al een grote stap vooruit zijn. De rest vraagt bijkomende actie.

Steve Vandenberghe (sp·a): Minister, het verheugt me te kunnen concluderen dat over alle partijgrenzen heen dit thema leeft en dat dit verder moet worden aangepakt. Sp.a geeft het voorbeeld. Op 20 juni 2016 organiseren we in een symposium in het Staf Versluyscentrum, waar we met een aantal concrete acties naar voren zullen komen. Mijnheer Vanderjeugd, het zal u verheugen dat staatssecretaris Tommelein heeft toegezegd om daaraan mee te werken. De bruggen zijn gebouwd. Minister, ik nodig u uit om daar ook aanwezig te zijn opdat we binnenkort met constructieve nieuwe voorstellen naar dit parlement kunnen komen. Misschien kunnen we dan een voorstel indienen over alle partijgrenzen heen. *(Applaus bij sp.a)*

De voorzitter: Het symposium is alleen toegankelijk voor West-Vlamingen. *(Gelach)*

De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het succes van het Huis van het Nederlands in Brussel en maatregelen om het belang van de kennis van het Nederlands ook bij de Franstalige jongeren te stimuleren

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, minister, dames en heren, er is ook positief nieuws uit Brussel. *(Opmerkingen van Bart Somers)*

Neen, ik ga niet verhuizen. *(Gelach)*

Er is niet alleen het Nederlandstalig onderwijs in onze stad, maar ook het Huis van het Nederlands. We hebben via de media kunnen vernemen dat de belangstelling voor het Nederlands in stijgende lijn is.

In 2015 waren er maar liefst 17.000 Brusselaars, veelal nieuwkomers, die kennis hebben gemaakt met de lessen Nederlands van het Huis van het Nederlands. Wat vooral opvallend was, was de verschillende afkomst van de lesvolgers bij het Huis van het Nederlands. Het grootste deel zijn mensen van Marokkaanse afkomst. Er waren ook heel wat mensen van Syrische, Iraakse en Afghaanse afkomst. Opvallend is dat maar zo'n 17 procent van de deelnemers de Belgische nationaliteit hebben en dus Franstalige Brusselaars zullen zijn. Dat was voor mij het meest opvallende in de cijfers die door het Huis van het Nederlands bekend werden gemaakt.

Mevrouw Deslé, directeur van het Huis van het Nederlands, wijst op een bepaalde problematiek, namelijk dat heel wat leerlingen uit het Franstalig technisch en beroepsonderwijs op geen enkele manier kennis maken met het Nederlands, maar dat zij veelal het Engels als tweede taal hebben, wat natuurlijk ook hun werkkansen in Brussel hypothekeert en de toegang tot de arbeidsmarkt belemmert. Ik zou zeggen: hoe dom kan men zijn dat men in het technisch en secundair onderwijs niet het Nederlands als tweede taal doceert?

Minister, u bent bevoegd voor taalpromotie. Op welke manier zult u ook Franstalige autochtonen overtuigen om de weg naar het Huis van het Nederlands te vinden, om op die manier de tweetaligheid in Brussel te stimuleren?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mijnheer Vanlouwe, beste collega's, ik weet niet of u dit als parlement voldoende beseft, maar nog nooit in de geschiedenis hebben zo veel Brusselaars Nederlands geleerd of willen leren. Het Huis van het Nederlands is daar een heel belangrijke factor bij. Dat is zeer goed, want op die manier versterken wij uiteraard de positie van het Nederlands, maar ook de positie van de mensen die Nederlands willen leren, omdat zij als het ware een springplank in de sociale mobiliteit nemen en verder kunnen groeien en vooruitgaan in het leven.

Het is zelfs zo dat, ten opzichte van de absolute cijfers die u genoemd hebt, ook relatief de taallessen in Brussel ten opzichte van de rest van Vlaanderen vooruitgaan. Tot nu toe was dat in het Huis van het Nederlands in Brussel een vijfde ten opzichte van de rest in Vlaanderen. Dat gaat nu al naar een kwart. En dat is allemaal op vrijwillige basis. De wens van veel Brusselaars om Nederlands te leren, is dus groot.

Mijnheer Vanlouwe, we zijn het erover eens dat de politieke verantwoordelijkheid van de status van het Nederlands binnen het Franstalige onderwijs niet tot mijn of uw bevoegdheid behoort, maar we kunnen ons daar wel allerlei bedenkingen bij maken. Het verheugt mij dan ook dat het Huis van het Nederlands in Brussel, dat nooit stilzit en altijd naar nieuwe doelgroepen en methodieken zoekt, vanaf juni in contact zal zijn met veel Franstalige scholen in Brussel, om volgend jaar een speciaal programma uit te rollen voor laatstejaars en voorlaatstejaars in het secundair onderwijs, om hen boven op of parallel met hun reguliere opleiding in het Franstalige onderwijs een extra aanbod Nederlands aan te bieden.

Men zet daar dus wel degelijk op in, boven op de grote groep mensen uit het Franstalige onderwijs, jongeren, maar vaak ook jongvolwassenen en iets oudere volwassenen, die nu al bijna 40 procent van de doelgroep van de cursisten in het Huis van het Nederlands uitmaken.

Het Huis van het Nederlands heeft uw vraag begrepen en zal daar vanaf volgend jaar grondig werk van maken en aan nog meer mensen kansen bieden.

Karl Vanlouwe (N-VA): Bedankt voor uw antwoord, minister. Ik vind het alleszins een positieve zaak dat het Huis van het Nederlands ook gaat samenwerken met Franstalige scholen. Het is inderdaad een in gebreke blijven van de Franse Gemeenschap, maar dat is een andere discussie. U bent daar uiteraard niet verantwoordelijk voor.

Het is absoluut noodzakelijk als we van Brussel echt een doorleefde tweetalige stad willen maken, dat er ook van Nederlandstalige kant initiatieven komen. Als de Franse Gemeenschap in gebreke blijft, is het goed dat Vlaanderen dan via het Huis van het Nederlands die initiatieven neemt.

Ik blijf het wel opmerkelijk vinden dat vooral nieuwkomers de weg vinden naar het Huis van het Nederlands en dat autochtone Franstalige Brusselaars in mindere mate die weg naar het Huis van het Nederlands vinden, terwijl ook zij er belang bij hebben. Eigenlijk zou er in de Franse Gemeenschap een decreet moeten zijn dat bepaalt dat in Brussel in het secundair onderwijs de tweede taal niet Engels, maar Nederlands zou moeten zijn.

Maar dat is onze bevoegdheid absoluut niet. Ik vind het positief dat wij met allerlei maatregelen de tweetaligheid in Brussel stimuleren, maar wat mij betreft, zou het nog iets dwingender mogen gebeuren.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, ik denk dat er misschien een aantal sociologische factoren zijn die verklaren waarom de 'Blanc Bleu Belges' of de 'Belges de souches' minder de weg vinden naar de taalcursussen Nederlands dan de nieuwkomers. Dat moet misschien eens objectief worden onderzocht.

Ik wil hier vooral de positieve kant van de zaak bekijken. Er is inderdaad een recordaantal mensen dat het Nederland wil leren. Ze zien in dat dat belangrijk is om carrière te maken en om vooruit te geraken in het leven.

Wat mijn fractie betreft, komt het erop neer om zo veel mogelijk met het Nederlands in contact te komen binnen en buiten de schoolmuren en schooluren. Voor wie de schoolleeftijd heeft, kan de brede school daar een belangrijke rol in spelen. Maar ook de speelpleinwerkingen zijn daarbij belangrijk. We moeten het als een totaalpakket bekijken om zo de positie van het Nederlands te versterken.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Voorzitter, collega's, op zich is het geen nieuws, maar het is goed om af en toe te beklemtonen dat de kennis van het Nederlands meer dan ooit toeneemt in Brussel. Het aantal mensen die Nederlandskundig zijn, neemt ieder jaar toe. Dat is te danken aan het Huis van het Nederlands, maar voor een groot deel ook aan vele kwaliteitsvolle Nederlandstalige en Vlaamse voorzieningen in onze hoofdstad. Ze worden trouwens almaar populairder. Het is belangrijk om de open houding te blijven versterken. We moeten anderstaligen in onze Nederlandstalige voorzieningen blijven verwelkomen, want dat versterkt de positie van het Nederlands en dat lijkt me iets, mijnheer Vanlouwe, dat iedere flamingant met open armen moet verwelkomen.

Minister, ik wou iets vragen over de financiële bijdrage van het Huis van het Nederlands. Hoe hoger het niveau van de lessen, hoe hoger ook de bijdrage om de lessen te kunnen volgen soms. Voor bepaalde groepen kan dit een afremmend effect hebben. Zult u onderzoeken waarom bepaalde mensen enkel de instapcursussen doen en niet de hogere niveaus? Kan er financieel tegemoetgekomen worden aan sommige groepen die om financiële redenen geen bijkomende lessen Nederlands volgen?

Minister Sven Gatz: Ik ga even in op het totaalpakket waar de heer Poschet allusie op maakt. Het Huis van het Nederlands probeert daarvoor te zorgen. Het zorgt voor cursussen Nederlands in het licht van inburgering, maar ook, en daar gaat deze vraag om uitleg over, in het licht van het gewoon leren van de taal. Het biedt steeds meer oefenmogelijkheden aan buiten de klassieke schoolomgeving, het is daar heel creatief in. Op die manier zorgt het Huis van het Nederlands voor een totaalpakket.

Wat de financiële drempels betreft, is het al zo, mevrouw Van den Brandt, dat er een voorkeursregime bestaat met betrekking tot een lagere financiële instap in het algemeen voor het Huis van het Nederlands in Brussel. Op dit ogenblik gaat het volgens mij oordeelkundig om met de verschillende sociale lagen en financiële mogelijkheden van de mensen. Er wordt al rekening mee gehouden, er is al een gedifferentieerd systeem waarbij rekening wordt gehouden met uw gevoeligheden, maar ik wil dit zeker nog eens samen bekijken met het Huis van het Nederlands.

Ik wil nog iets aan het antwoord toevoegen. Het valt op dat wanneer we de herkomst van de cursisten bekijken per gemeente, naast de grootste groep die uit Brussel-stad komt, want dat is nu eenmaal de grootste gemeente, het om Sint-Joost-ten-Node, Molenbeek en Schaarbeek gaat. Daar waar de mensen het meest op zoek zijn naar kansen, begrijpen ze dat die bijkomende kansen door het Huis van het Nederlands worden gegeven.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik sluit me aan bij uw laatste woorden. Het viel ook mij op dat gemeenten zoals Brussel-stad, Sint-Joost en Anderlecht beter scoren dan Watermaal of Sint-Pieters-Woluwe, laten we zeggen de meest francofone gemeenten van Brussel.

Ik ben inderdaad een flamingant en ik omarm uiteraard het succesverhaal van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel en het succesverhaal van het Huis van het Nederlands. Ik ben zeker en vast voorstander van het aanbieden van een totaalpakket. We hebben inderdaad Nederlandstalige kindervoorzieningen in Brussel, Nederlandstalig basisonderwijs, secundair onderwijs, technische scholen, welzijnsvoorzieningen en dergelijke meer. Wat mijn partij betreft, past zo'n totaalpakket in wat wij de 'Brusselkeuze' of 'gemeenschapskeuze' noemen. Ik hoop dat er ooit een regeling voor wordt uitgewerkt waardoor dit totaalpakket van Nederlandstalige dienstverlening in Brussel daadwerkelijke wordt geïnstitutionaliseerd. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

VERWELKOMING

De voorzitter: Collega's, ik wil graag in het Duits een afvaardiging van de Landtag Hessen welkom heten.

Ich begrüße Sie ganz herzlich auf der Terrasse des Plenums. Der Botschafter der Bundsrepubliek Deutschland, Herr Rüdiger Lüdeking und die Mitglieder des Landtags Hessen: Herr Dr. Jörg-Uwe Hahn (FDP), Herr Ulrich Caspar (CDU), Herr Tobias Eckert (SPD), Frau Martina Feldmayer (Bündnis 90/Die Grünen). Herzlich willkommen in unserem Parlament. *(Applaus)*

U moet toegeven dat dat Duits van mij zo slecht nog niet is. *(Gelach)*

ACTUELE VRAAG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de ondersteuning van de culturele instellingen in Brussel na de terreuraanslagen

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, 'Entschuldigung maar ich spreche Deutsch mit Haaren auf den Zähnen.' *(Gelach)*

Collega's, vier maanden geleden heeft Brussel een aantal dagen platgelegen na de aanslagen in Parijs. De horeca heeft daar zwaar onder geleden, maar ook de culturele instellingen hebben zeer zwaar geleden onder deze lockdown. Dat kwam omdat er enerzijds een aantal optredens moesten worden afgelast, maar er waren anderzijds ook nog uitgaven omdat artiesten alsnog moesten worden betaald. Natuurlijk moesten er ook meer beveiligingsmaatregelen worden getroffen. De Ancienne Belgique bijvoorbeeld berekent die kost voor 2015 alleen al op 130.000 euro.

In maart hebben we helaas ook zelf aanslagen meegemaakt. Dat heeft opnieuw een klap gegeven aan de horeca en de culturele sector, zij het – om eerlijk te zijn – dat die klap bij de culturele sector minder zwaar is dan bij de lockdown in november. Dat is wel bijzonder, maar getuigt misschien ook van de verbetenheid van de Brusselaars om voort te gaan met hun leven en niet toe te geven aan angst.

Om tegemoet te komen aan de economische impact van de terreuraanslagen, heeft de Federale Regering een hele reeks maatregelen genomen. Ook de Brusselse Regering heeft een aantal maatregelen genomen. De vraag is welke maatregelen de Vlaamse Gemeenschap kan nemen om specifiek de culturele sector te ondersteunen omdat de maatregelen van de Federale en de Brusselse Regering voornamelijk de horeca betreffen. Minister, wat kunnen wij vanuit de Vlaamse Gemeenschap doen om de culturele instellingen in Brussel te ondersteunen?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Collega's, ik wil mijn antwoord weergeven op de manier waarop ik ook enige tijd geleden aan mevrouw Idrissi een gelijkaardige vraag in de commissie heb beantwoord.

Ik wil de vraag van de Brusselse culturele sector ernstig onderzoeken, laat dat duidelijk zijn. Maar ik kan op dit ogenblik niet zonder meer zeggen dat er een chequeboekje klaarligt en dat we onmiddellijk tot actie overgaan. Wat bedoel ik met ernstig onderzoeken? Op basis van de jaarverslagen 2015 en de afrekeningen daarin die eind maart bij mijn administratie zijn toegekomen, is de administratie nu het onderzoek aan het doen naar de gederfde inkomsten. Dat gaat natuurlijk over het voorbije jaar. Maar op die manier kunnen we toch al nagaan hoe groot de gederfde inkomsten zijn. Ik schat dat we er ten laatste over een maand een zicht op hebben. Op dat ogenblik gaan we na of we dit kunnen compenseren. Zo ja, compenseren we dan geheel of gedeeltelijk? Als we compenseren, doen we het dan met een deel rechtstreekse bijdragen van geld dat de Vlaamse Regering ter beschikking kan stellen of kunnen we ook voor een deel een beroep doen op de solidariteit binnen de sector, rekening houdend met het feit dat de sector – gelukkig – in goede tijden ook gespaard heeft om toch een zeer redelijk eigen vermogen op te bouwen. Ik heb het over de sector in heel Vlaanderen. Solidariteit moet er zijn op het moment dat je het nodig hebt. Als op dit moment Brussel iets meer solidariteit nodig heeft dan Vlaanderen, dan heb ik het wel over de hele sector.

Dit alles wil ik onderzoeken. Ik hoop over een aantal weken meer concreet te kunnen zijn. Ik wil het zo snel mogelijk doen. Ik wil nagaan of we dit nog dit jaar

kunnen doen dan wel of er telkens een jaar verschil in de compensatie zal zijn voor de gederfde inkomsten van het jaar voordien.

We zijn ermee bezig. Ik kan u alleen nog geen bedragen en andere dingen noemen.

Ik voeg nog één element toe. Bij ons zou het in dat geval, in die hypothese, gaan om cash geld. Alle maatregelen die de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en de Federale Regering of het overgrote deel ervan heeft goedgekeurd – en ik juich die absoluut toe – hebben voornamelijk te maken met uitstel van betaling. Dat is nog iets anders dan de oefening die u mij vraagt.

Joris Poschet (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Op federaal niveau heeft minister Reynders alvast aangekondigd dat hij de verminderde betoelaging aan de federale culturele instellingen zou stopzetten voor dit jaar en dat hij daardoor toch 880.000 euro extra zou kunnen geven aan onder andere de Munt. Misschien gaat het daar ook wel om cash geld.

Het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest heeft ook beslist om 400.000 euro te investeren in de beveiliging van culturele locaties en evenementenzalen. Ik denk dat het gewest hier op de 'thin blue/yellow line' van zijn bevoegdheid wandelt. Er zijn misschien vragen bij te stellen. Ik stel echter voor dat we dat op dit vlak hier nu even niet doen. We mogen blij zijn dat het gewest deze maatregel neemt, want anders zou er wel een gerechtigde vraag naar de gemeenschappen komen.

Minister, hebt u signalen vanuit andere steden binnen de Vlaamse Gemeenschap voor een vraag om hulp om de impact van de terreuraanslagen op te heffen?

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp·a): Minister, ik dank u voor uw antwoord op de actuele vraag van de heer Poschet, die eigenlijk precies dezelfde vraag is die ik een aantal weken geleden als vraag om uitleg in de commissie heb gesteld. Ik blijf wat op mijn honger zitten, omdat er eigenlijk nog maar weinig concreets is.

Wat heel erg opvalt, zo stelde ook een directeur van een cultuurhuis in Brussel, is dat er een soort tweespalt bestaat tussen de middenstand en de culturele organisaties. Bij cultuur moet alles eerst worden berekend tot op de komma vooraleer er beslist wordt om tussen te komen, terwijl men voor economische zaken, zoals de horeca, onmiddellijk overgaat tot steun.

Eigenlijk had u daar toch een geste kunnen doen. De privésector heeft dat bijvoorbeeld al gedaan. Zo heeft de krant De Standaard de cultuursector in Brussel ondersteund door een actie op te zetten.

Minister, ik hoop dat u heel snel zult overgaan tot een beslissing. Ik hoop dat u alle elementen zult meenemen. *(Opmerkingen van de voorzitter)*

Voorzitter, ik sluit af.

De voorzitter: Ja, dat ken ik. *(Gelach)*

Yamila Idrissi (sp·a): Wat is uw mening over de oproep van minister Reynders om de besparingen terug te schroeven?

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Minister, na de lockdown na de aanslagen van Parijs, hebben we inderdaad ook de vraag gesteld naar een noodfonds of oplossingen. U zei toen: "Het is eenmalig. De sector kan dit aan en zal dit te boven komen."

We hadden toen niet durven of willen denken dat dit zou gebeuren. Het is natuurlijk ook niet iets dat beleidsmatig moest worden ingepland. Het is nu echter wel gebeurd. Ik ben blij te horen dat u met de sector zult bekijken wat de impact is en op welke manier er compensatie kan zijn.

Ik denk niet dat er in de sector van wordt uitgegaan dat u klaarstaat met een chequeboekje. Dat is niet de reputatie die u in die sector hebt. Ik denk wel dat het belangrijk is dat u het effectief bekijkt en dat niet enkel het eigen vermogen volledig wordt afgebroken. Je moet die sector toch enige veerkracht geven. Er kan voor een stuk misschien wel worden geteerd op het eigen vermogen, maar dat vermogen moet voor een stuk wel worden behouden om de veerkracht van onze culturele sector in Brussel op lange termijn te behouden.

Ten slotte werd er mij iets ingefluisterd. Brussel is een slachtoffer, maar ook in de Westhoek en in Brugge voelen ze klappen. Het is inderdaad een probleem dat Brussel overstijgt, maar zeker in Brussel reëel aanwezig is.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): Ik ben blij met de laatste woorden van de collega. We zijn het er allemaal over eens dat het een uitzonderlijke omstandigheid is. Niet enkel de Brusselse culturele instellingen dragen daarvan de gevolgen. Inderdaad, mevrouw Van den Brandt, ook de Westhoek, de musea in Ieper, Zonnebeke, die worden bezocht door heel wat Angelsaksische toeristen, dragen de gevolgen. Ook onze kunststeden Mechelen, Leuven, Gent, Antwerpen, Brugge merken het. Die oefening moeten we ook maken.

Mevrouw Idrissi, u verwijst naar de oproep van federaal minister Reynders. Hij heeft wel 4 procent bespaard op zijn culturele instellingen en Vlaanderen slechts 2,5 procent. Ik geef het maar mee.

Uw eerste reactie vond ik goed, minister. Het terugdraaien van besparingen zorgt niet noodzakelijkerwijs voor meer volk in de zaal. Dat hebt u ook gezegd. Ik merk ook dat uw antwoord hier verschilt van dat in de commissie.

Inderdaad, er moet worden gemonitord, maar ik zou daar toch met enige terughoudendheid mee omgaan. Ik zou dat goed nakijken. Louter een financiële toeslag is niet voldoende om zalen te doen vollopen. Er zal meer nodig zijn, namelijk een campagne om mensen opnieuw te lokken naar de culturele centra en zeker de buitenlandse toeristen.

Minister Sven Gatz: Ik zou voorzichtig zijn om de horeca te vergelijken met de cultuursector. De federale en gewestelijke maatregelen om de horeca te ondersteunen, zijn een uitstel van betaling. Dat zijn echt geen blanco cheques. Als er cash bedragen worden uitgekeerd, en dat gebeurt, geldt er een procedure vergelijkbaar met die van het Rampenfonds. Men moet de geleden schade kunnen bewijzen, dat is nu eenmaal zo.

Ik heb gemerkt, en dat is helemaal geen verwijt, dat sommige huizen in de pers in het najaar bepaalde bedragen lieten vallen die dan bij de afrekening op de algemene vergadering op het einde van het jaar nog maar de helft bedroegen. Ik wil gewoon een goed zicht krijgen op de cijfers, niet meer, niet minder.

Het klopt dat er nog andere sectoren of subsectoren buiten Brussel ook de gevolgen ondervinden van de aanslagen, maar minder van de lockdown. We hebben daar nog geen glashelder zicht op. Musea of museale plekken waar toeristen komen, zullen er wel meer last van hebben dan muziekzalen, en muziekzalen op hun beurt weer meer dan theaters. Die stratificatie wil ik ook bekijken. Nogmaals,

we zullen doen wat we moeten doen, wat we kunnen doen. Als engagement is dat voldoende sterk om de sector een hart onder de riem te steken.

Joris Poschet (CD&V): Daar gaat het vooral om, minister, hun een hart onder de riem steken. De sector vraagt geen miljoenen, het gaat om beperkte bedragen. Die moeten trouwens niet noodzakelijk uit uw portefeuille komen. Het gaat om gebeurtenissen die helaas elk bevoegdheidsdomein overstijgen. Het zou gewoon een goed signaal kunnen zijn dat we de hand reiken naar de sector, naar de Brusselaars en dat we tonen dat Vlaanderen solidair is met Brussel en met de andere steden die hierdoor getroffen zouden zijn.

De samenleving neemt intussen zelf initiatieven. Zo kregen we al de hashtags 'dining for Brussels' en 'enjoy Brussels'. We kunnen hier een verder duwtje aan geven.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Nadia Sminate aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het overleg met de Moslimexecutieve betreffende het islamonderwijs

ACTUELE VRAAG van Jean-Jacques De Gucht aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de plannen voor een islaminternaat in Houthalen van het Turkse religieuze overheidsorgaan Diyanet en de nood aan een binnenlandse islamopleiding

De voorzitter: Mevrouw Sminate heeft het woord.

Nadia Sminate (N-VA): Minister, het feit dat we hier vandaag alweer met twee collega's staan om de kwaliteit van het islamonderwijs aan te klagen, bewijst dat er actie nodig is. Er is een organisatie die verantwoordelijk is voor de selectie en doorstroming van leerkrachten, met of zonder diploma helaas. Diezelfde organisatie is verantwoordelijk voor de controle op diezelfde leerkrachten, en diezelfde organisatie is ook nog eens verantwoordelijk voor de leerplannen. Volgens de ene zijn die leerplannen hopeloos verouderd, de andere zegt dat ze vernieuwd zijn, dat er geen enkel probleem is. Dit lijkt me een ongezonde situatie.

Het overleg dat u twee weken geleden hebt aangekondigd, komt in mijn ogen niets te vroeg. Ik heb voor u één vraag. Heeft het overleg dat u had met de Moslimexecutieve geleid tot concrete voorstellen om de garantie te bieden op kwaliteitsvol onderwijs binnen de islamgemeenschap?

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

Jean-Jacques De Gucht (Open Vld): Voorzitter, minister, in Houthalen is de bouwaanvraag goedgekeurd voor het opstarten van een mosliminternaat dat door Diyanet bestuurd wordt. Diyanet is het overheidsorgaan van Turkije voor religieuze zaken. Dat gaat daar een school oprichten die daarna zou moeten uitmonden in een imamopleiding in Turkije. Niet in België maar in Turkije. Dat betekent met andere woorden dat er nog altijd geen imamopleiding in ons land aanwezig is, terwijl er echt een enorme vraag is naar een imamopleiding die beantwoordt aan onze waarden en normen en die ervoor zorgt dat mensen die hier oproeien en moslim zijn, in het waardenstelsel waar onze maatschappij voor staat, hun geloof kunnen belijden. Terwijl Diyanet in Nederland al geweigerd heeft om samen te werken om het daar op te zetten, is federaal minister Geens toch in dialoog gegaan met Diyanet om te kijken wat er mogelijk is.

Minister, wanneer gaan we een imamopleiding hebben? Welke stappen zijn er ondertussen al genomen om daartoe te komen? Ook u moet zich bewust zijn van

Diyanet en wat daaraan vasthangt. Het is heel belangrijk om een heel concreet antwoord te geven op de vraag op welke manier u tegenover die school in Houthalen staat, die georganiseerd wordt door een organisatie die in Turkije op dit moment heel openlijk zegt dat ze het verkeerd vindt dat twee mensen hand in hand lopen en dat een soenniet zou trouwen met een aleviet. Het is dus niet noodzakelijk een instelling die voor openheid en tolerantie staat maar die voor segregatie staat, en wij dreigen daar ook in ons land in te verglijden.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega's, wat een aantal punten betreft zal ik niet in herhaling vallen in vergelijking met wat ik twee weken geleden heb gezegd. U weet beiden zeer goed dat voor alle erkende levensbeschouwingen in ons land, het de levensbeschouwing zelf is die bepaalt op welke manier je een bedienaar van de eredienst wordt. Dat geldt ook voor imams. Als u mij vraagt om daar baas over te gaan spelen, te zeggen wie dat wel en wie dat niet mag, en welk traject men moet volgen, wel, als ik dat al zou willen, ik kan dat niet.

Dat neemt niet weg dat u zeer terechte vragen stelt. Ik heb u twee weken geleden bevestigd dat mijn kabinetschef de nieuwe voorzitter van de Moslimexecutieve zou zien op 15 april. Dat is ook gebeurd, mevrouw Sminate. Het is heel terecht dat u daar een opvolgingsvraag over stelt. Wij hebben het in dat gesprek over drie thema's gehad. Het eerste thema was de opleiding van de imams zelf. U weet dat wij in Vlaanderen aan een aantal hogescholen en universiteiten nu al professionaliseringstrajecten aanbieden die heel specifiek gericht zijn op onze waarden en de manier waarop wij hier leven, en om dat mee te geven met de imams. Ik zou ook liever hebben dat er bij ons hier in Vlaanderen een imamopleiding kan komen. Ik ben daarover in overleg met minister Geens. U weet dat hij ook wel wat hefbomen heeft om dat te stimuleren. Op dit ogenblik zijn we aan het kijken wanneer en op welk traject dat mogelijk zou zijn. Maar de professionaliseringstrajecten bestaan.

Een tweede zaak waar we het over hebben gehad, is de problematiek van de bekwaamheidsbewijzen. Ik was zeer verbaasd om naar aanleiding van de schriftelijke vraag van mevrouw Sminate te zien dat bijna niemand die vereiste haalt. Als we dan gaan kijken hoe het komt dat bijna niemand een vereist bekwaamheidsbewijs heeft, dan is de oorzaak daarvan het feit dat voor onder andere het lager onderwijs men die voorwaarden gewoon niet heeft ingevuld. Je kunt natuurlijk niet voldoen aan iets wat je niet invult. Ik heb gevraagd dat men die lijst van de vereiste diploma's zou actualiseren om bijvoorbeeld in het lager onderwijs de vereiste kwalificatie te halen om de levensbeschouwing te mogen geven.

Men heeft me een actieplan beloofd tegen 15 mei. De tijd dringt, dat vind ik persoonlijk ook. We zien elkaar dus terug op 15 mei. Morgen is er al een overleg over die bekwaamheidsbewijzen. Daar kunnen ze perfect kijken hoe het geregeld is bij de andere levensbeschouwingen. Dat kan men dan overnemen. Het is voor bepaalde onderwijsniveaus geregeld. Voor het lager onderwijs bijvoorbeeld niet.

Hetzelfde wat de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen betreft: je kunt die opleiding niet op veel plaatsen volgen. Daar moet het aanbod dus groter worden gemaakt. Dat is perfect mogelijk en wordt morgen in een vervolgoverleg besproken.

Een ander element dat aan bod kwam is de kwaliteit. Mevrouw Sminate, het leerplan is er, maar het lesmateriaal is niet altijd even goed aangepast aan het nieuwe leerplan. Ook daar moet en wil men actie ondernemen.

Afgesproken werd dat het actieplan er tegen 15 mei komt, met welomschreven onderdelen. Ten eerste, hoe kan het lesmateriaal verbeteren? Ten tweede, hoe kunnen we het Centrum Islamonderwijs moderniseren? Het derde onderdeel

heeft betrekking op de lerarenopleiding. Bij de Arteveldehogeschool kan iemand met een andere levensbeschouwing ook een lerarenopleiding volgen. Dat is goed. Die opleidingen moeten worden versterkt. Ten vierde, de bekwaamheidsbewijzen moeten sneller worden geleverd en meer leerkrachten moeten die halen, waardoor er dan voldoende personeel kan zijn. Ten vijfde, de inspectie. Daar hebben we een apart overleg mee georganiseerd. Het is immers van belang dat de inspectie niet alleen de levensbeschouwing bekijkt, zoals bijvoorbeeld ook bij de rooms-katholieke godsdienst gebeurt, maar eveneens moet samen op het terrein worden onderzocht hoe dit kan worden versterkt.

Ik herhaal dat het actieplan er tegen 15 mei komt en dat we voor elk van de vermelde onderdelen stappen voorwaarts doen. Het moet echter gebeuren samen met de levensbeschouwing binnen het regelgevend kader waarin wij functioneren.

Nadia Sminate (N-VA): Minister, ik ben ongerust. Ik val bijna van deze tribune als ik u hoor verklaren dat er helemaal geen voorwaarden zijn voor leerkrachten van het basisonderwijs om islamitische godsdienst te geven. In mijn ogen is dat onbegrijpelijk.

Ik reken op ons onderwijs om een tegendiscours te bieden aan extremistische boodschappen die onze jongeren dagelijks bereiken. Die boodschappen komen van een miljardenindustrie. Wij rekenen op leerkrachten waarop we geen enkele controle hebben. Nu blijkt daarenboven dat er geen voorwaarden aan verbonden zijn.

Ik hoop dat u die scheeftrekking zult rechtzetten. Ik zal op 16 mei alleszins een vervolgvraag stellen.

Jean-Jacques De Gucht (Open Vld): Minister, ik houd mijn hart ook wel vast, maar zal niet zomaar van de tribune tuimelen. U bent niet ingegaan op mijn opmerkingen in verband met de oprichting van een school in Houthalen onder toezicht van Dyanet, een organisatie waarbij men ernstige vragen kan stellen. Die zal ervoor zorgen dat jongeren een inleidend parcours naar een imamopleiding of naar een leerkrachtopleiding islam volgen binnen een nogal eng programma. Voor de imamopleiding moet men sowieso naar Turkije, omdat die niet kan worden georganiseerd in België en ook nog andere landen.

Ons onderwijs zou inclusief moeten zijn. Zonder dat ertegen geageerd wordt, evolueren we naar een gesegregeerd onderwijslandschap. 70 procent van onze scholen zijn katholiek, er is een hyperkatholieke school in Maleizen en in Houthalen wordt een school georganiseerd door Dyanet, en dat zal niet de laatste zijn.

Een gesegregeerd onderwijslandschap leidt onvermijdelijk naar een gesegregeerde maatschappij. Dat is het laatste wat wij willen. *(Applaus bij Open Vld)*

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Yasmine Kherbache (sp·a): Minister, vorig jaar al is kamerbreed afgesproken om dringend werk te maken van een imamopleiding. Nadien is herhaaldelijk gevraagd naar de stand van zaken. Vorig jaar nog meldde minister Homans dat begin 2016 de imamopleiding er eindelijk zou komen. Wanneer zal dat eindelijk het geval zijn? Er wordt gezegd dat er moet worden overlegd met de levensbeschouwelijke organisaties. Dat is allemaal juist. Maar het is nu zaak dat er ook met de opleiding zelf wordt gestart. Kunt u me zeggen wanneer?

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Voorzitter, minister, collega's, de heer De Gucht stelt het voor alsof Diyanet iets nieuws is in Vlaanderen. Dat is helemaal niet zo. Helaas zijn we al enige tijd met dat Diyanet-netwerk vertrouwd, want

maar liefst 11 van de 28 door de Vlaamse Regering – waarin ook uw partij is vertegenwoordigd, mijnheer De Gucht – erkende moskeeën behoren tot dat netwerk. Ze staan dus onder leiding van Erdogan: een man waarvan we weten hoe hij denkt over democratie en vrije meningsuiting. Uitgerekend in de week waarin de pers bericht over de controle van de Turkse staat uitgeoefend op Turkse Belgen – via het internet, spionnen en intimidatie en dergelijke – vernemen we dat Diyanet in Houthalen een school wil opstarten om jongeren voor te bereiden op een imamopleiding in Turkije. Minister, ik wil u vragen om dat initiatief tot oprichting van een islamitische staatsschool een halt toe te roepen. De weg effenen voor het Turkse islamitische staatsonderwijs in Vlaanderen is het domste wat deze Vlaamse Regering zou kunnen doen.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

Ward Kennes (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, ik merk dat er veel in beweging is. In Gent is er het initiatief van de Arteveldehogeschool. U, minister, hebt op 15 april vergaderd en op 15 mei wordt een actieplan voorgesteld. Dit onderwerp komt in het Vlaams Parlement bijna wekelijks aan bod. Ik denk dat we nu op de goede weg zijn om eindelijk een aantal knopen door te hakken. Ik hoop dat u uw trekkersrol vervult. U hebt niet de bevoegdheden, maar u hebt een moreel gezag dat u kunt inzetten om aan de kar te trekken. Bent u bereid om uw politieke en morele gewicht in de waagschaal te werpen? Bent u bereid om binnen de grenzen van grondwetsartikel 24 over de scheiding van Kerk en Staat en rekening houdend met het feit dat de overheid een imamopleiding niet kan organiseren, al het mogelijke te ondernemen om alle partners bij de les te houden, zodat we samen stappen voorwaarts kunnen zetten?

Minister Hilde Crevits: Mevrouw Kherbache, ik begrijp uw verontwaardiging niet zo goed. U zegt dat u vorig jaar hebt gevraagd om een imamopleiding te organiseren. Waarom is dat de vorige 15 jaar in godsnaam nooit gelukt? U weet toch als geen ander dat de onderwijsminister dat niet zelf kan doen? Ik heb daarvoor de medewerking van de desbetreffende levensbeschouwing nodig. Ik heb proberen duidelijk te maken dat op dit moment een aantal onderwijsinstellingen op dat punt stappen voorwaarts zetten. Ze gaan bijvoorbeeld na hoe in de lerarenopleiding meer multiculturaliteit aan bod kan komen. Wel, dat gebeurt vandaag.

Mevrouw Sminate, ik zal nooit nalaten om de zaken te benoemen zoals ze zijn. Als ik als minister vaststel dat men de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen duidelijk heeft gedefinieerd, maar niet de voor bepaalde graden vereiste bekwaamheidsbewijzen, dan is het mijn plicht om dat te zeggen en ervoor te zorgen dat dit toch gebeurt. Ik stel wel vast dat men dat in de vele voorgaande jaren blijkbaar niet belangrijk genoeg vond om op te volgen. Wel, ik zal dat doen.

Ik kan inderdaad een aantal zaken in beweging brengen maar ik zal dat moeten doen samen met de levensbeschouwingen. Ik hoop dat u me toelaat om daar actie in te ondernemen. De cultuur is aan het veranderen. Ik heb hier veertien dagen geleden een vrij gepassioneerd pleidooi gehouden om ervoor te zorgen dat ook de levensbeschouwingen mee onze waarden uitdragen. Ik vind zelfs, los van de levensbeschouwingen, dat in de toekomst in elke school een vak of een aantal uren moeten worden onderwezen waarbij onze eigen democratische waarden veel nadrukkelijker dan nu het geval is tot uiting komen. We zullen dat bekijken in het eindtermendebat.

Ja, de vinger wordt aan de pols gehouden, en neen, ik zal niet nalaten om de zaken te benoemen, meer nog, ik zal proberen om ook dat levensbeschouwelijk onderwijs, niet alleen wanneer het gaat over de islam maar ook wanneer het gaat over de rooms-katholieke en joodse godsdienst, kwalitatief te maken binnen het regelgevend kader.

Er is ook gesproken over nieuwe internaten en scholen die mogelijk zouden worden opgericht. Ik kan daar kort over zijn: er is geen enkele vraag tot erkenning of subsidiëring hangende. Mijnheer De Gucht, ik zal u erover informeren als daar verandering in komt. Wanneer er initiatieven worden aangekondigd of bouwvergunningen worden aangevraagd, dan kan ik de burgmeesters dat niet verbieden. Als minister van Onderwijs moet ik oordelen over dossiers die bij ons aanhangig worden gemaakt. Meer nog, het zijn mijn inspectie en mijn administratie die dat moeten doen. We houden wat dat betreft, zoals we in alle andere dossiers hebben gedaan, de vinger aan de pols.

Mijnheer De Gucht, u hebt me twee weken geleden vragen gesteld over een katholieke school. Ik heb u in alle transparantie en openheid de informatie gegeven en ik zal dat in alle mogelijke volgende dossiers op dezelfde manier doen. We moeten de regels toepassen zoals ze bestaan, op de best mogelijke wijze maar altijd in het belang van de kwaliteit van het onderwijs dat vandaag aan onze jongeren wordt geboden.

Nadia Sminate (N-VA): Minister, mijn frustratie vandaag is niet naar u gericht maar wel naar de organisatie van de Moslimexecutieve. Ik wil helemaal niet raken aan de scheiding tussen Kerk en Staat, in dit geval moskee en staat, maar ik wil van u wel garanties over de kwaliteit van ons onderwijs, ongeacht het vak waarover het gaat. Ik wil ook een degelijke controle daarop. Maar op basis van de resultaten van het gesprek dat u hebt gehad met de Moslimexecutieve heb ik daar oprecht mijn twijfels over. Ik denk dat er nog heel wat werk voor de boeg is.

Jean-Jacques De Gucht (Open Vld): Minister, we staan op een keerpunt. We kunnen op een heel open manier nadenken over waar we naartoe willen met ons onderwijs en met de levensbeschouwing. In dat geval zal een vak burgerschap niet voldoen. Het gaat over de manier waarop we ervoor zorgen dat elk kind dat in deze maatschappij opgroeit, welke religie of achtergrond dat kind ook heeft, in een open maatschappij met liberale waarden en normen wordt opgevoed. Op dit moment gaan we op dat vlak eerder in negatieve dan in positieve richting. Ik zie eerlijk gezegd niet in welke richting wij positief zouden evolueren.

Zoals mevrouw Sminate zegt, is de realiteit inderdaad dat we hier geen imamopleidingen hebben. Wanneer ik de signalen van de Moslimexecutieve hoor, dan heb ik niet de indruk dat die er snel zullen komen, en daar maak ik me zorgen over. Die opleidingen zijn nochtans de enige manier om ervoor te zorgen dat we een op Europese normen en waarden gebaseerde islam kunnen ontwikkelen, met een goed gecontroleerde, open dialoog met de verschillende levensbeschouwingen. Zo niet glijden we verder af naar een systeem met negatieve gevolgen voor onze maatschappij.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Vera Celis aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de plaats van de Vlaamse gebarentaal in het onderwijs

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Vera Celis (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, tien jaar geleden bereikten we een mijlpaal in de geschiedenis: toen werd de Vlaamse Gebarentaal officieel erkend als dé taal die door de Vlaamse dovengemeenschap zou worden gebruikt. Minister, het zal u niet onbekend zijn dat ons toenmalig Vlaams parlementslid Helga Stevens ter zake zeer goed werk heeft geleverd. Ze heeft heel sterk mee aan die weg getimmerd om dat te bereiken.

Tien jaar na de feiten merkt de adviescommissie Vlaamse Gebarentaal echter op dat er nog heel wat werk aan de winkel is. Ze oordeelt dat op dit moment geen

enkele onderwijsvorm in Vlaanderen voldoet aan de noden en de rechten van die kinderen. Er wordt wel gewerkt aan en ingezet op het kennen van de Nederlandse spraak en schrift, maar er wordt te weinig ingezet op het kennen van die Vlaamse Gebarentaal. Nu weet ik dat het sinds 2013 zelfs voor het kleuter- en lager onderwijs mogelijk is gemaakt dat er met doventolken kan worden gewerkt, maar dat blijkt veeleer de uitzondering dan de regel.

De adviescommissie Vlaamse Gebarentaal vraagt een structureel uitgebouwd tweetalig onderwijs, met de Gebarentaal naast het Nederlands, want daarmee zou helemaal worden voldaan aan de noden en behoeften van die kinderen. Minister, uitgaand van de vraag van die adviescommissie zou ik u de vraag willen stellen hoe u de Vlaamse Gebarentaal maximaal kunt en wilt integreren in ons onderwijs.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw Celis, er was gisteren inderdaad een persconferentie naar aanleiding van tien jaar Vlaamse Gebarentaal. Ik heb begrepen dat daarover een rapport zal worden opgeleverd. De stuurgroep ter zake komt nog eens op 13 mei samen. Daarna zal ik zeer graag in overleg gaan, ook uiteraard met de organisatie.

U weet dat we nu in het gewoon én in het buitengewoon onderwijs werken met doventolken. We hebben in het gewoon onderwijs het geïntegreerd onderwijs (gon) met doventolken. We hebben ook het aantal beschikbare tolken aanzienlijk uitgebreid, ook vorig schooljaar nog, omdat er veel meer vragen waren. Daarnaast is er het buitengewoon onderwijs, waar we type 7 hebben specifiek voor dove kinderen, maar natuurlijk is het taalniveau zeer verscheiden.

De vereniging heeft dus voor een stuk gelijk dat dat niet is ingeburgerd in al onze Vlaamse scholen, maar het is ook vrijwel onmogelijk om in elke klas in elke school in Vlaanderen nu alles tweetalig te gaan doen. Het lijkt me ook niet de bedoeling van de vereniging om iedereen die doof is, nu in dezelfde school te stoppen, waar dan alles tweetalig is. Integendeel, we moeten ons onderwijs zo inclusief mogelijk maken in de toekomst, wat dan eigenlijk ook betekent dat de manier waarop we nu werken, misschien voor verbetering vatbaar is, maar het wel haalbaar maakt voor heel veel kinderen om in het gewoon onderwijs ook mee les te volgen.

Ik zal het gesprek echter aangaan na 13 mei en bekijken op welke punten we eventueel moeten verbeteren. Het lijkt me echter moeilijk om het systeem in vraag te stellen waarbij zowel het gewoon als het buitengewoon onderwijs een sterk aanbod heeft, omdat we niet overal in Vlaanderen in alle klassen perfect tweetalig onderwijs kunnen gaan organiseren.

Vera Celis (N-VA): Minister, ik dank u voor het antwoord. Ik denk dat u helemaal gelijk hebt: enerzijds zijn er wensen, anderzijds moeten er mogelijkheden kunnen worden gecreëerd. Op 29 maart 2015 hebt u al een antwoord gegeven op een vraag van collega Daniëls over de discrepantie tussen de gevraagde tolkuren en de toegekende tolkuren. U antwoordde dat een aantal zaken op dat vlak natuurlijk zeker voor verbetering vatbaar zijn. Blijkbaar is er wel in een budget voorzien, maar zijn er te weinig tolken om aan de vraag te voldoen, ook al zijn er voldoende toegekende tolkuren.

U hebt toen gezegd dat u dat proces verder zou bewaken en zou voortzetten. Kunt u nog een stand van zaken geven met betrekking tot het aantal tolken dat mogelijk kan worden ingezet?

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

Jos De Meyer (CD&V): Naar aanleiding van tien jaar Vlaamse Gebarentaal wil ik mijn waardering uitdrukken voor alle mensen die daarin actief waren. Ik wil het nog over twee zaken hebben, in de eerste plaats over de Talennota 2011van de vorige legislatuur, waarin die problematiek expliciet aan bod kwam. Anderzijds is er de vaststelling dat de meeste dove en slechthorende kinderen vandaag maximaal zijn geïntegreerd in het gewoon onderwijs. Op zich is dat niet slecht, want dat biedt hen achteraf het meest toekomstkansen op de arbeidsmarkt.

Minister, het is belangrijk in het kader van de leerzorg dat de doventolkvoorzieningen worden geëvalueerd en waar nodig versterkt en verbreed. Wat we principieel beslissen, moet achteraf natuurlijk praktisch uitvoerbaar zijn.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Minister, ik ben de 'last survivor' die tien jaar geleden het decreet voor de erkenning van de Vlaamse Gebarentaal heeft ingediend. Dat was samen met voormalig Vlaams parlementslid Helga Stevens. We hebben dat met veel enthousiasme gedaan, en tien jaar later mogen we fier zijn op wat er is gerealiseerd.

Maar er zijn nog belangrijke stappen te zetten, niet alleen op het vlak van onderwijs, maar ook in andere maatschappelijke domeinen. De kern van de zaak daarbij is dat de Vlaamse Gebarentaal geen hulpmiddel is tot het Nederlands, maar een volwaardige, zelfstandige taal waarmee doven en slechthorenden zich onder elkaar en met ons kunnen uitdrukken. Het is de volwaardige erkenning waar het om gaat. Ik steun uw vraag voluit, mevrouw Celis. Ik zal de collega's van meerderheid en oppositie vragen om op basis van het advies van de adviescommissie Vlaamse Gebarentaal een voorstel van resolutie proberen op te stellen waarmee we die erkenning op een redelijke wijze vooruit helpen. Ik nodig de collega's van de commissies Cultuur en Onderwijs uit om dat samen te doen.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

Jo De Ro (Open Vld): Vorige week was ik met drie collega's te gast bij vzw Gelijke Rechten voor Iedere Persoon met een Handicap (GRIP). Een van de gespreksonderwerpen was het bilinguaal onderwijs voor dove leerlingen. Minister, ik geef u gelijk. Er is een verschil tussen dromen en realiteit en als politici moeten we daar aandacht voor vragen. Bepaalde ideeën hebben we daar kunnen bespreken. Er zijn tussenwegen die iets verder gaan dan we nu kunnen doen en die toch meer aandacht hebben voor dove leerlingen. Vooral de idee om het schot tussen het gewoon en het buitengewoon onderwijs te verlagen, was aantrekkelijk.

Misschien kunnen we eens nagaan of scholen van type 7 nauwer kunnen samenwerken met gewone scholen. Leerlingen zouden deels in het buitengewoon en deels in het gewoon onderwijs les kunnen volgen. Ik heb met ouders gesproken die zeggen dat dat op het vlak van reglement en verzekering absoluut niet gemakkelijk is. Daar zouden we als decreetgever een stap vooruit kunnen zetten.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

Bart Van Malderen (sp·a): Minister, ik ben het volmondig met u eens dat het systeem voor verbetering vatbaar is. Nochtans hebben we al veel stappen voorwaarts gezet. Vandaag zitten we in de nogal pijnlijke situatie dat mensen rechten hebben, dat er op papier voldoende uren ter beschikking zijn, maar dat we in de praktijk te weinig tolken hebben om dat recht afdwingbaar te maken.

Mevrouw Celis, misschien moeten we in de goede sfeer die hier hangt, zowel minister Muyters als minister Vandeurzen achter de veren zitten om daar iets aan te doen. Dat heeft te maken met arbeidsmarkt, het heeft te maken met afstemmen van verschillende statuten. De ministers Crevits en Vandeurzen hebben

daarin stappen voorwaarts gezet, maar het is nog wachten op minister Muyters om daar zijn steentje toe bij te dragen.

Minister, bent u bereid ten aanzien van die problematiek wat te doen aan de arbeidsmarktvoorwaarden en de toegang tot het beroep van doventolk, om dat recht in de praktijk afdwingbaar te maken?

Minister Hilde Crevits: Collega's, ik wil een misverstand uit de wereld helpen. Mevrouw Celis zei daarnet dat er minder uren waren. Dat is niet waar. Mijnheer Van Malderen, zowel het aantal prestaties als het aantal uren is substantieel uitgebreid. Mijnheer Caron, u zegt het terecht: ik ben trots op wat we hebben gerealiseerd. Alle redenen om trots te zijn, zijn er. Maar de ideale wereld hebben we nog niet bereikt in de realiteit. Er is altijd nog een stap te gaan.

Mevrouw Celis, ik heb in een antwoord op een schriftelijke vraag zeer recent de precieze prestaties gegeven. Het aantal prestaties is toegenomen. Ook het aantal tolkuren is substantieel toegenomen. Maar, mijnheer Van Malderen, u hebt een punt als u zegt dat ze niet altijd worden ingevuld. Er zit dus rond dat statuut een probleem. Minister Vandeurzen en ikzelf hebben geharmoniseerd. Er is inderdaad nog een sprong te maken met minister Muyters. Maar daar wringt het ook wat. Als je een aanbod hebt en budget, maar er zijn geen mensen genoeg die wat je hun aanbiedt willen doen, dan moet je kijken waar de knoop ligt. We kennen dus het probleem, maar het is niet evident om het op één-twee-drie op te lossen.

Mijnheer De Ro, ik ben akkoord met uw opmerkingen over GRIP. U zegt dat we moeten proberen om die schotten weg te halen. Maar dat proberen we nu net met het M-decreet te doen. Dat moet ervoor zorgen dat zoveel mogelijk kinderen ook in het gewoon onderwijs hun draai goed kunnen vinden, ook al hebben ze een gehoorbeperking.

Wat het type 7 betreft, stel ik vast dat deze groep zeer taal- en competentieheterogeen is. Ook daar moeten we eens bekijken hoe we het nog meer op maat kunnen maken en geschikt voor de specifieke extra problematiek die het kind al of niet heeft. Het wegnemen van schotten tussen het gewoon en buitengewoon onderwijs is niet voldoende, je moet ook binnen het buitengewoon onderwijs bekijken hoe je het nog kunt versterken.

Ik ga sowieso in grondig overleg met de mensen zelf die tien jaar bestaan en die een rapport hebben opgeleverd, om te bekijken wat we, binnen de beschikbare budgetten, extra kunnen doen.

Vera Celis (N-VA): Minister, dank u voor het uitgebreide antwoord. Ik weet dat het evengoed uw bezorgdheid is om alle kinderen maximale kansen te geven. Ik heb van de verschillende collega's gehoord dat er inderdaad verder moet worden ingezet op de ingeslagen weg om de Gebarentaal maximaal toe te passen waar het kan, en om te bewaken en te bekijken hoe wij toch voor voldoende tolken kunnen zorgen.

Ik vond het heel fijn dat de heer Van Malderen aangaf dat we moeten gebruikmaken van de goede sfeer. Als we allemaal samen in de goede sfeer ons werk kunnen doen, kan er inderdaad vooruitgang gemaakt worden. *(Applaus in gebarentaal bij de N-VA)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Rob Beenders aan Annemie Turtelboom, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over de bijdrage van gezinnen en bedrijven in de Vlaamse energieheffing

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

Rob Beenders (sp·a): Minister, in dit halfrond maar ook in de commissie en in de media hebt u steeds gecommuniceerd dat de energieheffing een eerlijke verdeling bevatte voor zowel gezinnen als voor bedrijven. Ze zouden elk de helft van de bijdrage dragen. Op die manier hebt u de eerlijkheid van die beruchte 'Turteltaks' verdedigd.

Een parlementslid moet een regeringslid controleren op haar uitspraken. Ik heb dat gedaan. Ik heb op basis van uw beweringen in het halfrond gevraagd naar de cijfers, om te kunnen bewijzen dat de gezinnen en de bedrijven effectief elk 50 procent van die energieheffing zouden dragen. Na veel vijven en zessen, en zelfs na een tussenkomst van de voorzitter, heb ik uiteindelijk na vier maanden cijfers gekregen. Die cijfers leiden tot een heel andere conclusie met betrekking tot de verdeling van die lasten: gezinnen betalen 300 miljoen euro of 60 procent van de energieheffing, de bedrijven betalen 40 procent van de energieheffing of 40 procent.

Daar blijkt ook uit dat meer dan 570.000 gezinnen uiteindelijk meer dan 100 euro zullen betalen. Dat zijn cijfers die ik nooit heb gehoord, niet in dit halfrond, niet in de commissie, niet bij de bespreking van de begrotingsartikelen.

Ik stel u nogmaals de vraag: kunt u aantonen dat de gezinnen en de bedrijven elk instaan voor de helft van de bijdragen voor de energieheffing?

De voorzitter: Minister Turtelboom heeft het woord.

Minister Annemie Turtelboom: Om te starten wil ik zeggen dat een schuldenput van 9,2 miljard euro wegwerken niet kan met één maatregel. We hebben drie verschillende maatregelen moeten nemen. Ten eerste is er een maatregel door de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) via de nettarieven om die kostenconform te maken. Daar zit een bepaalde verhouding op. We hebben daarnaast de quota verhoogd waar vooral de bedrijven fors meer bijbetalen voor het wegwerken van die schuldenberg uit het verleden. Tot slot is er de Vlaamse energieheffing, waar ook een verhouding op zit. Het is altijd de combinatie geweest van de drie maatregelen – de nettarieven door de VREG, de quota op basis van ramingen van de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) en de Vlaamse energieheffing op basis van onze cijfers – die ons brengt tot een verhouding van 50/50.

U hebt inderdaad cijfers gekregen, maar ik heb in het antwoord ook gezegd dat u niet zomaar kunt zeggen dat wat residentieel is, effectief een gezin is. Ik heb ook gezegd dat op basis van die cijfers de 25 euro die betaald wordt door meer dan 200.000 gezinnen, niet uit de tabellen kon worden gehaald. Een loutere berekening maken en dan op basis daarvan zeggen dat de verhouding 60/40 is, is manifest onjuist. Dat heb ik ook gesteld in het antwoord.

Voor alle duidelijkheid, een grote schuldenput wegwerken, doe je niet met één maatregel maar met de combinatie van drie verschillende maatregelen. Op basis van alle ramingen is de verhouding daarbij 50/50. *(Applaus bij Open Vld)*

Rob Beenders (sp·a): Minister, ik denk dat een applaus niet op zijn plaats is, toch zeker niet voor een minister die liegt. U hebt dit parlement voorgelogen. U hebt in de plenaire vergadering, in de commissies, in de begrotingsbespreking steeds gerefereerd aan enkel het luik energieheffing. Ik heb alle citaten bij. Ik wil

gerust vragen om de vergadering te schorsen en ze u te tonen. U hebt altijd gezegd dat de energieheffing eerlijk verdeeld was tussen bedrijven en gezinnen.

U haalt hier nu een combinatie van maatregelen aan waarover u tot nu toe nooit hebt gecommuniceerd, niet in het parlement, niet in de media, niet naar de Vlamingen. Mocht u Pinocchio zijn, uw neus zou dit parlement niet meer binnen geraken. Ik vind dit hallucinant. U hebt mij een "parlementslid onwaardig" genoemd. Ik noem u in dit halfrond een minister onwaardig. U hebt gelogen en ik betreur dat ten zeerste. Op die manier kunnen we als parlementsleden ons werk niet uitvoeren. *(Applaus bij sp.a)*

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Minister, ik wil niet zo ver gaan om u een leugenaar te noemen. Het is wel effectief zo dat wanneer er in dit parlement sprake was van het wegwerken van de historische schuld, er alleen maar sprake is geweest van de energieheffing en niet van drie maatregelen. Stop nu eindelijk ook eens met het zwartepieten. Ik vraag dat al meer dan een jaar.

De vraag van de heer Beenders is gebaseerd op een schriftelijke vraag die nog niet beschikbaar is op het internet. Dat is een beetje spijtig. De discussie tussen uw beiden zal verder blijven gaan.

Het blijft een feit dat de 'Turteltaks' een zoveelste hold-up is op de portefeuille van de hardwerkende Vlaming en dat zij volgens mij meer moeten betalen dan de bedrijven. Ik wil van de gelegenheid gebruikmaken om een politieke vraag te stellen. Tijdens het weekend heb ik een interview met u gelezen waarin u liet verstaan zich in dit dossier niet gesteund te voelen door de andere meerderheidspartijen. Wat bedoelt u daarmee?

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Collega Beenders, als ik het goed begrijp, is dit uw truc: u maakt een persmededeling op, die verschijnt dan in Het Belang van Limburg, en dan kunt u daar een actuele vraag over stellen. En zo blijft het plaatje hangen. *(Opmerkingen. Applaus bij de meerderheid)*

Ik zal die truc onthouden. Ik zal het ook eens proberen. Wie weet werkt het. *(Opmerkingen)*

Alle gekheid op een stokje: ik heb eerlijk gezegd geen schriftelijke vraag en vier maanden tijd nodig om tot cijfers te komen. Een eenvoudig telefoontje naar de distributienetbeheerders levert mij die cijfers ook op. Ik heb die cijfers eind vorig jaar ontvangen. En als je de combinatie doet van de drie – de schuld die omgezet is in de distributienetbeheerder, de quota en de energieheffing – dan is er een duidelijke verschuiving naar meer lasten van bedrijven. Dan gaan we duidelijk naar 50/50, en niet naar 60/40, zoals u beweert. *(Applaus bij de N-VA en bij Open Vld)*

De voorzitter: De heer Schiltz heeft het woord.

Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Ik vind het bijzonder straf dat een parlementslid, dat duidelijk niet volledig uit kan aan de cijfers die hij zelf opvraagt, en meent dat er geen interpretaties zijn en dat alleen zijn lezing van de cijfers de juiste is, het zich permitteert om een minister een leugenaar te noemen. Ik vind dat een bijzonder zware beschuldiging, die ik zelf tegen ministers of collega's van oppositie of meerderheid nog nooit in de mond heb genomen, en als het niet zo is of als ik er geen staalhard bewijs voor heb, ook nooit in de mond zal nemen. Ik vind het onbetamelijk, temeer daar de heer Beenders donders goed weet dat in

Vlaanderen zeer veel bedrijven op een privéadres gevestigd zijn en dat in het verbruik ook gemengd verbruik zit.

Mijnheer Beenders, er is in de geest van de energieheffing en van alle maatregelen die de minister heeft genomen om de schuldenput te delven, altijd een zo evenwichtig mogelijke verdeling betracht. En of het er nu twee of drie meer en minder in de ene of de andere richting zijn, dat zal mij eerlijk gezegd worst wezen. Het gaat erom dat zowel de gezinnen als de bedrijven en de economie, en daarmee ook de tewerkstelling, op een evenwichtige manier hun bijdrage leveren aan deze heffing.

Ik ben het stilaan spuugzat dat u steeds naar het verleden blijft verwijzen, in plaats van mee te werken aan een energietoekomst. *(Applaus bij de N-VA en bij Open Vld)*

De voorzitter: De heer Danen heeft het woord.

Johan Danen (Groen): Minister, de stelligheid waarmee u de fiftyfiftyverhouding blijft verdedigen, staat in scherp contrast met het onvermogen om met cijfers voor de dag te komen. Ik vind dat heel vreemd. Het blijft mij verbazen dat de maatregelen die u doorvoert, steeds gepaard gaan met een gebrek aan transparantie. Toon ons de cijfers, waarmee u kunt aantonen wat u stellig beweert. *(Applaus bij sp.a en Groen)*

Minister Annemie Turtelboom: Mijnheer Beenders, ik begrijp natuurlijk dat het altijd pijnlijk is als we moeten spreken over de gigantische schuldenberg die door uw partij is gecreëerd en die moet worden weggewerkt. Als u zegt dat ik nooit over de drie maatregelen heb gecommuniceerd, dan mist u wat. Twee van de drie maatregelen zijn hier in het parlement besproken. Ik kan er natuurlijk niets aan doen als u tijdens bepaalde commissievergaderingen maar een betoog van drie of vier minuten houdt. De derde maatregel is de bevoegdheid van een onafhankelijke regulator, namelijk van de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG).

Als je de combinatie van die maatregelen maakt, dan was de verhouding vroeger, onder socialistische ministers, 57/43. Dat gaat nu in het voordeel van de gezinnen naar een 50/50-verhouding. Je moet documenten natuurlijk op een juiste en correcte manier lezen, want alleen op die manier kun je de waarheid recht doen. *(Applaus bij de N-VA en bij Open Vld)*

Rob Beenders (sp·a): Bedankt, minister. Ik zal al mijn documenten en al uw uitspraken, die wel degelijk alleen over de energieheffing en de fiftyfiftyverdeling gingen, aan de voorzitter bezorgen. Ik zal hier alleszins nog altijd meer duidelijkheid over vragen.

Het was trouwens niet alleen u die die cijfers heeft genoemd. Uw eigen fractieleider heeft de cijfers hier ook benoemd. Die heeft de 492 miljoen euro die u in de begroting hebt ingeschreven, opgesplitst in 222 miljoen euro die door de gezinnen zou moeten worden betaald, en 260 miljoen euro door de bedrijven.

Nu zegt u dat die cijfers niet kunnen worden opgemaakt, omdat die data niet beschikbaar zijn. U hebt in talloze interviews gezegd dat u de energieheffing fair gemaakt hebt en dat ze fiftyfifty is. Ik heb hier vier, vijf verslagen waarin het alleen maar over de energieheffing gaat, en waarin u alleen maar beargumenteert dat het opgedeeld is in tweemaal 50 procent. De drie elementen die u nu aanhaalde, hebt u er nu bijgehaald, omdat ik u er rechtstreeks mee confronteer, maar in het verleden hebt u de Vlamingen misleid, door aan te geven dat de 'Turteltaks' een eerlijke taks was. Het is geen eerlijke taks, al is het maar omdat u de dertig grootste bedrijven in dit land met rust laat en 100 procent van de gezinnen laat betalen. *(Applaus bij sp.a en Groen)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– De vergadering wordt geschorst om 16.48 uur.

– De vergadering wordt hervat om 17.03 uur.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking en het Provinciedecreet van 9 december 2005
– 668 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking en het Provinciedecreet van 9 december 2005.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Meremans, verslaggever, heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): Voorzitter, collega's, de commissie besprak op 12 april 2016 het ontwerp van decreet tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking (IGS) en het Provinciedecreet van 9 december 2005.

De toelichting werd gedaan door de minister. Ik zet eventjes kort en bondig de zes belangrijkste wijzigingen op een rijtje.

Een eerste belangrijke wijziging is dat de deelname van private partners in een nieuwe vorm van intergemeentelijk samenwerkingsverband mogelijk wordt gemaakt. Deze vorm noemt men de 'opdrachthoudende vereniging met private deelname'. Die is ingrijpend maar blijft uitzonderlijk en begrensd.

Het mag enkel gaan om een intergemeentelijke samenwerking die als enige doelstelling heeft om opdrachten te realiseren in de sectoren afval of energiedistributie, voor zover de private deelnemers samen maximum 25 procent van de stemmen in de algemene vergadering hebben, geen controlerende of blokkerende macht oplevert en geen beslissende invloed met zich meebrengt.

Een tweede belangrijke wijziging regelt de mogelijke deelname van de politie- en de hulpverleningszones in een IGS.

Ten derde regelt het ontwerp van decreet de uittreding van de provincies uit de IGS. Die uittreding is gepland tegen uiterlijk 31 december 2018. Tegen die datum moeten de statuten aangepast zijn. De partijen dienen een overeenkomst te zoeken over de overname van de provinciale aandelen en de waarde van de aandelen.

Een vierde belangrijke wijziging regelt de versoepeling van de doelstellingen van de zuivere intergemeentelijke samenwerkingsverbanden als middel tegen verdergaande verrommeling.

Ten vijfde regelt het ontwerp van decreet de overname van installaties bij ontbinding van een IGS aan onderhandelde waarde in plaats van aan boekwaarde.

Tot slot regelt het ontwerp van decreet de wijzigingen als gevolg van het samenwerkingsakkoord van 13 februari 2014, dat de drie gewesten sloten over de gewestgrensoverschrijdende intercommunales.

Ik geef dan even snel een overzicht van de verschillende betogen. De heer Doomst stelt dat het IGS-decreet van 2001 meer zuiverheid beoogde. Nu is er de aanpassing. Hij stelt het zo: de maagdelijkheid moet worden verzoend met efficiëntie.

CD&V steunt het voornemen om private partners op te nemen in kapitaalintensieve sectoren. Ook de meervoudige doelstellingen nastreven, vindt men oké. Het regeerakkoord wil de meerlagigheid beperken. In het verlengde ervan ligt het weren van de provincies uit de intergemeentelijke samenwerking. De heer Doomst hoopt dat er bij verdere stappen nog een evaluatie zal komen.

De discussie over de waarde van de provinciale aandelen zorgt voor enige onduidelijkheid. Wat bij discussie? Wat is de waarde van het totale pakket van aandelen van de provincies in de intergemeentelijke samenwerking?

De huidige aanpassingen zijn voor de heer Doomst geen eindpunt. Een probleem is dat een lokale mandataris die ook lid is van een wetgevende vergadering, geen bestuurder kan zijn van een IGS-verband. De spreker stelt zich daar vragen bij.

De heer De Meulemeester sprak namens Open Vld. Hij verwees naar het regeerakkoord. Het evalueren en aanpassen van het IGS-decreet wordt ook geïntegreerd in het decreet Lokaal Bestuur. Het is een omvangrijke operatie, die tijd vergt.

De heer Demeulemeester is wel verheugd over de kortetermijnaanpassingen aan het decreet, onder meer het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. De inbreng van de private partners inzake afval- en energiedistributie beschouwt hij als cruciaal, net als de mogelijke toetreding van de politie en de hulpverleningszones tot de IGS.

Het ontwerp van decreet geeft volgens de heer De Meulemeester uitvoering aan belangrijke doelstellingen zoals de afslanking van de provincies, het tegengaan van de wildgroei aan intercommunales, het bijdragen aan de regiovorming die de gemeenten kan versterken en het bieden van ruimte om bevoegdheden over te dragen van Vlaanderen aan de lokale besturen.

De heer Kennes is namens CD&V verheugd dat er in de toekomst mogelijks toetreding is van politie en hulpverleningszones tot intercommunales en sluit zich eveneens aan bij de heer Doomst, dat het een probleem is dat een lokale mandataris die ook lid is van een wetgevende vergadering, geen bestuurder kan zijn van een IGS-verband. Dat zou leiden tot gebrekkige doorstroming en bundeling van informatie op lokaal, bovenlokaal, regionaal en nationaal niveau.

Volgens de heer Meremans wordt met dit ontwerp van decreet de bestuurlijke verrommeling tegengegaan. De beperking op meervoudige doelstellingen wordt immers opgeheven. Bedoeling is om tot minder samenwerkingsverbanden te komen en tot meer samenvallende samenwerkingsverbanden. Dat is ook een vraag van de werknemers- en werkgeversorganisaties. Het mag echter niet gaan over een mastadont. *(Opmerkingen. Gelach. Rumoer)*

Een mastadont is de missing link in de evolutieleer.

Het is niet de bedoeling dat IGS een mastodont wordt die zich met alles bezighoudt want dat ondergraaft de gemeenteraad. Als we dan toch op verschillende terreinen gaan samenwerken met meervoudige doelstellingen, waarom komt men dan niet tot één gemeente, aldus de heer Meremans. Op die manier krijgt men sowieso minder samenwerkingsverbanden.

De heer Gryffroy focust voornamelijk op het terugtreden van de provincies. De provincies zijn volgens hem ingetreden om financiële redenen en niet om rechtstreeks inhoudelijke betrokkenheid. Hun uittreding is dan ook geen inhoudelijke verarming.

Mevrouw Robeyns zal straks de toelichting geven vanuit de oppositie.

Volgens de minister staat de afslanking van de provincies los van het ontwerp van decreet. Het ene heeft niet onmiddellijk met het andere te maken, het debat daarover moet op een ander moment worden gevoerd.

IGS is het verlengde van het lokale bestuur dat de basis is en zelf de verantwoordelijkheid moet nemen als sterk bestuur. Dat past in de evolutie naar meer autonomie en meer beslissingsrecht voor de lokale besturen.

De provincies bezitten 14,4 procent van de aandelen. De minister heeft begrip voor de frustratie over het cumulverbod. Dit wordt wel degelijk aanbevolen in het evaluatierapport. Men wil beïnvloeding vanuit een ander bestuursniveau tegengaan.

Ze wil ook het debat voeren over onverenigbaarheid in de toekomst maar in het kader van IGS is het gerechtvaardigd dit zo te behouden. Een schaalvergroting van IGS betekent niet automatisch minder betrokkenheid van het lokale bestuur. Dat heeft vooral te maken met terugkoppeling en informatiedoorstroming. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Mevrouw Robeyns, u gaat nu het verslag brengen vanuit de oppositie? Ik vind dat een heel merkwaardige weergave van de verslaggeving. De verslaggeving begint met het betoog van de heer De Loor, dan is het de beurt aan de heer De Meulemeester, de heer Meremans, de heer Kennes en de heer Gryffroy, en dan krijgen we de antwoorden van de minister. En u gaat nu zeggen wat de oppositie heeft gezegd? Ik vind dat een zeer merkwaardige verslaggeving. Een verslaggever brengt objectief verslag uit en geeft de volgorde weer van wat er in het verslag staat, niet meer en niet minder.

Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Els Robeyns (sp·a): Wat mij betreft, had de heer Meremans het volledige verslag mogen brengen maar hij heeft aan mij gevraagd om kort toelichting te geven bij de uiteenzettingen van de oppositie.

De heer De Loor benadrukt in zijn betoog dat sp.a dit ontwerp van decreet met gemengde gevoelens onthaalt. De uitgangspunten om dit ontwerp van decreet te evalueren en te wijzigen en vervolgens te komen tot een nieuw decreet lokaal bestuur zijn volgens hem lovenswaardig. Sp.a wil eveneens bestuurlijke verrommeling tegengaan.

Wat de mogelijke deelname van private partners betreft, benadrukt de heer De Loor het belang van de randvoorwaarden die worden gesteld alsook dat het maatschappelijk belang altijd voorop moet staan. De verplichte uittreding van de provincies noemde hij een zoveelste rondje provinciepesten. Als we ervan uitgaan dat de afgeslankte provincies de hun toegewezen grondgebonden bevoegdheden zo goed mogelijk moeten kunnen uitoefenen zoals in de beleidsnota en de beleidsbrief staat, dan moet de minister de daad bij het woord voegen, niet door de provincies uit de IGS-verbanden te gooien, maar door hun integendeel de kans te geven om op basis van hun grondgebonden bevoegdheden nauw samen te werken met de lokale besturen. Welke bestuurlijk inzicht ligt nu immers aan de basis om de provincies verplicht te laten uittreden uit IGS-verbanden die zich bijvoorbeeld toeleggen op streekontwikkeling?

Collega De Loor vroeg zich ten slotte af wat de mogelijke kostprijs voor de lokale besturen zal zijn voor het uittreden van de provincies uit IGS-verbanden. De lokale besturen zijn zeker geen vragende partij om diep in de buidel te tasten voor een bijkomend aandelenpakket. Bovendien zal het uittreden van de provincies er ook niet toe leiden dat de gemeente of de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden

door de overname van de aandelen opeens slagkrachtiger zullen worden. De vrees bestaat integendeel dat er op het einde van de rit door financiële kunstgrepen net zwakkere intergemeentelijke samenwerkingsverbanden zullen zijn.

Collega Pira merkt op dat bij alle discussies over de interne staatshervorming steeds de hybride situatie tussen de N-VA en CD&V opvalt. Geen van beide partijen is volgens haar tevreden. De minister heeft een halfslachtige beslissing genomen met betrekking tot de provincies, en die halfslachtigheid is ook terug te vinden in dit ontwerp van decreet met verplichte uittreding van de provincies uit intergemeentelijke samenwerking. Die halfslachtige situatie is volgens collega Pira voor niemand goed en zeker niet voor de mensen op het terrein. Tot slot benadrukte zij dat de Groen-fractie de finaliteit van de minister niet deelt. De minister wil komen tot twee bestuursniveaus, het lokale en het Vlaamse niveau, terwijl Groen echter sterk gelooft in een intermediair tussenniveau met name stads- en streekgewesten tussen de gemeenten en het Vlaamse niveau. In afwachting daarvan zou volgens Groen het best de huidige structuur worden behouden. Met de voorliggende hervorming dreigt men immers belangrijk menselijk kapitaal te verliezen.

Voorzitter, tot zover toch wel een objectief verslag.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Collega's, dit ontwerp van decreet is belangrijk genoeg om een aantal punten onder de aandacht te brengen.

We spreken in het totaal over zes hervormingen. Ik zal ze niet in de volgorde opnoemen zoals ze in het ontwerp van decreet staan of zoals ze gepresenteerd en besproken zijn in de commissie. Er is een overkoepelende wijziging die ook van belang is voor gewestoverschrijdende intergemeentelijke samenwerking. Dat is puur juridisch belangrijk. De waarde van het provincieaandeel – als men uittreedt, gaat het niet noodzakelijk over de boekwaarde, maar wordt er onderhandeld – is een tweede belangrijk aspect. De versoepeling van de doelstelling in de zuivere intercommunales is een derde hervorming. In de toekomst zal men de scheiding nog moeten kunnen maken tussen de dienstverlenende en de opdrachthoudende doelstelling. Binnen de dienstverlenende zou men wel meerdere beleidsdomeinen kunnen samenbrengen. Dit zou er moeten voor zorgen dat er minder 'verrommeling' is binnen de intergemeentelijke samenwerking. Verschillende doelstellingen samen maar, zoals gesteld in het ontwerp van decreet, ook duidelijk afgelijnd, zonder open einde en statutair verankerd. Daaruit volgt dan ook dat de politie- en hulpverleningszones ook kunnen toetreden tot de IGS. Dit is de vierde hervorming. De vijfde hervorming is de uittreding van de provincies. Wat ik niet zo goed begrijp van de oppositie, is dat men, volgens mij, een veel te belangrijke rol geeft aan de provincie. Historisch gezien zijn provincies toegetreden tot een intercommunale of IGS om een financiële reden. Ik ga een voorbeeld geven. PBE is zelfs opgericht door de provincie. Later zijn er gemeenten toegetreden. Maar ik heb nooit geweten dat het om inhoudelijke redenen gebeurde. Men had een bankgarantie en een kapitaalsverhoging nodig. Men zocht waar men het geld kon vinden: niet bij de bank, maar bij de bevriende overheid, de provincie.

Als we nu naar een meer bottom-upbenadering gaan, dan vind ik het niet goed dat men plots alarmeert en zegt dat er een groot probleem is. Alsof de gemeenten zichzelf niet sterker kunnen maken en daardoor beter kunnen samenwerken. Waarom kunnen we het momentum niet aangrijpen voor die lokale besturen die een te kleine schaal of een gebrekkige bestuurskracht hebben? Zij kunnen dit aanbod dan grijpen en efficiënter beginnen te werken. Ze kunnen nadenken over fusies op maat.

Men wil niet dat de provincies uittreden uit de IGS'en, puur om financiële redenen. Vanuit de provincie zou men dan ook wat neerbuigend kunnen doen naar de

gemeenten toe, die, ocharme, niet zonder de provincie kunnen. Wel, jullie vertegenwoordigen hier vooral de gemeenten. Neem het heft in handen en zorg ervoor dat ze kunnen samenwerken en efficiënter zijn zodat ze zonder kunnen.

Het geplaatste kapitaal van de provincies in het geheel van alle intercommunales bedraagt 96 miljoen euro. Dat is geen 15 procent van het totaal. Waar zit die 96 miljoen euro hoofdzakelijk? 7 miljoen euro gaat naar afvalintercommunales, 73 miljoen euro naar energie-intercomunales. Een kwart van die 73 miljoen euro gaat naar financiering, maar driekwart gaat naar de pure energie-intercommunales. Is dat een financieel probleem? Neen, in principe laat dit ontwerp van decreet een aantal pistes open waardoor er ook voor die intercommunales geen probleem is. Zij kunnen in de toekomst met privaat kapitaal werken, onder zeer strikte voorwaarden qua bestuursmandaten en centen die ze kunnen inbrengen. Of ze het dan al dan niet doen, is de keuze van die intercommunale of van de gemeentelijke samenwerkingen. Zij beslissen daarover. Wij verplichten hen daar niet toe, maar ze hebben wel de mogelijkheid.

Moeten ze dan werken met kapitaalsverminderingen enzovoort, zoals werd aangehaald en bijvoorbeeld wordt geïnsinueerd door de werknemersorganisaties van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)? Neen, net die IGS'en hebben een enorme behoefte aan kapitaal voor de toekomst. Er moet enorm veel worden geïnvesteerd, zeker in het afval, maar nog veel meer in alles wat met energie te maken heeft. We spreken hier niet van louche constructies met kapitaalsvermindering om de provincie te kunnen uitbetalen. Neen, men zal de opties moeten bekijken om het kapitaal te verhogen. Op dat ogenblik kan de private partner ingrijpen en eventueel het aandeel van de provincie overnemen. Nogmaals, ik lanceer hier slechts ideeën. Die moeten lokaal worden uitgewerkt door de IGS'en zelf.

Wat behoort er nog tot die 96 miljoen euro? Wel, 11 miljoen euro provinciaal kapitaal is geplaatst in de streekontwikkelingsintercommunales. U weet dat minister Muyters er door middel van een decreet voor heeft geijverd om te werken met een nieuwe formule voor streekontwikkeling, bottom-up. Met andere woorden, die 11 miljoen euro zal op een of andere manier worden opgevangen. Dan is er nog water. Geloof het of niet, maar daar gaat maar 650.000 euro naartoe. Het saldo, bijvoorbeeld voor crematoria enzovoort, is zo'n 4,5 miljoen euro.

Met andere woorden, het grootste stuk van het geplaatste kapitaal door de provincies in de verschillend IGS'en is hoofdzakelijk gericht naar afval en energie. En net voor afval en energie is er eigenlijk een soort oplossing.

De laatste belangrijke hervorming is de private inbreng. Ik moet daarbij wijzen op wat door de SERV wordt geadviseerd in een niet-eensluidend advies, waarbij de werknemersorganisaties een paar opmerkingen maken. Ten eerste vragen ze zich af of het wel nodig is dat je met privaat kapitaal werkt voor inbreng. Je kunt knowhow namelijk ook binnenbrengen via publieke aanbestedingen.

Nu, voor de energie-intercommunales gaat het niet over het inbrengen van knowhow op zich over de techniek van elektriciteit en aardgas, maar vooral over het inbrengen van kapitaal voor de toekomst. Wat ze bijkomend zullen inbrengen, is corporate governance. Die twee aspecten zijn voor iedereen die in een raad van bestuur zit interessante uitdagingen. Dat is zo voor ons, maar ook voor mensen uit de privésector die misschien niet altijd dezelfde manier van denken hebben als de politieke logica.

Bovendien zeggen de werknemersorganisaties: men zou beter de winsten van de publieke monopolies teruggeven aan het publiek via dividenden over de gemeenten heen. De afvalintercommunales hebben geen enorm publiek monopolie met

enorme publieke winsten. Mocht dat zo zijn, dan zou de vuilniszak straks veel goedkoper worden.

Dan gaat het over de energie-intercommunales. Goed, daar wil ik over spreken. De enorme publieke winsten worden momenteel inderdaad naar de gemeenten gebracht. Het gaat om 250 miljoen euro netto per jaar. Bruto kost dat 375 miljoen euro per jaar. We kunnen daarover discussiëren, maar dan moeten we ook discussiëren over het feit dat de gemeenten 250 miljoen euro minder ontvangen en hun kas eventueel op een andere manier zullen moeten spijzen.

Met andere woorden, deze zes hervormingen zijn mijns inziens zeer nuttig, zeer goed en zeer noodzakelijk. Er zullen altijd nog wel hier en daar lokale problemen opduiken. Daar ben ik 100 procent van overtuigd. We werken met mensen. We werken met meer dan honderd verschillende intercommunales. Dan is het aan ons om te bewijzen dat de gemeenten wel sterk genoeg zijn om ons te organiseren en te verenigen. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

Michel Doomst (CD&V): Voorzitter, collega's, mijn fractie denkt dat elk uitgangspunt van deze decreetswijziging in elk geval vrij smakelijk is. Men denkt heel subsidiair en zorgt ervoor dat de tussengemeentelijke structuur zoveel mogelijk teruggegeven wordt aan de steden en gemeenten die daarmee zo sterk mogelijk moeten werken. Wie kan daarin als partner nog een meerwaarde zijn? We moeten dat objectief bekijken. Er is geoordeeld dat inzake afval en energie de privé een surplus kan zijn. We zijn blij met dat voortschrijdend inzicht want dat had CD&V al bij de wijziging in 2001 aangebracht. Wij zijn daar voorstander van en blij dat we daarin gelijk hebben gekregen.

Voor de provincies – het is hier al gezegd –, die vaak geldelijke inbreng hadden maar in het verleden ook vaak initiatiefnemer waren op dat vlak, is geoordeeld dat ze onvoldoende significant zijn in heel het verhaal. Als zij vandaag uittreden, moeten we dat op de voet blijven volgen. Is dat inderdaad die significante verbetering waar men hier van uitgaat?

Heel positief is dat we enkele meervoudige doelstellingen kunnen nastreven en dat politie- en hulpverleningszones kunnen deelnemen.

In verband met de toekomst zitten we wel met bedenkingen, waar de minister straks misschien toch even kan op ingaan. Er zal nog veel werk zijn om bijvoorbeeld de overname van de provinciale aandelen juist te bepalen. Het is zoals bij elke erfenis: men moet eerst met mensen een erfenis regelen om te weten wie ze zijn. Deze discussie zal aandacht en opvolging vragen.

Het is hier al gezegd, de lokale mandatarissen met een parlementair mandaat worden onterecht buitenspel gezet.

Voor ons is dit geen eindpunt. Wij zullen ook het intergemeentelijk werk evalueren. Vandaar dat we ook moeten durven na te denken over een interbestuurlijk model tussen overheden. Zoals in het voetbal, moet men blijven nadenken.

De hoofdbedoeling en het goede uitgangspunt van deze wijziging is dat men lokaal zo sterk mogelijk kan scoren. In dat perspectief zullen we het ontwerp van decreet graag goedkeuren. *(Applaus)*

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

Marnic De Meulemeester (Open Vld): Open Vld steunt het ontwerp van decreet, hoewel er enkele technische verbeteringen voortvloeien uit het evaluatierapport van

de administratie Binnenlands Bestuur en de VVSG. Het geeft immers uitvoering aan belangrijke doelstellingen van de regering, zoals de afslanking van de provincie en het tegengaan van de wildgroei aan intercommunales, waarop onvoldoende democratische controle kan worden uitgeoefend.

Met dit ontwerp van decreet laten we de gemeenten toe om samen te werken. Ze krijgen zelfs extra mogelijkheden door onder meer politiezones en hulpverleningszones van de brandweer op een meer uniforme manier te laten toetreden.

Dit moet regiovorming in de hand werken, waarbij gemeenten er binnen een bepaald geografisch gebied voor kunnen kiezen om op diverse inhoudelijke vlakken samen te werken via één intergemeentelijk samenwerkingsverband. Zo'n regiovorming zal de bestuurskracht van de lokale besturen versterken en ruimte bieden om op termijn nog meer bevoegdheden van Vlaanderen over te dragen aan de lokale besturen en hun samenwerkingsverbanden.

Dit decreet zal dus bijdragen tot het verminderen van de keizer-kostermentaliteit van Vlaanderen en tot meer autonomie van onze lokale besturen. Daarom zullen we dit ontwerp van decreet goedkeuren. *(Applaus)*

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

Kurt De Loor (sp·a): Vanzelfsprekend is sp.a er voorstander van de bestuurlijke 'verrommeling' tegen te gaan. In het voorgestelde ontwerp van decreet zit een mogelijkheid om het intermediair landschap te vereenvoudigen, onder meer door een versoepeling van de beperking van de doelstellingen van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden.

We moeten er echter geen wonderen van verwachten, want voor een echte omslag zal meer nodig zijn dan deze decreetswijziging. Dit stellen ook de werknemers- en de werkgeversorganisaties binnen de SERV.

Wat de mogelijke deelname van private partners betreft, wil ik verwijzen naar de opmerkingen en bedenkingen van de werknemersorganisaties die werden gemaakt in de SERV. Vandaar het grote belang van de randvoorwaarden indien private partners aan intergemeentelijke samenwerkingsverbanden deelnemen.

Voor sp.a is het overduidelijk: het maatschappelijk belang moet steeds vooropstaan. Voor sp.a is het tevens cruciaal dat voor de financiering ook een beroep kan worden gedaan op de middelen van gebruikers van intercommunale diensten in de vorm van aandeelhouderschap in coöperatieve vennootschappen.

Het is voor sp.a belangrijk dat ook coöperatieven van gebruikers hun intrede in gemengde intercommunales kunnen doen. Zo kan onzes inziens meer aandacht worden besteed aan burgerparticipatie en wordt de gecreëerde meerwaarde lokaal verankerd. We begrijpen evenwel nog steeds niet waarom de provincies verplicht moeten uittreden uit de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, en al zeker niet uit deze met grondgebonden bevoegdheden, aangezien in de beleidsnota en de beleidsbrief letterlijk dit staat: "We gaan ervan uit dat de afgeslankte provincies de aan hen toegewezen bevoegdheden zo goed mogelijk moeten kunnen uitoefenen." Hoe haaks kunnen woorden op daden staan? Qua autonomie van de provincies – de heer De Meulemeester had het hier over een keizer-kostermentaliteit – kan dit ook tellen! Het verbaast me dan ook dat alle meerderheidspartijen dit steunen.

Minister, ik vraag me af of u ondertussen al hebt berekend wat de mogelijke kostprijs zal zijn voor de lokale besturen. Het ontwerp van decreet vermeldt dat de uittreding gebeurt tegen een door de partijen overeengekomen waarde. Tot wat dit gaat leiden, laat zich al raden: deze Vlaamse Regering heeft zowel de provincies

als de gemeenten immers al bittere financiële pillen laten slikken. Ook de werknemersorganisaties vragen aandacht voor de problematiek van de financiële draagkracht bij de overname van de provinciale aandelen. En ook CD&V, bij monde van de heer Doomst, verwees in de commissie terecht naar 'de grote discussie' over de waarde van de provinciale aandelen, wat leidt tot enorm veel onduidelijkheid. Hij stelde zelfs voor om dit aan een evaluatie te onderwerpen.

Sp.a kan achter een aantal uitgangspunten staan, zoals de ambitie in het Vlaams regeerakkoord om een evaluatie te houden van het decreet over de intergemeentelijke samenwerking, de wil om het intermediair landschap te vereenvoudigen en de doelstelling om de beperking van de doelstellingen van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden te versoepelen. Toch zal sp.a dit ontwerp van decreet – gezien de bovenvermelde bedenkingen en bezwaren – niet goedkeuren.

Andries Gryffroy (N-VA): Mijnheer De Loor, u kent ons standpunt zeer goed. Wij weten niet wat de toegevoegde waarde is voor het financieel beheer van de provincies. Het geplaatste kapitaal is goed voor minder dan 15 procent. Ik heb de cijfers gegeven. Ze zijn via de website beschikbaar, want ik heb ze in een antwoord op een schriftelijke vraag verkregen. Maar wat is voor u de toegevoegde waarde voor de provincies dan wel?

Kurt De Loor (sp·a): Mijnheer Gryffroy, u gaat ervan uit dat de provincies enkel voor een financiële toegevoegde waarde zorgen. Dat denken, is uw goed recht, maar wij denken daar anders over. Die mening zegt veel over uw visie over de provincies. Zo-even is dat in een actuele vraag van mevrouw Fournier ook al aan bod gekomen. Ze zei dat uw visie over de meerwaarde van provincies bedenkelijk is. Wij gaan ervan uit dat provincies een inhoudelijke meerwaarde aanleveren, en dat blijkt ook elke dag uit de werking van de intercommunales. Ik wacht nog steeds op een antwoord op een vraag die ik tot vervelens toe stel, zowel hier in de plenaire vergadering als in de commissie: op welke bestuurlijke inzichten is uw mening over het vertrek van de provincies uit intercommunales met grondgebonden bevoegdheden gebaseerd?

Ik heb er nog geen antwoord op gekregen. Diverse collega's, ook van de meerderheid, hebben die vraag al gesteld. Tot op heden hebben we dat antwoord niet gekregen. Als we een antwoord krijgen, dan is dat: "Omdat het in het regeerakkoord staat." Dat is het standaardantwoord van de minister. Waarom? Daarom. *(Applaus bij sp.a)*

Minister Liesbeth Homans: Voorzitter, als ik me niet vergis, is dit vorige week dinsdag uitgebreid besproken in de commissie Bestuurszaken. Mijnheer De Loor, u hebt toen ook gezegd wat u elke keer herhaalt, namelijk dat mijn antwoord altijd "daarom" is. Neen, ik heb u heel duidelijk gezegd dat dit niet zomaar uit de lucht is komen vallen. Die aanpassingen zijn gebaseerd op het evaluatierapport van het Agentschap Binnenlands Bestuur (ABB), in samenspraak met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG), toch een bron die u altijd zeer graag aanhaalt als referentie in mijn commissie. Zij hebben die evaluatie uitgevoerd, en op basis daarvan zijn die hervormingen doorgevoerd. U komt hier nogmaals, net als vorige week, stellen dat dit uit de lucht komt vallen en dat er geen objectieve basis voor is, maar dat klopt niet.

Kurt De Loor (sp·a): Voorzitter, ik blijf op mijn honger. Als ik opnieuw vraag op welke bestuurlijke inzichten dit is gebaseerd, dan wordt daar opnieuw geen antwoord op gegeven. Dat is de bewuste waarom-daaromstrategie. Dat is niet het eerste dossier: we hadden dat al bij Jobpunt Vlaanderen. We hebben dat nog al dikwijls meegemaakt. Collega Van Dijck, een mens leert ermee leven, maar dat is een trieste vaststelling.

Andries Gryffroy (N-VA): Collega De Loor, u hebt ook nog altijd niet geantwoord op mijn vraag, en blijkbaar gelooft u ook niet in de sterkte van de lokale besturen, aangezien u het helpende handje van de provincie nodig hebt.

Kurt De Loor (sp·a): Collega Gryffroy, als u de discussies in de commissies volgt, dan zult u vaststellen dat ik wél absoluut geloof in de lokale besturen en hun sterkte. Ik geloof echter ook in de autonomie van lokale besturen. Daar sta ik voor 100 procent achter. Deze Vlaamse Regering en deze Vlaamse meerderheid hebben de mond vol van autonomie, maar opnieuw op basis van dit ontwerp van decreet stel ik wel vast dat die autonomie eenzijdig wordt benaderd. Blijkbaar geldt die autonomie niet voor intercommunales als het gaat over de vraag of die al dan niet kunnen beslissen of er kapitaal van provincies, of er een inbreng van provincies gewenst is. Ik stel vast dat die autonomie voor lokale besturen, waarin ik heel sterk geloof, op dat vlak echt niet wordt getolereerd door deze meerderheid.

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Ingrid Pira (Groen): Collega's, wij zullen ons onthouden over dit ontwerp van decreet. Het is al aangehaald in het verslag en ook enigszins door de vorige spreker: onze onthouding heeft te maken met het onderdeel van het ontwerp dat bepaalt dat de provincies uit de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden moeten terugtreden. Die maatregel heeft te maken met de afslanking van de provincies, dat weet u. En wat u ook weet, is dat we wel achter compromissen staan, maar niet achter niet-werkbare en lauwe compromissen tussen partijen die de provincies willen behouden en partijen die de provincies willen afschaffen. Dan is het maar half-en-half. Het afscheiden van de persoonsgebonden materies en het behouden van de grondgebonden materies: dat is het compromis dat CD&V en N-VA hebben bereikt. Het gevolg is een hervorming die vis noch vlees is en die veel politici, ambtenaren, organisaties en burgers ongelukkig heeft gemaakt.

Het is trouwens een compromis dat soms niet klopt, en dat het soms gewoon niet klopt, is in dit ontwerp van decreet te merken. Ik geef een voorbeeld. Bij de afslanking blijven de provincies verantwoordelijk voor grondgebonden zaken. Wat gebeurt er in dit ontwerp? De provincies moeten weg uit de intercommunales. Waar houden vele intercommunales zich mee bezig? Juist, met grondgebonden zaken. Provincies moeten dus weg uit bestuursorganen die zich bezighouden met hun corebusiness, en zo leidt een lauw en onlogisch compromis tot een lauw en onlogisch beleid.

Voor alle duidelijkheid – en dat is misschien het verschil met sp.a – we zijn niet voor het afschaffen en ook niet voor het behoud van de provincies. We zijn voor een sterk, intermediair niveau tussen gemeenten en Vlaanderen. Dat is een essentieel verschil met de N-VA, die aanstuurt op enerzijds sterke gemeenten en anderzijds op Vlaanderen. Wij blijven ervan overtuigd dat het intermediair niveau tussen gemeenten en Vlaanderen nodig is. Dat heet niet provincies, maar regio's. Die regio's, dat is geen uitvinding. Al decennialang zijn die aan het groeien. Minister Vandeurzen stuurt aan op welzijnsregio's, minister Schauvliege wil regio's inzake ruimtelijke ordening, minister Weyts heeft het over vervoersregio's. Er wordt heel veel aan regiovorming gedaan. Wij vinden de gebiedsomschrijving van de regio ideaal voor het dagelijks leven van de mensen dat zich afspeelt tussen school, werk, shoppen, ziekenhuis, openbaar vervoer enzovoort.

Wij zien de regio's als een democratisch verkozen tussenniveau. Dat is het verschil met deze regering, die wel inzet op regiovorming. Wij zien het als een intermediair niveau dat sterk is en democratisch verkozen, waar Vlaanderen en de gemeenten op termijn bevoegdheden aan zullen afstaan.

We zullen jullie binnenkort allemaal de mogelijkheid geven hierover te stemmen, want wij dienen hiervoor een voorstel van decreet over stads- en streekgewesten

in. Zolang de regio's niet bestaan, zijn we voor het behoud van provincies. *(Applaus bij Groen)*

Andries Gryffroy (N-VA): Mevrouw Pira, in het ontwerp van decreet is er geen sprake van het woordje 'regio'. U zou de provincies dan toch afschaffen, maar dan misschien niet, en wel overgaan naar regio's. Hebt u er al eens over nagedacht hoe u het geplaatst kapitaal in de provincies, die statutair verankerd zijn, op de een of andere manier naar die regio's zult brengen?

Ingrid Pira (Groen): We zijn voor het vervangen van de provincies door regio's. Hoe dat concreet moet, gaan we hier niet decreteren. Dat zal onderwerp zijn van een proces dat niet in een legislatuur klaar is.

Andries Gryffroy (N-VA): Dan hebt u evenveel regio's als provincies?

Ingrid Pira (Groen): Mijnheer Gryffroy, daar ga ik nu geen uitspraken over doen. Er zullen meer regio's dan provincies zijn, dat in elk geval. Ik stel vast dat u heel enthousiast mee zult discussiëren over het voorstel dat we binnenkort zullen indienen.

In elk geval zijn er in alle partijen veel politici, ook op het lokale niveau, die voor de regiovorming zijn. Die staat trouwens de fusie van te kleine gemeenten niet in de weg. De regiovorming is een zeer organisch niveau dat al lang aan het groeien is. We moeten het vastpakken, collega's. Deze regering stimuleert heel sterk de regiovorming. Minister Vandeurzen stuurt aan op welzijnsregio's, minister Schauvliege wil regio's inzake ruimtelijke ordening, minister Weyts heeft het over vervoersregio's. Het gevaar is dat er weer verschillende gebiedsomschrijvingen komen. Voor ons moet daar ook de brandweer en de politie bij. We moeten nagaan hoe we die gebiedsomschrijvingen op elkaar kunnen laten vallen, zodat we echt kunnen vereenvoudigen en echt aan de verrommeling kunnen werken.

Andries Gryffroy (N-VA): Mevrouw Pira, dit ontwerp van decreet gaat hier duidelijk niet over. Het gaat niet over de afschaffing van provincies en het heroprichten van zoveel regio's. Het gaat over het feit dat provincies financieel niet meer kunnen bijtreden in de intercommunales. Dat is een onderdeel van het ontwerp van decreet. Daarover gaat het.

Ingrid Pira (Groen): Ik ben begonnen met te zeggen dat onze onthouding te maken heeft met een onderdeel van het decreet. Dat hebt u zeer juist gezien.

De voorzitter: De heer Danen heeft het woord.

Johan Danen (Groen): Ik wil kort iets zeggen over de energie-intercommunales, namelijk de distributienetbeheerders. Ik ben heel bezorgd over wat daar gaat gebeuren.

Bij een aantal van hen – en het zijn er maar een aantal – zien we een dubbele beweging: de provincies willen zich terugtrekken als gevolg van dit ontwerp van decreet, en men heeft sowieso nood aan bijkomend eigen vermogen. Eandis zet ongeveer 20 miljoen euro in vanuit de provincies, en voor Infrax was dat ongeveer 50 miljoen euro. Ik rond de bedragen af.

Er is al gesproken over de waarde van de provinciale aandelen. Dat probleem zal allicht opgelost worden. Dat is niet mijn grootste zorg. Maar ik ben wel erg bezorgd om het volgende. Hier wordt de indruk gewekt dat het private kapitaal dat mogelijk zal worden aangetrokken vooral een goede zaak is omdat het knowhow zal meebrengen. En er wordt over corporate governance gesproken. Dat kan allemaal wel zijn. Maar het zou ook kunnen dat dat helemaal niet het geval is en dat grote jongens uit het buitenland naar hier komen om te

investeren in onze distributienetten, gewoon om een zeker rendement te halen. Dat kan een maatschappelijke of ideologische keuze zijn, mij niet gelaten, maar het is alleszins niet onze keuze, zeker in het licht van de steeds stijgende energiekosten, waarvan de stijgende distributienettarieven een belangrijk onderdeel uitmaken. Ik maak mij daar echt zorgen over en ik vind dat we hierin iets strikter hadden moeten zijn. De distributiekost die de netbeheerder aanrekent, wordt dan een middel om privaat kapitaal te dienen, dat dan vervolgens naar het buitenland zal vloeien, ten koste van de burgers. Is het in de context van steeds stijgende distributienettarieven verantwoord om dat op die manier te doen, om zomaar in dezen vrijgeleide te geven aan privaat kapitaal?

Mijn fractie vindt het een gemiste kans omdat we hier geen grotere rol weggeggen voor coöperatief kapitaal. Ik weet dat de mogelijkheid geboden wordt, maar ik had het sterker verankerd willen zien in dit decreet. De zoektocht naar privaat kapitaal voor de distributienetbeheerders biedt mogelijkheden om burgers nauwer te betrekken bij de energietransitie. Het is toch heel logisch, net zoals het bijvoorbeeld in Duitsland gebeurt, dat een distributienet voor zo'n publieke dienst daar de burger, mét zijn kapitaal, meer bij betrekt. Het oprichten van een coöperatief fonds of het openen van een obligatielening waarop burgers zouden kunnen intekenen, zou een perfect alternatief kunnen zijn. Daarom vind ik het een gemiste kans dat dit niet sterker in dit decreet verankerd is.

Andries Gryffroy (N-VA): Mijnheer Danen, ik begrijp uw bezorgdheid. Maar het een sluit het ander niet uit. U moet er rekening mee houden dat in de toekomst honderden miljoenen euro moeten worden geïnvesteerd bij de distributienetbeheerders, om nieuwe leidingen te leggen, om een slim netwerk te plaatsen, enzovoort. De gemeenten zijn er niet toe in staat om die 500 miljoen euro en meer as such op tafel te leggen. Je vindt dan bij manier van spreken een methode waarbij je de private partner weliswaar met centen maar met beperkte bestuursmandaten mee aan boord kunt nemen – en waarbij die private partners dan ten dele groeperen met coöperatieven of niet, dat laten we over aan de beslissingsnemers op dat niveau. De gemeenten die in de DNB's zitten en in de raden van bestuur, moeten het doen. Wij moeten hen daartoe niet verplichten. Laat hun die vrijheid. Zorg dat daarin sterke lokale mandatarissen vertegenwoordigd zijn. Dan kun je daarmee nog alle richtingen uit.

Maar nu a priori zeggen wat wel en wat niet kan, neen. Het gaat hier om het bieden van de mogelijkheid aan de energiedistributienetbeheerders om privaat kapitaal aan te trekken uit sectoren die niet uit de energie komen. Dan moet het lokaal worden uitgemaakt wat of hoe. Dan hangt uw rendement daar automatisch aan vast. Wat gaat u doen met het rendement van de gemeenten? Die krijgen nu ook een dividend. Gaat u dat afschaffen? Dat is 250 miljoen euro. Geen probleem, maar er zitten hier ik-weet-niet-hoeveel burgemeesters en schepenen enzovoort, hoe gaan zij de financiën van hun gemeente op orde krijgen? Dat is een beslissing uit 2001, 2002 of 2003, maar wij waren toen nog niet aan de orde.

Johan Danen (Groen): Dat is nu net mijn punt. Het gaat om publiek goed. Er zijn grote investeringen nodig. Dat zijn leidingen die mensen voor hun deur hebben lopen. Mensen zijn echt wel bereid om daarin te investeren, als ze tenminste de kans krijgen. Ik weet hoe de DNB's ermee om zullen gaan. Zij zullen op zoek gaan naar een zogenaamde stabiele buitenlandse partner die enkel voor het dividend hierin investeert. Dit ontwerp van decreet laat dit duidelijk toe. Ik had heel graag een sterkere verankering gezien van coöperatief kapitaal waarbij burgers mee investeren. Ik weet best wel dat de mogelijkheid bestaat, maar ik had het graag decretaal meer verankerd gezien.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Voorzitter, minister, het voorliggende ontwerp van decreet behelst een zestal wijzigingen, waarvan ik er enkele uithaal.

De Vlaamse Regering klopt zich op de borst dat het uitgangspunt van zuivere intergemeentelijke samenwerking met alleen publieke deelnemers die enkel het algemeen belang dienen, behouden blijft. We zijn van mening dat die IGS-verbanden weinig transparante constructies zijn waarop gemeenteraadsleden moeilijk zicht krijgen. In nogal wat gevallen voeren intercommunales taken uit die voor een gemeente heel belangrijk zijn, zoals inzake energie, afval, water, streekontwikkeling enzovoort. In plaats van hun taak als verlengde van de gemeente op te nemen, stellen bepaalde intercommunales zich met hun expertise en financiële mogelijkheden wel eens in de plaats van de gemeente. Er heerst dan duidelijk een democratisch deficit.

Een tweede element is de versoepeling van de doelstellingen van de zuivere IGS die de Vlaamse Regering ziet als een middel tegen de verrommeling, omdat hierin een mogelijkheid zou zitten om het intermediair landschap te vereenvoudigen. Indien we de verrommeling van het bestuurlijk landschap echt willen aanpakken – wat moet impliceren dat het democratisch deficit wordt aangepakt, de gemeenten worden versterkt en het bestuurlijk landschap vereenvoudigd –, dan zal dat niet lukken door intercommunales te versmelten tot grotere entiteiten. Er moet alleszins vermeden worden dat intercommunales ontstaan die zich met een zo ruim gamma aan taken bezighouden dat zij de facto de gemeenteraden ondergraven. Terecht werd in de commissie door de heer Meremans opgemerkt dat: "Als kleine gemeenten op veel verschillende vlakken intens moeten gaan samenwerken, men zich wel de vraag kan stellen of die dan niet beter samen één gemeente zouden vormen." Dat is een pleidooi voor fusies van kleine of grotere gemeenten die we kunnen onderschrijven. Het is voor kleine gemeenten inderdaad niet altijd evident om voldoende kwaliteitsvolle dienstverlening te leveren. Fusie kan daarvoor een oplossing zijn.

Een operatie die leidt tot minder, maar grotere intergemeentelijke samenwerkingsverbanden met een ruimere taakstelling, geeft geen afdoende oplossing aan de verrommeling noch aan het democratisch deficit. Een verregaande samenwerking die zich uit in bestuurskrachtige gemeenten, geeft die oplossing wel. Die oplossing verkiezen we boven het bestendigen van het intercommunale landschap dat de facto de verkozen gemeenteraden uitholt.

Politie- en hulpverleningszones zullen kunnen aansluiten bij de intercommunales. Een politiezone is al een vorm van intergemeentelijke samenwerking. Het ontwerp van decreet maakt het mogelijk dat die zich inbedt in een andere IGS. Dit vereenvoudigt alleszins de structuur niet. Hiermee ontstaat een beslissingsstructuur die ver afstaat van de verkozen raadsleden. Men zou zich kunnen afvragen of het niet beter is of het beschot dat nu politiezones zou weerhouden gebruik te maken van de expertise van de gemeenten die de zones samenstellen, wordt weggehaald.

Wat de provincies betreft, zijn we tevreden over het uittreden van de provincies uit de IGS. We zullen later uiteraard nog het debat voeren over de afslanking van de provincies en in welke mate de Vlaamse Regering daar ver in wil gaan.

Maar het was beter geweest, wat het voorliggende ontwerp betreft en het ontwerp dat nog moet komen over de provincies, om ze helemaal af te schaffen en de lokale besturen door schaalvergroting te versterken en de macht van de intercommunales terug te schroeven. Om al die redenen, voorzitter, zullen wij ons straks bij de stemming onthouden.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Ik wil degenen die dit ontwerp van decreet zullen steunen, bedanken. Het is inderdaad een belangrijk ontwerp van decreet.

Iedereen die aanwezig was tijdens de commissievergadering van vorige week, weet dat toen dezelfde vragen zijn gesteld en dat heel het debat daar is gevoerd. Het is dus onnodig om nu ook nog eens alle replieken, die u in het verslag kunt lezen, over te doen.

De voorzitter: U verwijst dus naar het verslag om te weten wat de antwoorden zijn. Wij danken u daarvoor, minister.

Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* Vl.Parl. 2015-16, nr. 668/1)

– De artikelen 1 tot en met 23 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

MOTIE van Jan Bertels en Joris Vandenbroucke tot onderzoek door het Rekenhof naar de correcte toepassing van de regelgeving in de Vlaamse Codex Fiscaliteit omtrent laattijdige belastingaangiften en belastingontduiking, zowel binnen als buiten het kader van de BBI-instructie SB/014487 van 29 januari 2015
– 748 (2015-2016) – Nr. 1

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Joris Vandenbroucke bij motie van orde een voorstel gedaan tot aanvulling van de agenda met de motie van Jan Bertels en Joris Vandenbroucke tot onderzoek door het Rekenhof naar de correcte toepassing van de regelgeving in de Vlaamse Codex Fiscaliteit omtrent laattijdige belastingaangiften en belastingontduiking, zowel binnen als buiten het kader van de BBI-instructie SB/014487 van 29 januari 2015.

De heer Bertels heeft het woord.

Jan Bertels (sp·a): Voorzitter, ik denk dat het opportuun is dat we dit dringend en snel behandelen, want na LuxLeaks, SwissLeaks en de Panama Papers zijn fiscale fraude en ontduiking een topic dat heel hard leeft in onze maatschappij. Het is daarom ook van belang dat we heel snel duidelijk maken dat onze eigen Vlaamse Belastingdienst (VLABEL) correct werkt.

Naar aanleiding van een schriftelijke vraag en discussies in de commissie naar aanleiding van vragen om uitleg en de antwoorden van de minister daarop, is er vastgesteld dat VLABEL niet de correcte boetetarieven toepast op de dossiers die men doorkrijgt van de Bijzondere Belastinginspectie, een federale dienst die speciaal georganiseerd is voor het bestrijden van grote en georganiseerde fiscale fraude. Men past een tarief toe dat letterlijk een gunsttarief kan worden genoemd.

Het is duidelijk, voorzitter, dat we zo snel mogelijk onafhankelijk moeten laten vaststellen dat VLABEL wel correct werkt met betrekking tot de tarieven, want nu is de indruk gewekt dat dat niet zo is.

De voorzitter: De heer Somers heeft het woord.

Bart Somers (Open Vld): Voorzitter, geachte collega's, ik denk dat er helemaal geen sprake is van hoogdringendheid, noch van een noodzaak om ter zake een onderzoek in te stellen, omdat dit al verschillende keren uitvoerig beantwoord is in de commissie. Er blijft ter zake een verwarring in het hoofd van collega Bertels. En dat is spijtig, want het is moeilijk om die verwarring in het hoofd van de heer Bertels op te heffen. Hij spreekt over een gunsttarief, terwijl hij heel goed weet dat het het normale tarief is dat we toepassen, niet bij regularisaties, niet in dossiers van fiscale fraude, maar in dossiers van rechtzettingen. VLABEL kan op dit moment zelfs geen fiscale regularisaties doen.

Veel belangrijker zou het zijn, voorzitter, collega's, dat wij in de volgende commissievergadering onze energie spenderen om met de minister in debat te gaan over het net afgesloten akkoord met haar federale collega Van Overtveldt, die ter zake een samenwerking beoogt in de strijd tegen de fiscale fraude. Zeker in het licht van de Panamadossiers is het zeer belangrijk dat onze Vlaamse overheid samen met de federale overheid die strijd gemeenschappelijk voert. Blijkbaar is daar vandaag een akkoord over bereikt. Ik juich dat toe. Ik vind dat belangrijk. Laten we daar onze pijlen op richten, veeleer dan antwoorden te proberen krijgen die men al vele keren heeft gekregen, maar die blijkbaar niet doordringen.

Jan Bertels (sp·a): De heer Somers probeert steeds, en de minister trouwens ook soms, om de discussie te verdrinken in een discussie over fiscale regularisatie. Mij gaat het net om de periode toen er geen wetgeving over fiscale regularisatie was. Daarom verwees ik ook heel bewust naar de dossiers die door de BBI worden overgedragen. Het betreft niet de fiscale regularisatie, wel het feit dat we kunnen zeggen dat onze eigen Vlaamse Belastingdienst correcte boetetarieven toepast en dat niet doet op basis van criteria die niet in de wet staan.

De voorzitter: De heer Lantmeeters heeft het woord.

Jos Lantmeeters (N-VA): Voorzitter, ik hou niet van de stijl van collega Bertels. We hebben het hier al herhaaldelijk over gehad in de commissie. Ik heb vijf verschillende commissievergaderingen genoteerd waarin we dit onderwerp behandeld hebben. Elke keer kreeg de heer Bertels een antwoord, maar dat lijkt hij niet te willen begrijpen. Ik hou niet van de stijl om dan alles verdacht te maken.

Hij brengt nu een paar dossiers aan waarin de toepassing is gebeurd van de 20 procentregel. De minister heeft keer op keer geantwoord, we hebben erover gedebatteerd en de heer Bertels had de mogelijkheid om met de administrateur-generaal, die ook in de commissie is geweest, van gedachten te wisselen. Hij heeft alle mogelijkheden gehad om over deze dossiers te spreken. Hij heeft ook elke keer antwoord gekregen. Het is zoals de heer Somers zegt, het dringt niet tot hem door. Dan is het heel moeilijk natuurlijk. 20 procent is geen gunsttarief. We kunnen dat blijven herhalen, maar zolang hij dat niet wil begrijpen, gaan we een dovemansgesprek aan.

Het is niet aan het Vlaams Parlement om te controleren hoe VLABEL de reglementen toepast. Het is wel aan het Vlaams Parlement om regels te maken. Ik nodig hem uit om eender welke regel voor te leggen. We kunnen als Vlaams Parlement VLABEL toch niet controleren in het al dan niet naleven van de voorschriften?

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

Koen Van den Heuvel (CD&V): Ik wil me heel kort aansluiten bij mijn collega's Lantmeeters en Somers. Het dossier is nogal duidelijk. We hebben er in het verleden al een paar keer over gediscussieerd in de commissie. De 20 procent is

geen gunsttarief. Er is een duidelijk onderscheid tussen rechtzettingen enerzijds en regularisaties anderzijds.

De minister heeft er uitgebreid op geantwoord. Ik zou het toch geen aangewezen methode vinden in dit parlement om vragen die de minister regelmatig, op een duurzame en consistente manier heeft beantwoord de voorbije weken en maanden, naar het Rekenhof sturen om te zien of ze wel correct zijn. Als we in die tactiek vervallen, dan kunnen we hier nog een tijdje bezig blijven. Dat steunen wij ook vanuit de CD&V-fractie niet.

De voorzitter: Even voor de duidelijkheid: niet de hoogdringendheid werd gevraagd, maar een aanvulling van de agenda.

Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot aanvulling van de agenda.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot aanvulling van de agenda is aangenomen. Dan stel ik voor dat de motie van Jan Bertels en Joris Vandenbroucke tot onderzoek door het Rekenhof naar de correcte toepassing van de regelgeving in de Vlaamse Codex Fiscaliteit omtrent laattijdige belastingaangiften en belastingontduiking, zowel binnen als buiten het kader van de BBI-instructie SB/014487 van 29 januari 2015 onmiddellijk wordt behandeld.

Is het parlement het daarmee eens? *(Instemming)*

Het incident is gesloten.

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de motie van Jan Bertels en Joris Vandenbroucke tot onderzoek door het Rekenhof naar de correcte toepassing van de regelgeving in de Vlaamse Codex Fiscaliteit omtrent laattijdige belastingaangiften en belastingontduiking, zowel binnen als buiten het kader van de BBI-instructie SB/014487 van 29 januari 2015.

De bespreking is geopend.

De heer Bertels heeft het woord.

Jan Bertels (sp·a): Collega's, ik dank u om deze motie aan de agenda toe te voegen. Ik denk dat het belangrijk is en uit de korte betogen die al zijn gehouden, blijkt dat het nodig is dat ik even kort situeer waarover het gaat zodat we het debat misschien correct kunnen voeren.

Het gaat over fiscale dossiers in een periode na het aflopen van het vroegere systeem van fiscale regularisatie. Het systeem was afgelopen op 31 december 2013: dan is er geen wettelijk systeem van fiscale regularisatie meer. Het gaat ook niet, mijnheer Somers, over fiscale dossiers in het kader van de eventuele, toekomstige fiscale regularisatie waaraan deze meerderheid denkt, maar die positiefrechtelijk nog niet bestaat. De discussie over die nakende, onzes inziens onterechte, fiscale regularisatie en de toepassing ervan loopt nog, maar daarover zullen we zeker nog in debat gaan. Het gaat dus over een periode waarin er geen bijzondere regels golden met betrekking tot regularisatie – maar dat woord

'regularisatie' ga ik niet meer gebruiken –, een periode waar de algemene, normale bepalingen van de belastingwetgeving gelden, ook van de Vlaamse belastingwetgeving. Dit om even duidelijk te maken in welke juridische situatie mijn vraag zich situeert. Concreet baken ik de periode af vanaf 1 januari 2015 tot nu, maar zoals gezegd, sinds 1 januari 2014 bestaat er geen wettelijke regeling meer met betrekking tot fiscale regularisatie.

Ik kom nu tot de reden van mijn motie, samen met collega Vandenbroucke. Ik vind het – en ik heb het zo ook altijd geleerd – een essentiële taak van het parlement, van ons als volksvertegenwoordigers om een parlementaire controle uit te oefenen op de uitvoerende macht en dus op de regering, om te controleren dat de regelgeving die in dit huis democratisch wordt goedgekeurd – mijnheer Lantmeeters, u hebt gelijk dat die hier moet worden goedgekeurd – correct wordt toegepast. Mijnheer Lantmeeters, dat geldt des te meer voor regelgevingen inzake belastingen. Belastingen zijn per definitie – en ik hoop dat we het daarmee allemaal eens zijn – een prerogatief van het parlement evenals de correcte toepassing van die belastingsreglementering.

Minister, Swissleaks, Luxleaks, Panamapapers: we hebben het de laatste maanden allemaal over ons heen gekregen. Dan is het des te belangrijker dat de Vlaamse belastingen geïnd worden op een rechtvaardige en correcte manier, dat iedereen correct zijn belastingen betaalt en dat de belastingen correct worden geïnd met de wettelijke boetetarieven indien dat nodig is. De maatschappelijke verontwaardiging over allerlei ontduikingsmechanismen die zijn blootgelegd in die leaks en papers, is zeer groot en ondergraaft onze instellingen en ons systeem.

In dat kader mogen we geen onzekerheid laten bestaan. Er is onzekerheid, er zijn twijfels, er zijn vaststellingen die we hebben gemaakt naar aanleiding van antwoorden van de minister, of er wel correcte boetetarieven zijn toegepast door VLABEL in de dossiers die zijn overgemaakt, ik herhaal het nog eens, in de situatie zoals ik ze in het begin heb geschetst. Die dossiers zijn overgemaakt door de Bijzondere Belastinginspectie (BBI). De BBI is niet zomaar een dienstje: de Bijzondere Belastinginspectie is opgericht om grote en/of georganiseerde fiscale fraude te bestrijden. Het gaat dus niet zomaar om om het even wat, om kleine vergetelheden, maar om dossiers waarin er een intentie was om belasting te ontduiken.

Een aantal dossiers zijn door de BBI overgemaakt, onder meer in het kader van de intussen beruchte – voor de fiscalisten dan toch – en met succes gecontesteerde BBI-instructie van januari 2015 betreffende de taxatie van niet-tijdig aangegeven inkomsten. Het gaat hier dus over niet tijdig aangegeven inkomsten waarvan men redelijkerwijze moet veronderstellen dat er een intentie was om belasting te ontduiken.

Veel van die dossiers gaan terug tot meer dan zeven jaar, de fiscale verjaringstermijn. En toch hanteert VLABEL voor deze BBI-dossiers die werden en worden overgemaakt gunstigere boetetarieven, met name 20 procent in plaats van de decretaal bepaalde 100 procent boete indien er een intentie is om belasting te ontduiken. Dat blijkt uit het antwoord van de minister op schriftelijke vragen over een aantal dossiers.

VLABEL gebruikt daarvoor het criterium 'spontane aangifte', bij de BBI, of 'niet-spontane aangifte'. De Vlaamse Codex Fiscaliteit spreekt nochtans over – ik herhaal – 100 procent boete als er een intentie was om belasting te ontduiken. Die boete staat dan los van het gegeven of en hoe de fiscus de ontduiking op het spoor is gekomen. Mijns inziens is dat een heel duidelijke bepaling. Nergens wordt er met betrekking tot dossiers waar er een intentie is om de belasting te ontduiken, gesproken van het criterium 'spontane of niet-spontane aangifte'. Ik herhaal: het

gaat over dossiers bij de BBI. Wie mij hier nu komt vertellen dat er bij die dossiers geen intentie was om belasting te ontduiken, leeft in een andere wereld.

De minister zegt daarover het volgende naar aanleiding van een vraag om uitleg. VLABEL past nu de volgende regeling toe: als de BBI zelf instrueert, is het intentie; als de belastingplichtige zelf naar de BBI gaat, omdat hij wat op zijn kerfstof heeft en dus een aantal gegevens moet aangeven die hij vroeger niet heeft aangegeven, is het 20 procent. Ik herhaal: die criteria staan nergens in de Vlaamse Codex Fiscaliteit.

Bovendien heeft de BBI-instructie van 29 januari 2015 betreffende de taxatie van niet tijdig aangegeven inkomsten geen rechtsgrond. Daarover bestaat er duidelijkheid. Die instructie wordt dan ook normaliter vernietigd door de Raad van State.

Ik wil alle onzekerheid uit de weg ruimen. De conclusie is dat er meer dan gerede twijfel over bestaat – ik druk me heel diplomatisch uit – of de boetetarieven van de Vlaamse Codex Fiscaliteit niet zijn miskend. Volgens mij komt daardoor de controletaak van het Vlaams Parlement hier in het geding. Andere, lagere dan de vastgestelde boetetarieven zijn en worden toegepast door VLABEL. Dat is niet correct en daarop moeten we als parlement toezien. De wettelijke boetetarieven moeten worden toegepast voor iedereen, kleine en grote zondaars. Er mag geen voorkeursbehandeling zijn voor de grote zondaars.

Mijn vraag is niet nieuw, ik heb ze al in de commissie gesteld, maar er geen antwoord op gekregen. Laat het Rekenhof het nakijken, in kader van zijn controlefunctie over de wettigheid en regelmatigheid van uitgaven en ontvangsten. Laat een onafhankelijke instantie nakijken of alles correct volgens de wetgeving is verlopen. Laat nagaan dat grote vissen, want daarover gaat het in BBI-dossiers, grote fiscale zondaars, op eenzelfde manier behandeld worden als kleine garnalen, die heel dikwijls met hogere boetes worden geconfronteerd dan het gunsttarief van 20 procent. Wij vragen geen persoonlijke gegevens – dat recht hebben we ook niet –, maar een rapport in algemene termen van het Rekenhof aan het Vlaams Parlement.

Persoonlijk zie ik niet wie hier tegen kan zijn: een eerlijke fiscale behandeling van en voor iedereen. Het Rekenhof kan het nakijken. Als de meerderheid niets te verbergen heeft, is het zeker geen probleem. En als het Rekenhof met zwier komt vertellen dat het allemaal geen probleem was, zal ik nederig het hoofd buigen voor het correcte werk van VLABEL. Ik vrees en ga er op basis van de antwoorden die de minister heeft gegeven van uit dat we een probleem hebben met betrekking tot de correcte toepassing en dat we een aantal grote fiscale zondaars onterecht een onrechtvaardig gunsttarief hebben toegekend. *(Applaus bij de sp.a en Groen)*

De voorzitter: Minister Turtelboom heeft het woord.

Minister Annemie Turtelboom: Voorzitter, ik wil een aantal zaken zeggen.

Ten eerste zijn gewone rechtzettingen en een fiscale regularisatie twee verschillende zaken. Bij een fiscale regularisatie wordt er ook een fiscale amnestie gegeven. Op dit ogenblik is er in Vlaanderen geen fiscale regularisatie. Er is wel een federale regularisatie. We bekijken op welke manier we daar een Vlaams luik aan kunnen bouwen.

Dat betekent dat enkel gewone rechtzettingen, bijvoorbeeld op basis van vergetelheden, binnen het bestaande gewone reguliere kader van de Vlaamse Codex Fiscaliteit worden behandeld.

De 20 procent is geen gunsttarief. De 20 procent belastingverhoging wordt toegepast bovenop de verschuldigde belastingen in geval van vergissingen, vergetelheden

of andere onvolkomenheden in de aangifte, en als men die zelf corrigeert. De Vlaamse Codex Fiscaliteit bepaalt dat de belastingverhoging uitzonderlijk kan worden verhoogd tot 100 procent als de overtredingen gepleegd zijn met de bedoeling belastingen te ontduiken of dat mogelijk te maken.

Belangrijk daarbij is dat de bewijslast bij VLABEL ligt. VLABEL moet kunnen aantonen dat het om een aantoonbare en manifest frauduleuze constructie gaat. Alleen het feit dat ook de BBI dit heeft aangetoond, is onvoldoende om voor VLABEL hetzelfde systeem te kunnen doortrekken. Het zou strikt genomen zelfs mogelijk zijn dat in één dossier de twee diensten tot een andere conclusie komen omdat ze beide de bewijslast en de manifest frauduleuze constructie moeten nagaan.

Op basis van het beperkte aantal dossiers is het heel moeilijk om overhaaste conclusies te trekken omdat het aan VLABEL is om elk individueel dossier te toetsen aan de vastgelegde criteria. Nogmaals, het is inderdaad belangrijk, die 100 procent moet worden toegepast als VLABEL kan bewijzen dat het om een manifest frauduleuze constructie gaat.

Ik kan nog verwijzen naar antwoorden die we in de commissie hebben gegeven. De heer Bertels spreekt van vijf commissievergaderingen over dit onderwerp. Er is een duidelijk verschil tussen de fiscale regularisatie en de boetetarieven. 20 procent bij vergetelheid bovenop de andere belasting. 100 procent als VLABEL kan bewijzen dat het om een manifest frauduleuze constructie gaat.

We nemen dit zeer ernstig. Er is al verwezen naar de Panama Papers. Daarom hebben we een protocol gesloten tussen VLABEL en de FOD Financiën zodat informatie die bijvoorbeeld in het kader van de Panama Papers bij de BBI terechtkomt, onmiddellijk wordt overgedragen aan VLABEL, vooral als er erf- of schenk- of een andere Vlaamse belasting bij betrokken is. Zo kunnen we kort op de bal spelen.

Het protocolakkoord is al ondertekend door mezelf en zal eerstdaags worden ondertekend door federaal minister van Financiën Van Overtveldt. Uiteraard kunnen we dan, en heel graag, een debat houden in het Vlaams Parlement. Als de gegevens uit de Panama Papers aan de BBI worden gegeven, zullen ze automatisch via het protocol doorstromen naar VLABEL.

Jan Bertels (sp·a): Minister, we hebben er effectief al veel over gediscussieerd. Ik ben al blij dat u nu aanvaardt dat BBI-dossiers grote dossiers zijn, waarvan men redelijkerwijs kan veronderstellen dat het niet gaat om louter kleine vergetelheden of vergissingen. Het is in deze dossiers de intentie geweest om belasting te ontduiken.

De bewijslast ligt inderdaad bij VLABEL, maar u, minister, hebt gesproken over spontane en niet-spontane aangifte bij de BBI. De keer daarop hebt u gezegd dat het afhangt of de BBI instrueert of het om een spontane of niet-spontane aangifte gaat. U zegt nu zelf terecht dat VLABEL de intentie van het dossier moet nagaan, of er een intentie tot belastingontduiking was ja of neen. U antwoordt evenwel: neen, het gaat over het criterium spontane/niet-spontane aangifte dat toegepast is Dat hebt u geantwoord in het parlement, de collega's kunnen dat bevestigen, de BBI instrueert of instrueert niet.

Dat is de grond van de zaak. Is VLABEL nagegaan of de intentie er was om belastingen te ontduiken? VLABEL moest dat doen, want het gaat om twijfelachtige operaties – om het voorzichtig uit te drukken. Volgens mij zal in het merendeel van de gevallen die intentie er zijn geweest. In antwoord op een schriftelijke vraag zei u echter dat er enkel een onderscheid wordt gemaakt tussen een spontane en een niet-spontane aangifte. Is het dan niet zo dat men daardoor veel te snel het gunstige tarief van 20 procent oplegt? Als men zou nagaan of de intentie er was om belastingen te ontduiken, dan zou men bij een wettelijke verplichting

het tarief van 100 procent moeten toepassen. Wel, het verschil tussen 20 procent en 100 procent is groot. 20 procent is een enorm gunsttarief voor fiscale zondaars. Ik vraag u dus om het Rekenhof dat te laten nakijken. Als er zich geen problemen voordoen, dan zal ik als eerste mijn tevredenheid uiten. Maar daar gaat u niet op in, hoewel ik dat al vijf keer heb gevraagd.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over de motie houden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking en het Provinciedecreet van 9 december 2005
– 668 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
77 leden hebben ja geantwoord;
30 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
74 leden hebben ja geantwoord;
28 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MOTIE van Jan Bertels, Joris Vandenbroucke en Björn Rzoska tot besluit van de op 14 april 2016 door Jan Bertels in commissie gehouden interpellatie tot minister Annemie Turtelboom over de uitvoering van de begroting 2016
– 734 (2015-2016) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

De heer Bertels heeft het woord.

Jan Bertels (sp·a): Voorzitter, collega's, ik zal niet te lang het woord voeren. Sta me toe nog even te herinneren aan een essentiële taak van het parlement: de controle op de uitvoerende macht. De controle op de uitvoering van de begroting is er een essentieel onderdeel van. Die controletaak moeten we in volle transparantie kunnen uitvoeren. Dat impliceert dat we de nodige budgettaire gegevens krijgen. Die gegevens zijn er. Anticiperend op wat sommigen zouden kunnen zeggen: ik vraag geen extra werk. Het enige wat moet gebeuren, is een druk op de knop, om alles door te sturen. Want het ambtelijk monitoringcomité maakt die gegevens nu

al op, op basis van een omzendbrief uit 2005. De minister verwees er ook al naar. Ze stelt dat ze in volle transparantie wil werken en gegevens ter beschikking wil stellen, en ere wie ere toekomt: ten dele doet ze dat ook.

Ook collega's van de meerderheid stellen geregeld vragen over de stand van zaken van de uitvoering van de begroting. We kunnen dat dus efficiënter organiseren.

Deze transparantie, de objectieve informatie kan worden verbeterd door het ter beschikking stellen van de rapporten van het ambtelijk monitoringcomité. De leden van de commissie krijgen die rapporten al in het laatste kwartaal van het jaar. Drie rapporten krijgen we dus al, maar er zijn in totaal zeven rapporten. Er zijn ook rapporten die in het begin van het jaar worden opgemaakt, niet elke maand, maar na elk kwartaal. Er is dus een rapport voor het eerste kwartaal. Dat is interessant in het kader van de begrotingscontrole. Er is nog een rapport na het tweede kwartaal, voor de zomer, en er is nog een rapport na het derde kwartaal. Daarnaast is er nog een rapport over de prefiguratie van de geconsolideerde einduitvoering. Dat zijn dus in totaal zeven rapporten van dat ambtelijk monitoringcomité. Dankzij de minister krijgen we al drie daarvan, in het laatste kwartaal van het jaar.

Mijn vraag is dus eenvoudig: waarom krijgen we, net als de ministers, niet die zeven rapporten? Waarom wordt die spontane informatie die wordt overgemaakt, beperkt tot drie? Die zeven rapporten zijn er. Waarom mag het parlement die dan niet spontaan hebben? Waarom kunnen we niet dezelfde regeling uitwerken voor die zeven rapporten als voor de drie laatste rapporten van het jaar?

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
30 leden hebben ja geantwoord;
74 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MOTIE van Jan Bertels en Joris Vandenbroucke tot onderzoek door het Rekenhof naar de correcte toepassing van de regelgeving in de Vlaamse Codex Fiscaliteit omtrent laattijdige belastingaangiften en belastingontduiking, zowel binnen als buiten het kader van de BBI-instructie SB/014487 van 29 januari 2015
– 748 (2015-2016) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
25 leden hebben ja geantwoord;
82 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 4 mei 2016 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– De vergadering wordt gesloten om 18.29 uur.

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Guy D'haeseleer, Rik Daems, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Ortwin Depoortere, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, An Moerenhout, Bert Moyaers, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Katia Segers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Nadia Sminate, Tine Soens, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Güler Turan, Wouter Vanbesien, Ludo Van Campenhout, Wilfried Vandaele, Steve Vandenberghe, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Joris Vandenbroucke, Koen Van den Heuvel, Francesco Vanderjeugd, Anke Van dermeersch, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Karl Vanlouwe, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Manuela Van Werde, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants.

Afwezig met kennisgeving

Elisabeth Meuleman, Grete Remen, Mercedes Van Volcem: ambtsverplichtingen;

Jan Hofkens: gezondheidsredenen;

Cindy Franssen: zwangerschapsverlof.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr.1:

JA-stemmen:

Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Koen Daniëls, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Lies Jans, Vera Jans, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Joris Poschet, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Freya Saeys, Katrien Schryvers, Willy Segers, Nadia Sminate, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Ludo Van Campenhout, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda

Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Manuela Van Werde, Francesco Vanderjeugd, Karl Vanlouwe, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

ONTHOUDINGEN:

Imade Annouri, Rob Beenders, Jan Bertels, Bart Caron, Johan Danen, Kurt De Loor, Ortwin Depoortere, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Chris Janssens, Yasmine Kherbache, An Moerenhout, Ingrid Pira, Els Robeyns, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Katia Segers, Stefaan Sintobin, Tine Soens, Bruno Tobback, Güler Turan, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Anke Van dermeersch, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Bart Van Malderen, Wouter Vanbesien, Steve Vandenberghe, Joris Vandenbroucke

Stemming nr.2:

JA-stemmen:

Imade Annouri, Rob Beenders, Jan Bertels, Bart Caron, Johan Danen, Kurt De Loor, Ortwin Depoortere, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Chris Janssens, Yasmine Kherbache, An Moerenhout, Ingrid Pira, Els Robeyns, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Katia Segers, Stefaan Sintobin, Tine Soens, Bruno Tobback, Güler Turan, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Anke Van dermeersch, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Bart Van Malderen, Wouter Vanbesien, Steve Vandenberghe, Joris Vandenbroucke

NEEN-stemmen:

Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Koen Daniëls, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Lies Jans, Vera Jans, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Joris Poschet, Axel Ronse, Freya Saeys, Katrien Schryvers, Willy Segers, Nadia Sminate, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Ludo Van Campenhout, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Manuela Van Werde, Francesco Vanderjeugd, Karl Vanlouwe, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

Stemming nr.3:

JA-stemmen:

Imade Annouri, Rob Beenders, Jan Bertels, Bart Caron, Johan Danen, Kurt De Loor, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Yasmine Kherbache, An Moerenhout, Ingrid Pira, Els Robeyns, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Katia Segers, Tine Soens, Bruno Tobback, Güler Turan, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Wouter Vanbesien, Steve Vandenberghe, Joris Vandenbroucke

NEEN-stemmen:

Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Koen Daniëls, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Ortwin Depoortere, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Joris Poschet, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Freya Saeys, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Nadia Sminate, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Ludo Van Campenhout, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Anke Van dermeersch, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Tom Van Grieken, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Manuela Van Werde, Francesco Vanderjeugd, Karl Vanlouwe, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants